

ಮಂದಾರ ನ್ಯೂ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಕನ್ನಡ ಕೂಟ

ನವಕವಿ

ಆರತ್ ಸಂಚಿಕೆ - ೨೦೨೦

Darpana 2020 Committee

Concept and Coordination – Usha Rao

Editors – Rajesh Pai, Usha Rao, Sudhakara Rao

Front Cover Design – Satisha Mohan Sudi

Illustrations for Stories – Sowmya Kesari

Event photo Collage – Satisha Mohan Sudi

DTP/Typesetting – Jyothi Nagaraj, Usha Rao

All views and opinions expressed in the articles are those of individual authors and do not represent that of Mandaara - New England Kannada Koota.

CHINMAYA MISSION BOSTON

...GOES VIRTUAL THIS FALL!!!
ATTEND FROM THE SAFETY
OF YOUR HOME!

BALA VIHAR PRE-SCHOOL THROUGH GRADE 12

Value-based education with graded curriculum derived from Hindu Scriptures, Ramayana, Mahabharata, Bhagavatam, Bhagavad Gita and more.

For details about our Bala Vihar program visit
<https://chinmaya-boston.org/bala-vihar-activities/>

LANGUAGE CLASSES

SANSKRIT
HINDI
TAMIL
GUJARATI
KANNADA
TELUGU

Adult Satsang

BY DR. SHASHI DWARAKANATH
Adi Shankaracharya ji's
Vivekachudamani

FOR COMPLETE SATSANG LIST VISIT
<https://chinmaya-boston.org/satsang-activities/>

SUNDAY SCHEDULE

BALAVIHAR & ADULT SATSANG SESSION I - 9:00 AM TO 10:30 AM
LANGUAGE CLASSES - 10:40 AM TO 11:40 AM
BALAVIHAR & ADULT SATSANG SESSION II - 11:50 AM TO 1:15 PM

For more information
contact info@chinmaya-boston.org

REGISTER @

[HTTPS://WWW.CMBMEMBERS.ORG/CMB/REGISTRATION_HOME](https://www.cmbmembers.org/cmb/registration_home)

CHINMAYA-BOSTON.ORG

ಪರಿವಿಡಿ | Table of Contents

ಅ. ಸಂ.	ಲೇಖನಗಳ ಶೀರ್ಷಿಕೆ	ಲೇಖಕರು/ಒದಗಿಸಿದವರು	ಪುಟ
1	ಸಂಪಾದಕೀಯ	ಉಷಾ ರಾವ್	6
2	ಅಧ್ಯಕ್ಷೆಯ ಮಾತು	ಜ್ಯೋತಿ ರಾವ್	8
3	ಖಜಾಂಚಿಗಳ ವರದಿ	ಉಷಾ ರಾವ್	10
4	Seva Mandaara 2019-20 Update	Murali Kudlugi	12
5	ಮಂದಾರ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿ	ಉಷಾ ರಾವ್	17
6	Thanks to our Donors	Usha Rao	19
7	ಮೇಲಿನವರ ಪ್ರಣಯ	ಶ್ರೀಧರ್ ಕುಲಕರ್ಣಿ	20
8	ಸಮುದ್ರದಾಚೆಗಿನ ಪಯಣ (ಕವನ)	ಭಾವನಾ ಜೈನ್	25
9	ಮೊದಲ ಮಳೆ (ಕವನ)	ಭಾವನಾ ಜೈನ್	25
10	ಮಹಿಳಾಮಣಿಯರ ಝೂಮ್‌ಟಿಂಗ್	ಶ್ಯಾಮಲಾ ಬೆಂಗಳೂರು	26
11	ಕಾಗದ ಬರ್ತಿದೆಯಮ್ಮಾ	ಉಷಾ ರಾವ್	27
12	Drawings from Neha	Neha Lingadal	30
13	ಕವನಗಳು	ವ್ರೇಮಲೀಲ ಮಲ್ಲಣ್ಣ	31
14	The Impact of COVID on a College Student	Sanjana Rao	32
15	Superhuman Unbelievable	KKL Rao	34
16	ಆತ್ಮಾವಲೋಕನ (ಕವನ)	ಭಾಗ್ಯಜ್ಯೋತಿ ಅರುಣ್	36
17	Swan in the Stream (poem)	Nagendra Rao	37
18	ಬಣ್ಣ	ಪಾವನ ರಂಗನಾಥ್	38
19	Drawings from Anusha Kulkarni	Anusha Kulkarni	40
20	ವರ್ಕ್ ಫ್ರಮ್ ಹೋಂ - ಒಂದು ಕನಸು - ಒಂದು ಹರಟೆ	ಲಕ್ಷ್ಮಿ ರಮೇಶ್	41
21	ನನ್ನ ಅನುಭವ ಕ್ವಾರಂಟೀನ್ ಬಗ್ಗೆ	ವೃಥಾ ಯಾಲಕ್ಕಿಶೆಟ್ಟರ್	44
22	Zoom ಲೋಕವಯ್ಯ (ಕವನ)	ಹೇಮಾ ಅನಂತ್	45
23	Balanced Nutrition and Healthy Eating	Nikhila Ambati	46
24	Maddur Vade Recipe	Pavan Raj	49
25	ಸ್ಯಾಂಡಲ್ ವುಡ್ ನಾದಬ್ರಹ್ಮನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ	ರಾಜೇಶ್ ವೈ ಕಲ್ಲಂಕ	50
26	ಪಿಟೀಲು (ಕವನ)	ಸ್ನೇಹ ಪುಜಾರ್	53
27	ಶ್ರೀ ಶಿವಕುಮಾರ ಸ್ಯಾಮೀಜಿ	ಬಸವರಾಜ ಮುದ್ದೇನೂರ	54
28	ಮನಸ್ಸೇ ನೀ ಚಂಚಲೆ!! (ಕವನ)	ಸೀಮಾ ಎಸ್ ಕಾರ್ಕರ್	56

ಅ. ಸಂ.	ಲೇಖನಗಳ ಶೀರ್ಷಿಕೆ	ಲೇಖಕರು/ಬದಗಿಸಿದವರು	ಪುಟ
29	ಅಂತರ (ಕವನ)	ಸೀಮಾ ಎನ್ ಕಾರ್ಕರ್	56
30	Painting from Karthik Rao	Karthik Rao	57
31	Mantra Mangalya - Reminiscence	Nutan Chandra	58
32	Frozen banana ice cream Recipe	Sundar Setty	61
33	Hobbies	Shobha Hiremath	62
34	DDLJ - ದುಡಿವ ದಂಪತಿಗಳ ಲಾಕ್ಡೌನ್ ಜೀವನ	ಸತೀಶ ಮೋಹನ ಸೂಡಿ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಕೂಟದ ಕವಿ/ಕವಯಿತ್ರಿಯರು	66
35	Drawing from Sonali Deshpande	Sonali Deshpande	70
36	ಆಧುನಿಕ ವಚನಗಳು	ಪ್ರೇಮಲೀಲ ಮಲ್ಲಣ್ಣ	71
37	ಇರುಳ ಅಭಿಸಾರಿಕೆ	ಉಷಾ ರಾವ್	71
38	Social Media for Everyone	Chandrika Gururaj	72
39	ಗಂಡ-ಹೆಂಡಿರ ಕೊರೋನಾ ಸಂವಾದ (ಕವನ)	ಅನಂತ್ ಸ್ವಾಮಿ ಮತ್ತು ಹೇಮಾ ಅನಂತ್	75
40	ರವಿ ಬರೆದ ಚಿತ್ತಾರ (ಕವನ)	ಉಷಾ ರಾವ್	76
41	COVID Blues - Nothing's Guaranteed	Nagendra Rao	77
42	ಮೊದಲ ರಾತ್ರಿ	ಸತೀಶ ಮೋಹನ ಸೂಡಿ	78
43	Madhubani Painting	Chaitra Hebbar	83
44	ಮಂದಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಚಿತ್ರನೋಟ (೨೦೧೯-೨೦೨೦)	ಸತೀಶ ಸೂಡಿ ಹಾಗೂ ಉಷಾ ರಾವ್	84

ಸಂಪಾದಕೀಯ

ಉಷಾ ರಾವ್

ಆತ್ಮೀಯ ಮಂದಾರ ಸ್ನೇಹಿತರೇ,

ನಿಮಗಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ನೇಹಪೂರ್ವಕ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು ಮತ್ತು ಶರತ್ಕಾಲದ ಶುಭಾಶಯಗಳು. ಶರತ್ಕಾಲ ಎಂದಾಕ್ಷಣ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಕಟ್ಟುವುದು ಬಣ್ಣದಂಚಿನ ಹಸಿರು ಸೀರೆಯನ್ನುಟ್ಟು, ಕೆಂಪು ಕುಂಕುಮ ತೊಟ್ಟು, ಲಲನೆಯಂತೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಕೃತಿ. ಆಕೆಯ ವರ್ಣರಂಜಿತ ವೈಭವ ನೋಡುಗರ ಮನದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಹಲವು ಭಾವತರಂಗಗಳನ್ನು ಮೂಡಿಸುತ್ತವೆಯೋ, ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯಾಸಕ್ತರ ಮನಃ ಪಟಲದಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಭಾವಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಿದ ನಮ್ಮ ಕೂಟದ ದರ್ಪಣ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಪ್ರಸ್ತುತ ಶರತ್ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದಿಡಲು ಸಂತೋಷವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಗಿತಗೊಂಡಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಪುನರ್ಜೀವ ಕೊಡುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನನಗೆ ನೀಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕೂಟದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಜ್ಯೋತಿಯವರಿಗೆ ನಾನು ಆಭಾರಿ. ಈ ಬಾರಿ ದರ್ಪಣ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ನಾವು ಮಿನ್ನಾಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಇದು ಪರಿಸರ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ನಮ್ಮ ಕಿರು ಸಹಾಯ. ನಮ್ಮ ದರ್ಪಣ ತಂಡ ಬಹಳ ಮುತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸಿ ಈ ಶರತ್ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದೆ. ರಾಜೀಶ್ ಪೈ ಮತ್ತು ಸುಧಾಕರ ರಾವ್ ಅವರು ಕನ್ನಡ ಹಾಗೂ ಆಂಗ್ಲ ಲೇಖನಗಳ ಸಂಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ, ಹಾಗೂ ಜ್ಯೋತಿ ನಾಗರಾಜ್ ಅವರು ಪ್ರಕಟಣಾ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈ ಸೇರಿಸಿದರು. ಸತೀಶ್ ಸೂಡಿಯವರು ವಿನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ಸಂಚಿಕೆಯ ಮುಖಪುಟ ಹಾಗೂ ಸೌಮ್ಯ ಕೇಸರಿಯವರು ಕೆಲವು ಲೇಖನಗಳಿಗೆ ರಚಿಸಿದ ಚಿತ್ರಗಳು ಬಹಳ ಸುಂದರವಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿವೆ. ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಹಾಗೂ ಅವರ ಬಂಧುಗಳಿಂದ ಬಂದ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಕೂಟದ ಬಹಳಷ್ಟು ಸದಸ್ಯರು ನಮ್ಮ ಕರೆಗೆ ಓಗೊಟ್ಟು, ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಅನಂತಾನಂತ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ಒಟ್ಟಾದ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಶರತ್ಕಾಲದ ವರ್ಣ ತರಾವಳಿಯಂತೆ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಇರುವುದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ. ಕೂಟದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸುದ್ದಿಗಳಾದ ಖಜಾಂಚಿಗಳ ಹಣಕಾಸಿನ ವರದಿ, ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಚಿತ್ರನೋಟ, ಸೇವಾ ಮಂದಾರದ ವರದಿ ಅಲ್ಲದೆ ಹಲವಾರು ಕಥೆ, ಕವನ, ಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧ ಹಾಗೂ ಹಾಸ್ಯ ಹರಟೆಗಳು ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವೇ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಕೊರೋನಾ ಪಿಡುಗಿನ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಂತೆ ಹಲವು ಲೇಖನ, ಕವನ, ಚುಟುಕುಗಳು ಕೊರೋನಾ ಕುರಿತೇ ಇವೆಯಾದರೂ, ಈ ಸಂಚಿಕೆ ಇನ್ನಿತರ ವಿವಿಧ ವಿಷಯಗಳ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನಿಮಗೆ ವರಕವಿ ಕುವೆಂಪು ಅವರು ರೂಪಿಸಿದ ಮಂತ್ರ ಮಾಂಗಲ್ಯ ಎಂಬ ವಿವಾಹ-ಕ್ರಮದ ವಿಚಾರ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ? ಆ ಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸದಸ್ಯರಾದ ನೂತನ್ ಚಂದ್ರ ಅವರು ಬರೆದ ಲೇಖನವನ್ನು ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿ. ಖ್ಯಾತ ಕನ್ನಡ ಸಂಗೀತ ನಿರ್ದೇಶಕ ಹಂಸಲೇಖರೊಡನೆ ಕಳೆದ ಒಂದು ದಿನದ ಬಗ್ಗೆ ರಾಜೀಶ್ ಪೈಯವರ ನೆನಪಿನಾಳದ ಲೇಖನ ನಿಮಗಿಷ್ಟವಾಗಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಕೂಟದ ಸದಸ್ಯರ ವಿಭಿನ್ನ ಅಭಿರುಚಿಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಲೇಖನಗಳು ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಕೂಟದ ಯುವ ಸದಸ್ಯರು ಕೂಡಾ ಸಕ್ರಿಯರಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ತಮ್ಮ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ತಾವು ರಚಿಸಿದ ವರ್ಣಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯ. ಅವರಿಗೂ, ಅವರ ಪಾಲಕರಿಗೂ ನಾವು ಋಣಿಗಳು. ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸತೀಶ್ ಸೂಡಿಯವರು ಕೂಟದ ಮುಖಪುಟದಲ್ಲಿ (Facebook page) ಸಮಯಕ್ಕನುಗುಣವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಸದಸ್ಯರ ಮುಂದಿಟ್ಟು, ಅವರ ಕಲ್ಪನೆಗೆ

ಚಾಲನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ತಮ್ಮ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವಂತೆ ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದರು. ಕೂಟದ ಬಹಳಷ್ಟು ಸದಸ್ಯರು ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ರಚಿತವಾದ ಕವನ ಸಂಕಲನವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಓದಿ ಆನಂದಿಸಬಹುದು.

ಎಂದಿನಂತೆಯೇ ಓದುಗರು ಈ ಮೃದು ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಓದಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವರೆಂದು ಆಶಯ. ಮುಂದೆಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಉತ್ತಮ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ಕೂಟದ ದರ್ಪಣದ ತೇರನ್ನು ಎಳೆಯಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವಿರೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು ಮತ್ತು ಗಣೇಶೋತ್ಸವದ ಶುಭಾಶಯಗಳು.

ಸ್ನೇಹದೊಂದಿಗೆ,

ಉಷಾ ರಾವ್

(ಸಂಪಾದಕರು, ದರ್ಪಣ-೨೦೨೦)

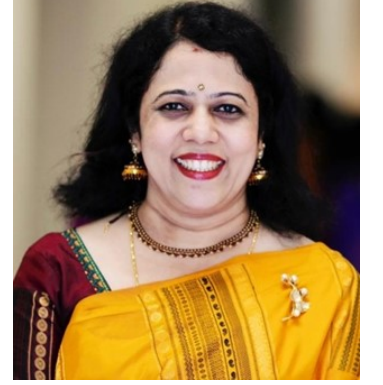

ದರ್ಪಣ ತಂಡ:

ಜ್ಯೋತಿ ನಾಗರಾಜ್, ಸುಧಾಕರ ರಾವ್, ಸತೀಶ್ ಸೂಡಿ, ಸೌಮ್ಯ ಕೇಸರಿ ಮತ್ತು ರಾಜೇಶ್ ಪೈ

ಅಧ್ಯಕ್ಷೆಯ ಮಾತು

ನಮ್ಮ ಮಂದಾರ ನ್ಯೂ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಕನ್ನಡ ಕೂಟದ ಸಮಸ್ತ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ಪರವಾಗಿ ಅನಂತಾನಂತ ವಂದನೆಗಳು ಹಾಗೂ ಗೌರೀ ಗಣೇಶ ಹಬ್ಬದ ಹಾರ್ದಿಕ ಶುಭಾಶಯಗಳು. ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಹರಡುತ್ತಿರುವ ಕೋವಿಡ್‌ನಿಂದಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಸುರಕ್ಷಿತರಾಗಿದ್ದೀರೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನಿಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ಈಗಿನ ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿ ಉತ್ತರ ಅಮೇರಿಕಾ ಪ್ರದೇಶದ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ಮಹಿಳಾ ಸಮಿತಿ (ಭಾರತೀಯ-ಅಮೇರಿಕಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ). ನಮ್ಮ ಈ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮತ್ತಿತರ ಕೂಟಗಳಿಗೆ ಮಾದರಿ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯ.

ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿಯ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆ ಬೇಸಿಗೆಯ ವನ ವಿಹಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಿಂದ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಇದಾದ ನಂತರ ಗಣೇಶೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಚಲನಚಿತ್ರ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಗಾಯಕ ಶ್ರೀ ಹೇಮಂತ್ ಹಾಗೂ ತಂಡದವರು ನಮ್ಮವರೇ ಆದ ಶ್ರೀಮತಿ ಸೌಮ್ಯಶ್ರೀ ರವರೊಂದಿಗೆ ಸೂಪರ್ ಹಿಟ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತುಂಬಿದ ಸಭೆಗೆ ನೀಡಿದರು. ಅದಲ್ಲದೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮರಳು ಚಿತ್ರ ಕಲಾವಿದರಾದ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಹೆಗ್ಡೆಯವರಿಂದ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಕಲಾ ಪ್ರದರ್ಶನವೂ ನಡೆಯಿತು.

ದೀಪಾವಳಿ/ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ/ಮಕ್ಕಳ ದಿನಾಚರಣೆ ಹಾಗೂ ದಾಸ ವಚನ ದಿನಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಬಹಳ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಆಚರಿಸಿದೆವು. ಸುಮಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ದಿನಾಚರಣೆಯ ದಿನ ಒಬ್ಬ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ/ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತಹ President's Award ನ್ನು ಕಳೆದ ವರ್ಷ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಗಲಿದ ಕೂಟದ ಸ್ಥಾಪಕ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಶ್ರೀ ರಾಜೇಂದ್ರ ರಾವ್ ಅವರ ನೆನಪಿಗಾಗಿ "ರಾಜೇಂದ್ರ ರಾವ್ ಮೆಮೋರಿಯಲ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ಸ್ ಅವಾರ್ಡ್" ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಯಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯ ಮೊತ್ತವನ್ನು ರಾವ್ ಅವರ ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತರ ಉದಾರ ಸಹಾಯದಿಂದ \$೧೦೦ ರಿಂದ \$೫೦೦ ಕ್ಕೆ ಏರಿಸಲಾಯಿತು. ದಾಸ ವಚನ ದಿನದಂದು ನಾವು ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಪರಿಸರ ಸೇವೆ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು (green initiative) "ಕಲಾ ತರಂಗಿಣಿ" ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿದೆವು.

ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿಯ ಖಜಾಂಚಿಯಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಉಷಾ ರಾವ್ ಅವರು ಮಂದಾರ ಜಾಲತಾಣವನ್ನು (ವೆಬ್‌ಸೈಟ್) ಅಧ್ಯತನಗೊಳಿಸಿ, ಸದ್ಯದ ವಿವರ/ಸಮಾಚಾರಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಇದರ ಉಪಯೋಗವನ್ನು nekk.org ಗೆ ಹೋಗುವುದರ ಮೂಲಕ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಿ.

ನಮ್ಮ ಕೂಟದ ಚಾರಿಟಿ ವಿಂಗ್, ಸೇವಾ ಮಂದಾರ, ಶ್ರೀ ಮುರಳಿ ಕುಡ್ಲಿಯವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ರೋಟರಿ ಕ್ಲಬ್ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಸೇವಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದೆ ಹಾಗೂ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದೆ. ಸೇವಾ ಮಂದಾರದ ಸ್ಥಾಪಕ ಸದಸ್ಯರಾದಂತಹ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ಅಂಬಾಟಿ ಅವರು ಹಲವಾರು Microsoft Technology Training and Certification ವರ್ಕ್‌ಶಾಪ್‌ಗಳನ್ನು ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆ ಶುಲ್ಕದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿ, ಅದರಿಂದ ಬಂದಂತಹ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಣವನ್ನು ಸೇವಾ ಮಂದಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಸೇವಾ ಮಂದಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಗೆ ಮುರಳಿಯವರ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಂಕಣವನ್ನು ಓದಿ. ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ವೆಬ್‌ಸೈಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ನಮ್ಮ ಕೂಟದ ಸುದ್ದಿಪತ್ರವಾದಂತಹ ಈ ದರ್ಪಣವನ್ನು ಪುನಃಪ್ರಕಾಶನ ಮಾಡಲು ಶ್ರಮಿಸಿದ ಶ್ರೀಮತಿ ಉಷಾ ರಾವ್ ಮತ್ತು ತಂಡದವರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಲೇಖಕ, ಲೇಖಕಿಯರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿಯ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಕಳೆದ ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಂದ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವೇ ಕೋವಿಡ್‌ನಿಂದಾಗಿ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ನಾವು ಕೂಟದ ಈ ವರ್ಷದ ಯುಗಾದಿಯಿಂದ ಮೊದಲೊಂದು ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅಂತರ್ಜಾಲದ ಮೂಲಕ (ವರ್ಚುವಲ್) ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಸದಸ್ಯರಿಗೆಲ್ಲಾ ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗವಾಗುವಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನೇ ತರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಈ ಭೀತಿಯಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹಿಂದಿನ ರೀತಿ ಮುಖಾಮುಖಿ ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ನೆಚ್ಚಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವಂತಾಗಲಿ ಎಂದು ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ನಾವು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವುದು ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸಮ್ಮತ, ಸಹಕಾರ ಹಾಗೂ ಸಹಾಯದಿಂದ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ತುಂಬು ಹೃದಯದ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ನಿಮ್ಮ ಈ ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ನಮ್ಮ ಕೂಟ ಇನ್ನೂ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ಜೈ ಕರ್ನಾಟಕ ಮಾತೆ, ಸಿರಿಗನ್ನಡಂ ಗೆಲ್ಲೆ!

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮಂಗಳವಾಗಲಿ,

ಜ್ಯೋತಿ ರಾವ್

ಅಧ್ಯಕ್ಷೆ, NEKK (2019-21)

ಖಜಾಂಚಿಗಳ ವರದಿ ಉಷಾ ರಾವ್

Treasurer's Report - Fiscal Year 2019-20			
Opening Balance on 06/30/2019	\$66,966.17		
Membership			
Annual	\$8,132.96		
Long Term	\$3,250.00		
Entry fees/food tickets			
Picnic 2019	\$1,636.00	Picnic 2019	
		Facility	\$500.00
		Food	\$1,415.36
		Entertainment	\$21.54
		Other expenses	\$187.15
Ganeshotsava 2019	\$5,209.85	Ganeshotsava 2019	
		Facility	\$1,610.00
		Food	\$5,044.89
		Entertainment	\$4,215.00
		Other expenses	\$348.35
Deepavali/Children's day 2019	\$4,099.55	Deepavali/Children's Day 2019	
		Facility	\$1,900.00
		Food	\$2,183.80
		Gifts/Awards	\$956.34
		Other expenses	\$210.35
Dasa Vachana Day 2020	\$2,324.14	Dasa Vachana Day 2020	
		Food	\$234.14
		Other Expenses	\$85.68
Yugadi 2020	\$0.00	Yugadi 2020	\$58.56
Other Events		Other Events	
SM- Microsoft Azure Workshop	\$3,900.00	SM- Microsoft Azure Workshop	\$170.45
SM- Microsoft DevOps Workshop	\$6,772.00	SM- Microsoft DevOps Workshop	\$610.70
SM- AKS Workshop	\$3,000.00	SM- AKS Workshop	\$0.00
SM- Power BI Workshop	\$2,912.50	SM- Power BI Workshop	\$74.36
SM- Stress Management Virtual Session	\$0.00	SM- Stress Management Virtual Session	\$141.67
Miscellaneous Donations		Miscellaneous expense	
Donations by members	\$18,391.78	Website maintenance/Forms etc	\$430.40
Corporate matching gift	\$10,612.87	Tax returns filing	\$265.00
Corporate matching volunteer hours	\$3,475.70	SM donation for Karnataka Flood Disaster	\$4,300.00
Vendor/Sponsorships/Advertisement	\$1,655.00	Seva Mandaara donation for Covid-19 Relief	\$11,500.00
Other	\$554.78	Seva Mandaara - Other donations	\$12,200.00
		Other Expenses	\$1,077.26
		Rajendra Rao Memorial President's Award	\$500.00
Total Revenue	\$75,927.13	Total Expense	\$50,241.00
		Closing Balance on 6/30/2020	\$92,652.30

Account Name	Balance as of 6/30/2019	Balance as of 6/30/2020
Checking Account	\$13,531.43	\$16,467.84
Primary Savings	\$3,915.52	\$5,797.21
Life Membership	\$30,045.86	\$30,243.99
5 Year Membership	\$13,429.85	\$16,637.85
Awards	\$1,777.48	\$6,471.36
Seva Mandaara	\$4,231.11	\$16,960.07
Secondary Savings	\$34.92	\$73.98
Total	\$66,966.17	\$92,652.30

Seva Mandaara - Fiscal Year 2019-20			
Opening Balance on 06/30/2019	\$4,231.11		
Donations to Seva Mandaara		Donations by Seva Mandaara	
Donations by Members/Other Organizations	\$12,771.31	Donation for Karnataka flood disaster through OSAAT	\$4,300.00
Corporate Matching gift	\$9,099.17	Donation for Covid-19 relief	\$11,500.00
Corporate matching Volunteer Hours	\$3,475.70	Donation for Educational Infrastructure through Rotary Bangalore	\$9,200.00
Other	\$18.00	Other Donations	\$3,000.00
Workshop Entry Fees		Event Expenses	
SM- Microsoft Azure Workshop	\$3,900.00	SM- Microsoft Azure Workshop	\$170.45
SM- Microsoft DevOps Workshop	\$6,772.00	SM- Microsoft DevOps Workshop	\$610.70
SM- AKS Workshop	\$3,000.00	SM- AKS Workshop	\$0.00
SM- Power BI Workshop	\$2,912.50	SM- Power BI Workshop	\$74.36
SM- Stress Management Virtual Session	\$0.00	SM- Stress Management Virtual Session	\$141.67
		Other Expenses	\$222.54
Total Inflow	\$41,948.68	Total Outflow	\$29,219.72
		Closing Balance on 6/30/2020	\$16,960.07

ಧನ್ಯವಾದಗಳು,

ಉಷಾ ರಾವ್

ಖಜಾಂಚಿ, ಮಂದಾರ ನ್ಯೂ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಕನ್ನಡ ಕೂಟ (೨೦೧೯-೨೦)

Seva Mandaara | 2019-20 Update

Murali Kudlugi

Since its inception, Seva Mandaara (SM), the charity wing of NEKK, has strived to extend its helping hand to the needy – especially in the education front. We have pitched in to address the needs of various schools in improving their infrastructure, library or technology base. Occasionally we have lent our hands in flood relief activities and most recently we have donated to several COVID-19 relief organizations both in India and in New England.

Thanks to the diligent efforts of one of the founders of SM, Srinivas Ambati, we have been able to raise substantial amounts through his Azure training classes. In addition, SM held a couple of fund-raisers toward flood relief or COVID-19 relief. We even tapped into the possibility of doubling or sometimes even tripling the donations through corporate matching. It is heartening to note that **we have raised more money in the first year of the current term alone than in all previous years combined!** Seva Mandaara sincerely thanks all donors who made this possible.

We have expanded our network of beneficiaries too, as our capacity to lend help increased. For the past few years, we have been partnering with Sadashivanagar Rotary Club in working with our beneficiaries and distributing the funds. This year, we have added “One School At A Time” (OSAAT) as another reliable partner. Moreover, for COVID-19 relief, we have worked with our beneficiaries directly wherever possible.

Locally, SM, engages itself in other social activities as well. For example, SM has been conducting food drives for various pantries in the area for some years now. Two major new initiatives SM undertook this year are related to Eco/climate friendly activities: (i) Undertook recycling effort in all NEKK events as well as in local community events and (ii) Adopted “green initiative” where single-use items were replaced by reusable items. During the extraordinary COVID-19 times, SM conducted a wellness workshop as well.

Key Accomplishments during July 2019 to June 2020

1. Contributed ~ \$11,000 towards COVID-19 relief efforts.

Donated funds to the following organizations during the lockdown:

- People Helping People Food Pantry, Burlington MA
- Rotary Heritage’s meals distribution program for migrants in Mysuru
- Hasirudala’s grocery distribution for migrants in Bangalore
- Spreading Hope Foundation, feeding poor in Bangalore
- Samarthanam Trust feeding poor and disabled
- Belaku Academy, Ashwini Angadi School educating blind kids

2. Contributed ~ \$14,000 towards various school projects.

- Funded 40 Classroom benches for a Government school in Katrala, Belagavi which was destroyed by floods in Spring 2019.
 - ◊ This project was done in cooperation with OSAAT (One School At A Time) which rebuilt the entire school.
- Funded infrastructure improvement projects such as repairing toilets and teaching aids (books, lab equipment) for Govt schools in Chintamani and B Durga.
- Funded mid-day meal program for a school/ashram in Pavagada.

3. Conducted food and clothing drives during NEKK events for local pantries.

- Donated 196 lbs. of food to The United Way in Framingham MA.
- Delivered new children clothing and toys to Cradles to Crayons, Boston.

4. Conducted four workshops on Microsoft Technology such as Azure, Power BI and Kubernetes.
- More than 150 people have attended these workshops. These highly valuable workshops were provided at a very nominal cost. This has been a major source of income for various Seva Mandaara activities.

5. Have started recycling effort in all NEKK events as well as in local community events (such as NESRS).

6. **Adopted a Green Initiative** – “Plastic Purge – Old Ways Surge” where usage of all single-use items is avoided by replacing them with reusable items. Go to <https://indianewengland.com/2020/03/led-by-all-women-ec-team-nekk-goes-big-in-its-go-green-initiatives/> for a complete coverage on this initiative.

7. **Conducted a wellness session on Stress Management** bringing experts from the field of **Medicine and Yoga**.

Seva Mandaara thanks all member donors, corporation donors, our partners in India, and all volunteers who supported our efforts during the past one year. For a complete list of receivables and distributions please go to NEKK’s website: <http://mandaara.org/social-responsibility/>.

Executive Committee 2019-2021

President

Jyothi Rao

Secretary

Mamta Kudluga

Treasurer

Usha Rao

Committee Members

Sumana Madhu

Sharada Deshpande

Rani Dwarki

Chithra Poornima

NEKK Extended Committee Members (2019-21)		
<p>Audio</p> <p>Shalini Jayaram (Lead) Sudhakara Rao (Advisory) Satish Muvvar Arun Somayaji Ramesha Hebbar Deepak Kambadakone Shishir Pai Raghu Kinnigoli</p> <p>Social Media</p> <p>Jyothi Rao (Lead) Mamta Kudlugi</p> <p>Seva Mandaara</p> <p>Murali Kudlugi (Lead) Srinivas Ambati Sudhakara Rao Kavitha Chandran Lakshmi Harohalli Shashidhar Harohalli Raghu Mavinahalli Varavani Dwarki</p>	<p>Food</p> <p>Rani Dwarki(Lead) Varavani Dwarki Ram Deshpande Ravi Kumar Veeresh Angadi Rudramuni Jaya Kulkarni Jay Jayarama Deepak Subbanarasimha N.B. Patil Rajanna Heggadahalli Sundar Setty Pradeep Seetharam Raghu Nandan</p> <p>Membership</p> <p>Sudhakara Rao (Lead) Usha Rao Jyothi Rao</p> <p>Photo/Video</p> <p>Ananda Rao Nandish Angadi</p>	<p>Cultural & Entertainment</p> <p>Sumana Madhu (Co-Lead) Sharada Deshpande (Co-Lead) Mamta Kudlugi Chithra Poornima Lohith Nagaraj Geetha Setty Pushpa Rajanna Sowmyashree Sandeep Jyothi Setty Hema Ananth Satish Sudi</p> <p>Language & Literature</p> <p>Sudhakara Rao (Lead) Usha Rao</p> <p>Web</p> <p>Madhu Akkihebbal (Lead) Usha Rao Ullas Rao</p>
<p>Event Management</p> <p>Chithra Poornima (Lead) Raghu Mavinahalli Sandeep Chandrashekhara Ramya Gangadharaiiah Anand Siddacharya Narasimha Murthy Suresh Patil Gopalakrishna Rao Palimar Gayatri Deshpande Pavan Raj</p> <p>Communications</p> <p>Nagendra Rao (Lead) Suneha Kadimdiwan</p>	<p>Reception</p> <p>Usha Rao (Lead) Roopa Thejaswi Sulekha Rao Ashwini Samaga Sowmya Kesari Savitha Nandan Vani Lingadal Shanthala Navali Vidyarani Patil Thara Rao Rekha Prashant Suma Kiran</p>	<p>Decoration</p> <p>Usha Rao (Lead) Roopa Thejaswi Sulekha Rao Viji Jakati Rekha Prashant</p> <p>Darpana Team</p> <p>Usha Rao (Lead) Rajesh Pai Sudhakara Rao Jyothi Nagaraj Satish Sudi Sowmya Kesari</p>

NEKK Executive Committee sincerely appreciates following donors/sponsors for their generous support.

Covid-19 Humanitarian Response	Karnataka Flood Relief	Seva Mandaara Charity
Mamta & Murali Kudlugi	Murali Kudlugi	Srinivas Ambati
Usha & Sudhakara Rao	Aravinda Balighatta	Lohit Nagaraj
Ullas Rao	Lohit Nagaraj	Bhaskar Sherigar
Jyothi & Nagendra Rao	Ramesha K L	Rashmi Dubey
Varavani Dwarki	Sathisha Movvar	Rahul Mehrotra
Geetha Kulkarni	Bhagyajyothi Arun	Srikanth Gummalla
Srinivas Honnudiike	Suresh Katti	Sathisha Movvar
Nutan & Madhu Chandra	Megha Katti	Keshav Prasad
Lakshmi & Shashidhar Harohalli	Pradeep Vasudevan	Veeresh Rudramuni
Smita & Pramod Yadapadithaya	Lohit Nagaraj	N. Raghupathy
Roopa Naik	Ramasastri Satyaprasad	Raju Malapati
Pundalik Jarali		Murali Kudlugi
Narayan Cheruvatath Suraj		Sudhakara Rao
Harish Swamy		Lakshmi & Shashidhar Harohalli
Shivaprasad Kulkarni		Geetha Setty
Prasanna Nidasesi		Sudhir Prabhu
Deepak Swamy		Prajna Bhaskar
Ashok Jakati		Kala Tarangini Inc.
Savitha & Kishore Gowda		
Banur Dhruvakumar		
Prashanth Tarikere		
Ramasastri Satyaprasad		
Srinivas Sitaram		
Srivastha Sarvotthama		

NEKK Donors/Sponsors	Rajendra Rao Memorial Scholarship	
Ranga Taranga Boston	Nikki West Sheena Deol	Usha Gopinath
Ananth Ram	Sudhakara Rao	Nancy Goldberg
Varavani Dwarki	Srinath Natarajan	Stacy Newman
Rajanna Heggadahalli	Sally F. Winter	Clifton H. Joelly & Gail Weinflash
Raj Tejaswi	Keshav Prasad	Sandhya Rao
Sudhakara Rao	Kiran Adkoli	Lakshmi Settur
Trigent Software	Shankar Hegde	Varsha Rao
	Ramashastry Satyaprasad	Padma Jagannath
	Chaitanya Hiremath	G. Cepalitis
	Shankara Reddy	Ramasastri Sainath

ಮೇಲಿನವರ ಪ್ರಣಯ ಶ್ರೀಧರ ಕುಲಕರ್ಣಿ

ಅಂದು ಶುಕ್ರವಾರ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ಶುಕ್ರವಾರ ನನ್ನ "ಮನೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ" ಮಾಡುವ ದಿನ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮಗನನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕಳಿಸುವ ಅವಸರ, ಜಯಾಳಿಗೆ ಎಲ್ಲರ ಅಡಿಗೆ, ಊಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ಒಂಭತ್ತರ ಒಳಗೆ ಆಫೀಸು ಮುಟ್ಟುವ ಗಡಿಬಿಡಿ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಒಂಟಿ ಗೂಗೆಯ ಹಾಗೆ ಸಂಜೆಯವರೆಗೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ಸಂಜೆ ಐದು ಗಂಟೆಯೆಂದರೆ ರಾತ್ರಿ ಒಂಭತ್ತರಷ್ಟು ಕತ್ತಲೆ. ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳು, ಬಾಸ್ಕನ್ ಅಂದಮೇಲೆ ಕೇಳಬೇಕೇ? ಅದರ ಮೇಲೆ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಒಂದು ಅಡಿಯಷ್ಟು. ಹಿಮ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದೆಂದು ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯೇ ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ drive wayಯಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲಾ snow ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದ್ದೆ. ಇಷ್ಟತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಂದಾಗ ಅದೇನೋ ಹುರುಪಿತ್ತು. ಈಗ ಬಿಡಲಾರದ ಕಾಟದ ಭಾವನೆ. ಇರಲಿ, ಹಾಗೆಯೇ, ಮನೆಯ ಮುಂದೆ, ರಸ್ತೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಂಚೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಎದುರಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ snow ವನ್ನು ಸಹಿತ ಸರಿಯಾಗಿ ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಂಚೆಯನ್ನು ತರುವವನ ಗಾಡಿ ಅದರ ಮುಂದೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ರಸ್ತೆಯಿಂದ ಎರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ನಡೆದರೆ ಅವನಿಗೇನು ಧಾಡಿ ಎಂದು ನಿಮಗನಿಸಿದರೆ ತಪ್ಪೇನಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶೂನ್ಯ ಡಿಗ್ರಿ ಸೆಂಟಿಗ್ರೇಡಿನಲ್ಲಿ, ಇಂತಹ ಹಿಮಪಾತದ ನಡುವೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಗಾಡಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಎರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ನಡೆಯುವುದು ಅಂದುಕೊಂಡಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ನಾವು ಹೊಸದಾಗಿ ಮನೆ ಖರೀದಿಸಿದ ಮೊದಲ ಬಾರಿ snow ಬಿದ್ದಾಗ ತೆಗೆಯದೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಮರುದಿನ ಒಂದು warning ಚೀಟಿಯಿತ್ತು. ಹೀಗೆ snow ತೆಗೆಯದೆ ಇರುವುದು ಕಾನೂನು ಬಾಹಿರ, ಇದು ಮೊದಲನೇ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಎಂದು.

ಸಂಜೆ ಐದೂವರೆಯಾಗಿತ್ತು. ಜಯ ಮತ್ತು ಅಶ್ವಿನಿ ಮನೆಗೆ ಬರಲು ಇನ್ನೂ ಅರ್ಧಗಂಟೆಯಿತ್ತು. ಮನೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ದಿನದಂದು ಕನಿಷ್ಠ ಸಂಜೆಗೆ ಚಹಾ ಮಾಡಿ ಇಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕವನಿದ್ದಾಗ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಮನೆಗಳ ಹೆಂಗಸರೆಲ್ಲಾ ಸಂಜೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹೆಳ್ಳು-ಮಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಚಹಾ ಮತ್ತು ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು ಮಾಡಿ ಗಂಡಂದಿರು ಕಿಲೋಸ್ಮರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಿಂದ ಬರುವುದನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ನೆನಪಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗೊಮ್ಮೆ ಜಯಾ ಕೇಳಿದ್ದುಂಟು "ಹೆಳ್ಳು-ಮಾರಿ ಹೋಗಲಿ, ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಾ, ಬರೆ ಚಹಾ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟರೆ ಆತೇನು?" ಅಂತ. ಇನ್ನೊಂದೆ ಹತ್ತ ನಿಮಿಷಕ್ಕೂ ಚಹಾಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟುರಾತು ಎಂದುಕೊಂಡೆ. ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದ Bose ಸ್ಪೀಕರಿನಿಂದ ಹಳೆಯ ಕನ್ನಡ ಹಾಡುಗಳು ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಹಾಡುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಮನೆಯ ಹೊರಗಡೆ ಶಬ್ದ ಕೇಳತೊಡಗಿತು. ಮೊದಲು ಯಾವುದೋ ಕಾರು ಹೋಗುತ್ತಿರಬಹುದೆಂದುಕೊಂಡೆ. ಶಬ್ದ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೂ snow ತೆಗೆಯುವ ಗಾಡಿ ಇರಬಹುದೆಂದುಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಹಾಡಿನತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಯ ಹರಿಸಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂತು. Snow ನೆನ್ನೆಯೇ ಬಂದು ಹೋಗಿತ್ತು. ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲಿನ snow ಎಲ್ಲಾ ನೆನ್ನೆಯೇ ತೆಗೆದಿದ್ದರು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಈಗ ಈ ಸದ್ಯೇನು? ಕಾರಿನ ಇಂಜಿನ್ ಜೋರಾಗಿ ಸದ್ದು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಕಡೆಗೂ ನನ್ನ ಖುರ್ಚಿಯಿಂದ ಎದ್ದೆ. ನಡೆದುಕೊಂಡ ಮುಂದಿನ ಬಾಗಿಲ ಕಡೆಗೆ ಬಂದೆ. ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಮುಂದೆ ಕತ್ತಲೆಯತ್ತ ನೋಡಿದಾಗ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಎದುರಿನ ಮನೆಯವರು ಅವರ ಮನೆಯ driveway ನಲ್ಲಿನ snow ತೆಗೆದಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಅವರ ಅಂಚೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮುಂದಿದ್ದ snow ಹಾಗೆಯೇ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ನೆನ್ನೆ ಹಾಗೂ ಇವತ್ತು ಸಂಜೆಯ ನಡುವೆ ಹವಾಮಾನ 20 ಡಿಗ್ರಿ F ಇದ್ದಿದ್ದರಿಂದ ಬಿದ್ದಂತಹ snow ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ice ಆಗಿತ್ತು.

ಸಂಜೆಗೆ ಅಂಚೆ ಹಂಚಲು ಬಂದ ಗಾಡಿಯ ಗಾಲಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹೋಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಅದರಿಂದ ಹೊರತೆಗೆಯಲು ಗಾಡಿಯ ಚಾಲಕ ಅಸಾಧ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಿದ್ದ. ಜೋರಾಗಿ accelerator ತುಳಿದಾಗ ಉಂಟಾಗುವ ಜೋರಾದ

ಸದ್ಗನ್ನು ನಾನು ಒಳಗಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದು. ಎದುರಿನ ಮನೆಯವರು ಯಾಕೆ ಹೊರಬಂದು ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೇನೋ ಎಂದುಕೊಂಡೆ. ಆ ಕಾರಿನ ಚಾಲಕ ಅದನ್ನು ಹೊರತೆಗೆಯುವ ಪದ್ಧತಿ ನೋಡಿದರೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಪರಿಣಿತ ಎನಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಾನಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಜೋರಾಗಿ ಮುಂದೂಯ್ಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಿಂತಲ್ಲಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ಜೋರಾಗಿ ಮುಂದೆ ಎಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅರಿತಿದ್ದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಗಾಲಿಗಳ ಕೆಳಗೆ ಆ ಘರ್ಷಣೆಯಿಂದ ಇದ್ದೆ snow ಇನ್ನಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಅದನ್ನು ಸಲಾಕೆಯಿಂದ ತೆಗೆಯಬೇಕು. ನಾನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಿದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಪೈಜಾಮಗಳಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಅದರ ಮೇಲೊಂದು ಜಾಕೆಟ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, snow boot ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಸಲಾಕೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಗ್ಯಾರೇಜಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದೆ. ನಾನು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಮಾಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಗಾಡಿಯ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ UPS ಟ್ರಕ್ ನಿಂತಿತ್ತು. ಅದರ ಡ್ರೈವರ್ ಹೊರಗಡೆ ಬಂದು ಈ USPS ಗಾಡಿಯ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತು ಅದರ ಚಾಲಕನ ಹತ್ತಿರ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾನು ಹತ್ತಿರ ಹೋದೆ. ಎದುರಿನ ಮನೆಯ ಗ್ಯಾರೇಜಿನ ಬಲ್ಬುಗಳ ಕೆಳಗೆ ತುಂಬಾ ಬೆಳಕಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಎಲ್ಲರ ಮುಖಗಳೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆ USPS ಚಾಲಕ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಎಂದು. ಆ ಡಿಸೆಂಬರನ ಚಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಅವಳು ಜಾಕೆಟ್, ಗ್ಲೋವ್ಸ್, ತಲೆಗೆ ಟೋಪಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು, ಆದರೆ ಮುಖ ಆ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ವಯಸ್ಸು 25-30 ಇರಬಹುದು. ಅವಳ ಮೂಗಿನ ಆಕಾರ, ಅವಳ ಕಣ್ಣು ನೋಡಿದರೆ ಅವಳು ಆರ್ಮೇನಿಯನ್ ಇರಬಹುದು ಎನಿಸಿತು. ಅವಳ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಆತಂಕವಿತ್ತು. "I don't know how to get out of this mess" ಎಂದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು. ಇವಳು ಖಂಡಿತ ಅರ್ಮೇನಿಯನ್ ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡೆ. ನನ್ನ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಆರವ್ ಅರಕೇಲಿಯನ್ ಮಾತನಾಡುವ ಶೈಲಿ, ಅವಳ ಹಾವಭಾವ ಹೀಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದುಕೊಂಡೆ. ನಾನು ಏನಾದರೂ ಮಾತನಾಡುವ ಮೊದಲೆ UPS ಚಾಲಕ "Don't worry, it happens, I will push you" ಎಂದ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಅವನತ್ತ ನೋಡಿದೆ. ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಅಮೇರಿಕದವನಿರಬಹುದು ಎನಿಸಿತು. ಅವನೂ ಅಷ್ಟೆ ವಯಸ್ಸಿನ ತರುಣ ಎನಿಸಿತು. ತುಂಬಾ ಧೃಢಕಾಯ, ಸುಂದರ ತರುಣ. ಅವನ ಸಾಂತ್ವನದ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಜೀವ ಬಂದಿತ್ತು. "This is my first winter driving myself" ಎಂದಳು. "Ah, that's why! I have been here for three years" ಎಂದ. ನಾನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಲಾಕೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಡುಗುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದೆ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಅವನತ್ತ, ಒಂದು ಸಾರಿ ಅವಳತ್ತ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತುಕೊಂಡಾಗ ಅನಿಸಿತು. ಇಲ್ಲಿ ನನಗೂ, ನನ್ನ ಸಲಾಕೆಗೂ ಏನೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲವೆಂದು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದೆ ಸರಿದೆ.

ಅವನು ಅವಳ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ, ಕಾರಿನೊಳಗೆ ಬಗ್ಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಏನೋ ತೋರಿಸಿ, ಏನೋ ಹೇಳಿ ನಕ್ಕ, ಅವಳೂ ನಕ್ಕಳು. ನಂತರ ಅವನು ತನ್ನ ಟ್ರಕ್‌ನತ್ತ ನಡೆದ. ಅವಳು ತನ್ನ ಕಾರಿನೊಳಗೆ ಕುಳಿತು ಮತ್ತೆ ಇಂಜಿನ್ ಶುರು ಮಾಡಿದಳು. ಅವನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ತನ್ನ ಟ್ರಕ್‌ನ್ನು ಅವಳ ಕಾರಿನ ಹಿಂದೆ ತಂದ. ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣಗಳ ನಂತರ ಅದರಿಂದ ಅವಳ ಕಾರನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ನೂಕಿದ. ಅವಳು ಅವನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕಾರನ್ನು ನ್ಯೂಟ್ರಲ್ ಗೇರಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಕಾರು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಆ ಗಟ್ಟಿ ಹಿಮದ ನಡುವಿನಿಂದ ಹೊರಬಂತು. ಹತ್ತಡಿ ಮುಂದೆ ಹೋದನಂತರ ಕಾರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದಳು. ಅವನೂ ಸಹಿತ ಹೊರಬಂದ. ಅವನಿಗೆ ತುಂಬು ಹೃದಯದಿಂದ ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳಿದಳು. ಅವನು "My pleasure" ಎಂದಾಗ ಅವಳು "I am Ani , what's your name ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. . "I am Mario" ಎನ್ನುತ್ತ ತನ್ನ ಕೈ ಮುಂದೆ ಚಾಚಿದ. ಅವನ ವಿಶಾಲ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಕೈ ಮುಚ್ಚಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಅವಳ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿನ ಹೊಳಪನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಮಾರು ಹೋಗಬೇಕು. ನಂತರ ಅವಳ ಪಾಡಿಗೆ ಅವಳು, ಅವನ ಪಾಡಿಗೆ ಅವನು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಟರು. ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಮನೆಗಳಿಗೆ ಪತ್ರ ಹಂಚಬೇಕೋ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ನನಗೆ ಚಹಾ ಮಾಡಲು ತಡವಾಗುತ್ತದೆಂದುಕೊಂಡು ನನ್ನ ಸಲಾಕೆಯನ್ನು ಎಳೆಯುತ್ತಾ ಮನೆಯ ಒಳಗೆ ಬಂದೆ. ಆ ಸಂಜೆಯೆಲ್ಲಾ ಆನಿ ಮತ್ತು ಮಾರಿಯೋ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಯಾವ ಊರಿನವರು, ಏನು ಕಲಿತಿರಬಹುದು, ಈ ಕೆಲಸ ಯಾಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು, ಅವರಿಗೆ ಈ ಕೆಲಸ ಇಷ್ಟವೇ, ಒಂದೇ, ಎರಡೇ. ಪ್ರೋಸ್ಟ್ ಮ್ಯಾನ್ ಎಂದರೆ

ಯಾರು, ಹೇಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು. ಮಧ್ಯವಯಸ್ಕ, ಗಂಡಸು, ಜಾಸ್ತಿ ಕಲಿತವನಲ್ಲ, ಇತ್ಯಾದಿ, ಇತ್ಯಾದಿ. ಈ Kim Kardashian ಕುಲದ ಸುಂದರ ತರುಣಿ ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಬಂದಳು? ಅವಳ accent ಕೇಳಿದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಾಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಸರಕಾರಿ ನೌಕರಿ ಹೇಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು? ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ Legally Blonde ಚಲನಚಿತ್ರದ UPS ಚಾಲಕನ ನೆನಪಾಯಿತು. "ಎಲ್ಲಾ UPS ಜನ ಹಿಂಗೆ handsome ಇರತಾರೇನು?" ಎಂದೆ. "ಏನಂದೀ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು ಜಯಾ. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿನವರೆಗೆ TV ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಇದೆಲ್ಲ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತ ಸ್ವಗತದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅದು. "ಏನಿಲ್ಲ ಮೂವಿ ನೆನಪಾಯಿತು" ಎಂದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅವರಿಬ್ಬರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟೆ. ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮಗನನ್ನು Quiz Bowl ಟೂರ್ನಮೆಂಟಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಬೇಗನೆ ಏಳಬೇಕಿತ್ತು. ಒಂದ ಶನಿವಾರರ ಆರಾಮಾಗಿ ಎಳೋಣಾಂದ್ರ ಇವಂದು ಒಂದಿಲ್ಲಾ ಒಂದು ಇರತಾವ" ಎಂದು ಗೊಣಗುತ್ತಾ ಮಲಗಲು ಹೊರಟೆ. "Floss ಮಾಡಕೋ, ಮೌತ್ ಗಾರ್ಡ್ ಹಾಕೋ" ಎಂದು ಕೂಗಿದಳು ಜಯಾ. Okay, okay ಎನ್ನುತ್ತಾ ಹೊರಟೆ.

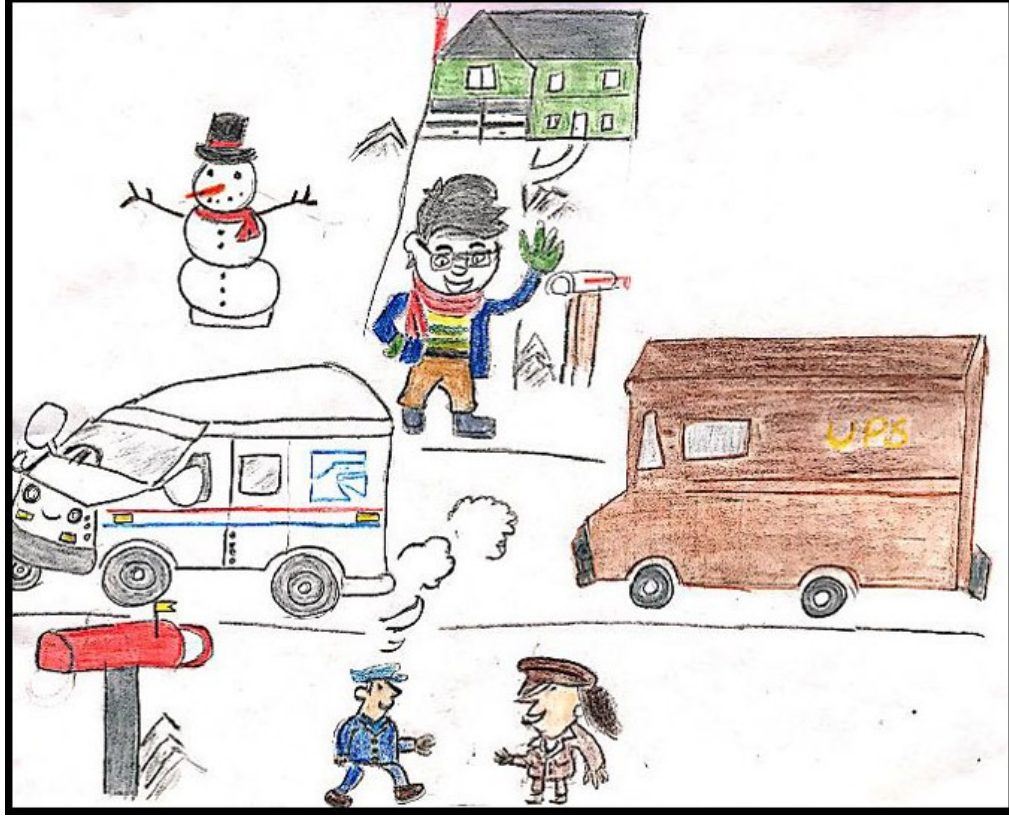
ಅದಾದ ನಂತರ ಮುಂದೆ ಜಾಸ್ತಿ snow ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಸಂಜೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ snow ತೆಗೆಯುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಜನವರಿ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಸಂಜೆ 5:30 ಆದರೂ ಕತ್ತಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಡಿಸಂಬರನಲ್ಲಿ ಆದ ಈ ಘಟನೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮರೆಯಾಗಿತ್ತು, ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳದವರೆಗೆ. ಅಂದು ಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಉಷ್ಣತೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇತ್ತು, 60 ಡಿಗ್ರಿ F, ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು 14 ಡಿಗ್ರಿ C ಜನರಲ್ಲಾ ತೆಳುವಾದ, ಚಿಕ್ಕದಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಶುಕ್ರವಾರವಾದದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದೆ. ಸುಮಾರು 5:30ಕ್ಕೆ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಗಾಡಿಯ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದೆ. ಆನಿ ತನ್ನ USPS ಮೇಲ್ ಗಾಡಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಅಂಚೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಪಕ್ಕ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಳು. ಅಂಚೆಯನ್ನು ಅದರೊಳಗೆ ಹಾಕದೆ ಬಾಗಿಲತ್ತ ನಡೆದು ಬಂದಳು. "Hello" ಎಂದೆ. ಅವಳು "Hi, you have a certified mail" ಎನ್ನುತ್ತ ಒಂದು ಕಾಗದದ ಕವರನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ನೀಡಿದಳು. "Oh, thank you" ಎನ್ನುತ್ತ ಅವಳು ಕೈ ಮಾಡಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಪೆನ್ನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರಿಸೀಟಿನ ಮೇಲೆ ಸಹಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. "By the way, thank you for coming to help me when I was stuck in snow back in December" ಎಂದಳು. ಏನೂ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲ, ನಾನೇನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆ UPS ಚಾಲಕ ತಾನೆ ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದು. Mailman helping mail woman ಎಂದೆ. ಅವಳು ಜೋರಾಗಿ ನಗತೊಡಗಿದಳು. ನಾನು ಅಂದ ಆಭಾಸದ ಅರಿವಾಗಿ ನಾನೂ ನಗತೊಡಗಿದೆ. ಬರೆಯುವಾಗಲೇನೋ mail ಎಂದು ಬರೆಯಬಹುದು ಆದರೆ ಅನ್ನುವಾಗ Male man helping Male Woman ಕೂಡ ಆಗಬಹುದು ತಾನೇ? ಅಂದ ಹಾಗೆ "ಆ mailman ನ ಹೆಸರು ಮಾರಿಯೋ, ಅವನು ಮೇಲ್ ಮ್ಯಾನ ಆದರೂ ತುಂಬಾ ಜಂಟಿಲಮ್ಯಾನ" ಎಂದು ಮತ್ತೆ ನಗತೊಡಗಿದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಪತ್ರ ಹಂಚುವುದಿತ್ತು, ಆದರೆ ನನಗೆ ಕುತೂಹಲ, ಕೇಳಿಯೇ ಬಿಟ್ಟೆ. "ಆನಿ ನೀನು ಆರ್ಮೇನಿಯನ್?" "Oh! ಹೌದು, ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಅವಳ ರೂಪರಾಶಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸದೆ ಬರಿ "ನಿನ್ನ ಮಾತನಾಡುವ ಶೈಲಿಯಿಂದ ಹಾಗೂ ನಿನ್ನ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಆರ್ಮೇನಿಯನ್ ಇರಬಹುದು ಎಂದುಕೊಂಡೆ" ಎಂದೆ. ನನ್ನ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಆರವ್ ಅಂತ ಒಬ್ಬಳಿದ್ದಾಳೆ, ನೋಡಲು ನಿನ್ನ ಧರ ಹಾಗೂ ಕೆಲವೊಂದು ಶಬ್ದಗಳ ಉಚ್ಚಾರ ಸಹ ನಿನ್ನ ತರಹವೇ ಇದೆ ಎಂದೆ. "Oh nice ಆರವ್ ಎಂದರೆ ಸೂರ್ಯ" ಎಂದಳು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನ ಹೆಸರನ್ನು ಸುಮಾರಾಗಿ ಗಂಡಸರಿಗೆ ಇಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದೆ. ಅವಳ ಹತ್ತಿರ ಇನ್ನೂ ಸಮಯವಿರುವಂತೆ ಅನಿಸಿತು. ಯಾಕೋ ಅವಸರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನೂ ಒಳಗಡೆ ಒಲೆಯ ಮೇಲೆ ಈಗ ತಾನೇ ಚಹಾಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಇನ್ನೂ ಐದು ನಿಮಿಷವಾದರೂ ಕುದಿಯಬೇಕು. "Arav is from Tehran" ಎಂದೆ. "Oh my God! ನಾನೂ ಕೂಡ ಟೆಹ್ರಾನ್‌ನಿಂದ ಬಂದವಳು, ಈಗ ಐದು ವರ್ಷಗಳಾದವು. ಮೊದಲ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಲಾಸ್ ಏಂಜಲೀಸ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಟೆಹ್ರಾನ್ ಮೂಲದ ಜನ ಬಹಳ. ನನ್ನ ಅಕ್ಕ ಇಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ Green Card ಗೆ apply ಮಾಡಿದಳು. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಈ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಚಳಿ" ಎಂದಳು. "ಅಲ್ಲಿ ಲಾಸ್ ಏಂಜಲೀಸ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನೀನು ಎಂದಾದರೂ Kim

Kardashian ಳನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದೆಯಾ" ಎಂದೆ. ಅವಳು ಜೋರಾಗಿ ನಗುತ್ತ "I know she made us famous, ಆದರೆ ಇಲ್ಲಾ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಚಾರಿಟಿ ಇವೆಂಟುಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ದೂರದಿಂದ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ ಆದರೆ ಎಂದೂ ಮಾತನಾಡಿಸಿಲ್ಲ" ಎಂದಳು. ನಂತರ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು "ನಿನಗೆ ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿಯೇ ಗೊತ್ತಿರುವಂತಿದೆ, ಅಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ತುಂಟತನದಿಂದ ನುಡಿದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದೂರದಿಂದ UPS ಟ್ರಕ್ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆನಿಯ ಗುಲಾಬಿ ಕೆನ್ನೆಗಳು ಇನ್ನಷ್ಟು ರಂಗೇರಿದವು. ಅದು ಮಾರಿಯೋ ಗಾಡಿ. ಆನಿ ನನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡಿ "That was three months ago, this day", "Gottago" ಎನ್ನುತ್ತ ಅವನ ಟ್ರಕ್ಕಿನತ್ತ ನಡೆದಳು. ಅದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಶ್ವಿನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಜಯಾ ಮನೆಗೆ ಬಂದಳು. "ಚಹಾ ಬಹಳ ಕುದಸತಿ ನೀನು", "ಕಪ್ಪಾಗೆದ" ಎಂದು ಬಯ್ಯುತ್ತಾಳೆಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಒಳಗೆ ಬಂದೆ.

ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಆನಿ ಹಾಗು ಮಾರಿಯೋ ಸುತ್ತಾಡತೊಡಗಿದರು. ಅಂದು ಅವಳ ಕಾರಿನ ಗಾಲಿ ಹಿಮದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ, ಮಾರಿಯೊನಿಗಿಂತ ನಾನು ಮೊದಲು ಅವಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಇಂದು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೇ? ಈ ಮೇಲ್ ಮ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ ಉಮನ್, ಅಥವಾ ಈ ಮೇಲಿನವರ ಪ್ರಣಯ ಮುಂದುವರೆಯುವುದೇ? "ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು ಮಾಡಲೇನು?" ಎಂದು ಜಯಾ ಕೇಳಿದಾಗ ಈ ವಿಚಾರ ಸರಣಿ ಮುರಿಯಿತು. ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ದಿನನಿತ್ಯದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತನಾದೆ. ಮುಂದೆ May ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಆನಿಯಾಗಲಿ, ಮಾರಿಯೋ ಆಗಲಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಮೇ ತಿಂಗಳ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಚಳಿಯಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ತುಂಬಾ ಆರಾಮದಾಯಕ ವಾತಾವರಣವಾಗಿತ್ತು. ಅಂದು ಮತ್ತೆ ಶುಕ್ರವಾರ. ಸಂಜೆ ಐದು ಗಂಟೆಗೆ ನನ್ನ Laptop ಮುಚ್ಚಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದಿದ್ದೆ. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಾ ಹೊರಗೆ ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವರು ತಮ್ಮ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಗಿಡಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹೊಸ ಚಿಗುರು ಬಂದಿತ್ತು. Dr. ರಾಜಕುಮಾರ ಅವರ ಬಂಗಾರದ ಮನುಷ್ಯದ "ನಗುನಗುತಾ ನಲಿ" ಹಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ "ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಹೊಸ ಜೀವನ" ಭಾಗ ನೆನಪಾಯಿತು. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಆನಿ ತನ್ನ ಅಂಚೆಗಾಡಿಯೊಂದಿಗೆ ಬಂದಳು. ನಮ್ಮ ಅಂಚೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬಂದ ಪತ್ರ ಹಾಕಿ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆಂದುಕೊಂಡೆ. ಗಾಡಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಹೊರಬಂದಳು. "Hi Ani" ಎಂದೆ. "Hi" ಎಂದಳು. ಅವಳ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ, ಅವಳ ನಡುಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಜೀವವಿತ್ತು. ಒಂದು ತರಹದ ಪುಟಿಗೆಯಿತ್ತು. "ಇವತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೊನೆಯ ದಿನ" ಎಂದಳು. "Oh ಯಾಕೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. "ನಾನು ಬಾಸ್ಕೆಟ್ ಹತ್ತಿರದ Water-town ಗೆ ಶಿಷ್ಟ ಆಗುತ್ತಿರುವೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಪೋಸ್ಟ್ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಬದಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವೆ. ಮುಂದಿನವಾರದಿಂದ ಅಲ್ಲಿ" ಎಂದಳು. "ಮತ್ತೆ ಮಾರಿಯೋ?" ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಕೊಂಡೆ,ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದು, ಕೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಅಲ್ಲವೇ? ನನಗೇನೋ ಕುತೂಹಲ. ಈ ಮೇಲಿನವರ ಪ್ರಣಯ ಐದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮುಗಿಯಿತೇ? ಅವಳಿಗೆ ನನ್ನ ಚಡಪಡಿಕೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತೇನೋ. "ಮಾರಿಯೋ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹತ್ತಿರದ ಎವರೆಟ್ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು UPS ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು. ಅಲ್ಲಿಯೇ Home Depot ದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ". "ನೋಡಬೇಕು, ಮುಂದೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು" ಎಂದಳು. "oh, nice!" ಎಂದೆ. "I have a degree in Economics" ಎಂದಳು. "ಹೌದಾ!" ಎಂದೆ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ. "ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೇನೋ ಈ ಅಂಚೆ ಹಂಚುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ,ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಇಲ್ಲಿ Masters ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಯಾವುದಾದರೂ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವೆ" ಎಂದಳು. "I wish you the best for your personal life and professional life" ಎಂದೆ. "Thank you" ಎಂದು ಒಂದು ಕಡೆಯ ಬಾರಿ ಮುಗುಳ್ಳು ಹೊರಟಳು ಆನಿ.

ಮುಂದೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದವು. ಆಗಷ್ಟೆ ತಿಂಗಳ ಬಿಸಿಲು ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ೨೫ ಡಿಗ್ರಿ C, ನೀಲಿ ಆಕಾಶ, ಹಸಿರಾದ Lawnಗಳು. ಸಂಜೆ ಐದಾಗಿತ್ತು. ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಮತ್ತೆ USPS ಗಾಡಿ ನಿಂತಿತು. ಯಾರಿರಬಹುದೆಂದು ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದೆ. ಮಧ್ಯವಯಸ್ಕ, ತಲೆ ಬೋಳಾದ ಗಂಡಸು. "Nice day , ರೈಟ್?" ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಕೇಳಿದ. ಹೌದೆಂದು ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿಸಿದೆ. ನಿನ್ನ ಅದೃಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದರೆ December ಚಳಿಯ ದಿನವೂ ಕೂಡ ಇಂದಿನಿಗಿಂತ

ಸುಂದರವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದುಕೊಂಡೆ. "Yes, yes, but even winter is nice too" ಎಂದೆ. ಇವನಿಗೇನು ತಲೆ ಕೆಟ್ಟಿದೆ ಎನ್ನುವ ತರಹ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ. "I mean if you like snow, or if you find love" ಎಂದೆ. "What?" ಎಂದ. ಏನಿಲ್ಲ, ಇದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯುವ ವಿಷಯವಲ್ಲ, ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ "nothing, have a nice day!" ಎನ್ನುತ್ತಾ ಒಳಗೆ ಬಂದೆ.

ಕವನಗಳು ಭಾವನಾ ಜೈನ್

ಸಮುದ್ರದಾಚೆಗಿನ ಪಯಣ

ಏರಿ ಏರಿ ಮುಗಿಲನ್ನು ಸೇರಿ
ನಾನಿದ್ದೆ ನಭದ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ
ಹಕ್ಕಿಗಳ ಮೀರಿ ಮೋಡಗಳ ತೂರಿ
ಭೋರ್ಗರೆವ ವಿಮಾನ ಯಾನದಲ್ಲಿ

ಪುಟಿದೆದ್ದು ಮನವು ಬಾನಲ್ಲೆ ಮಿಂದು
ಆಡುತ್ತ ಜಿಗಿಯುತ್ತ ಕುಣಿದು
ಪಿಳಪಿಳನೆ ಕಣ್ಣು ಜೊತೆಯಾಗಿ ತನುವು
ಅನುಭವಿಸಿ ಜಗದ ಚೆಲುವು

ಹರಿದಿರಲು ನೋಟ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮಾಟ
ಕಂಡಿಹೆನು ದ್ವೀಪಗಳ ಕೂಟ
ಕಣ್ಣುಂಬಲೆನ್ನ ಆ ಸಾಗರದಾಟ
ಎಂದೂ ಸವಿಯದ ಹಬ್ಬದೂಟ

ಬೆಳ್ಳುಗಿಲ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಇಳೆಯ ರಂಗೋಲಿ
ಮಹಲುಗಳೇ ಚುಕ್ಕಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ
ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಚೆಲ್ಲಿಹುದು ವಿಧವಿಧದ ಬಣ್ಣ
ಮೈಮರೆಸುವ ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯೇ ಚೆನ್ನ

ಮೊದಲ ಮಳೆ

ಮೊದಲ ಮಳೆ ಧರೆಗಳಿಯೆ
ಗರಿಯ ಬಿಚ್ಚಿ ನಿಂತ ನವಿಲೆ
ಹಸಿರ ಬನಕೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಸೆಲೆ
ಸೃಷ್ಟಿಯದೆಂಥ ರಮಿಸೊ ಕಲೆ!

ಇಳೆಗೆ ಹರಡಿ ಮಣ್ಣು ಗಂಧ
ಕಣ್ಣು ತುಂಬಿ ಪುಷ್ಪದಂದ
ತನುವಿಗಿಂಥ ಸುಖವ ತಂದ
ಧರೆಯ ನಭದ ದಿವ್ಯ ಬಂಧ

ಹಸಿರನುಟ್ಟು ನಿಂತ ಮಲೆ
ನಡುವಿನಲ್ಲಿ ಬಳುಕಿ ತೋರೆ
ಸೊಬಗಿನಿಂದ ಹರ್ಷ ಧರೆ
ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲ ಭೂಮಿ ಸೆರೆ

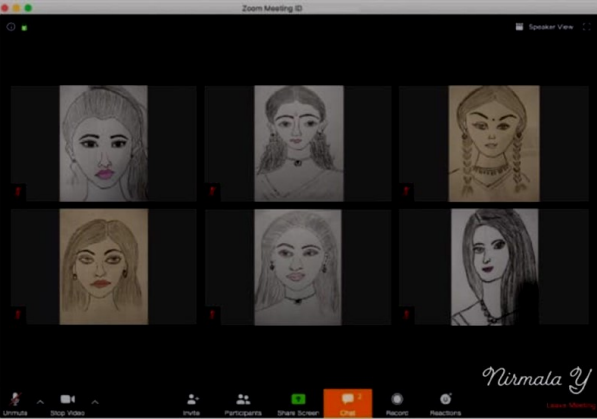
ಮಹಿಳಾಮಣಿಯರ ಝೂಮ್‌ಮೀಟಿಂಗು ಶ್ಯಾಮಲಾ ಬೆಂಗಳೂರು

ಇಂದಿನ ಕೋವಿಡ್-೧೯, ಸೋಶಿಯಲ್ ಡಿಸ್ಟೆನ್ಸಿಂಗ್, ಕ್ವಾರಂಟಿನ್, ಎಂಬ ನವಸಹಜತೆಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪೆಟ್ಟು ಬಿದ್ದದ್ದು ಹೆಂಗಳೆಯರ ಕಲೆಯುವಿಕೆಗೆ ಎಂಬ ಬಲವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನನ್ನದು. ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ತಲೆತೂರಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಗಂಡ, ಎಲ್ಲೋ ದೂರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಮಕ್ಕಳು, ಅಡಿಗೆ, ತಿಂಡಿ, ಇತರೆ ಕೆಲಸ ಎಷ್ಟು ಮಾಡಿದರೂ ಕಳೆಯದ ಹೊತ್ತು, ಇವುಗಳೆಲ್ಲದರಿಂದ ಹೊರಬರಲು, ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿ ಗೆಲತಿಯರೊಡನೆ ಕಾಡುಹರಟೆ ಹೊಡೆಯಲು, ಝೂಮ್ ಸರಿಯಾದ ತಂತ್ರವೆಂದು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಮೀಟಿಂಗ್ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ.

ಅಂದು ಸಂಜೆ ೫ ಗಂಟೆಗೆ ಲಾಕ್ ಡೌನ್ ಝೂಮ್‌ಮೀಟಿಂಗ್ ಇತ್ತು. ಒಂಥರಾ ಸಂಭ್ರಮ. ಬೆಲಗಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಾದ ಸ್ನಾನ, ಪೂಜೆ ಪುನಸ್ಕಾರ, ತಿಂಡಿ ಮುಗಿದಿತ್ತು. ನಂತರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಅಡಿಗೆ, ಊಟ, ಕಸಮುಸುರೆಯೂ ತೀರಿತ್ತು. ಲಘು ವಿಶ್ರಾಮದ ವೇಲೆಯೂ ಕಳೆದು ಭೇಟಿಯ ವೇಲೆ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ನಾಲ್ಕು ಐವತ್ತಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿನಿಂದ ಕೆಲಗಲಿದು ಚಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತೊಡೆಗಣಕ ತೆರೆದು ಮೀಟಿಂಗ್ ಶುರು ಮಾಡಿದೆ. ಕಣ್ಣೆಪ್ಪೆ ಒಂದು ಸಲ ಮುಚ್ಚಿ ತೆಗೆಯುವಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಗುಂಪಿನ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯೆಯರೂ ಹಾಜರು. ಏನಾಶ್ಚರ್ಯ! ಯಾರೂ ಲೇಟ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಭೇಟಿಯ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಇದ್ದು ಹಾಗಿತ್ತು. ದೇಹದ ಮೇಲ್ಭಾಗದ ಅಲಂಕಾರಕ್ಕೆ ಒತ್ತುಕೊಟ್ಟು, ಮುಖ, ಕೂದಲು ಸಿಂಗರಿಸಿ ಕ್ಯಾಮೆರಾ ಮುಂದೆ ಕುಲಿತ ಹಾಗಿತ್ತು. ಚಹಾ ಬಟ್ಟಲನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೋರಿಸಿ "ಹಾಯ್" ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿದ್ದಾಯಿತು. ಮಕ್ಕಳು ಹೊಸ ಆಟಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯಾಡಿಸುವಂತೆ

ನಾವುಗಳೂ ಕೂಡ ಗಣಕದ ಎಲ್ಲಾ ಗುಂಡಿಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿ, ಎಲೆದು, ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆವು. ಮಾನಿಟರ್ ಅನ್ನು ಹಿಂದೆ ತಳ್ಳಿ, ಮುಂದೆ ಎಲೆದು ಕ್ಯಾಮೆರಾ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೂ ಆಯಿತು.

ಎಲ್ಲಾ ಮಹಿಳಾ ಸದಸ್ಯರ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ನಿಂತು ಮೀಟಿಂಗಿನ ತಾಂತ್ರಿಕ ಯಶಸ್ವಿಗೆ ಕಾರಣರಾದ ಅವರವರ ವ. ಪು. ಹೋಂ. ಗಂಡಂದಿರು ಮರೆಯಾದ ಬಲಿಕ ಅಸಲಿ ಮಾತುಕತೆ ಶುರುವಾಯ್ತು. ಹೇಲಿ ಕೇಲಿ ನಮ್ಮದು ಅಜಿಂಡಾ ಇಲ್ಲದ ಮೀಟಿಂಗು. ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯೆ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಭಜನೆ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್

ಮಾಡುವಾ ಎಂದಳು. ಕರೋನ ಕಾರಣದಿಂದ ಮುಂದೂಡಲಾಗಿರುವ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಆಕೆಯ ದೂರಾಲೋಚನೆ. ಆದರೆ ಉಲಿದ ಯಾರಿಗೂ ಭಜನೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಏನೂ ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ. ಬರೀ ಗೊತ್ತುಗುರಿಯಿಲ್ಲದ ಹರಟೆಯೇ ಸರಿ ಎನ್ನುವ ಬಹುಮತದ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲಾಯಿತು. ಆದರೂ ಈ ಸಂಕ್ರಮಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವರ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಬಾರದೆಂಬ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಒಂದು ಭಜನೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಲಾಯ್ತು. ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಮಿತ ಸಹಕಾರದ ಕಾರಣವೋ ಏನೋ ಭಜನೆ ಗದ್ದಲದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ಕರೋನ ವೈರಸ್ ಹಾವಳಿ, ಅಡಿಗೆ ರೆಸಿಪಿ, ಯಾವ ಸ್ಟೋರ್ ತೆರೆದಿದೆ? ಇಂಡಿಯನ್ ಗ್ರೋಸರಿ ಕತೆ ಏನು, ಇತ್ಯಾದಿ, ಇತ್ಯಾದಿ ೬-೮ ಜನ ತಮಗೆ ತೋರಿದ ರೀತಿ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಮಾತಾಡುವಾಗಲೇ, ಹೇಗೋ ಏನೋ ನಲವತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳ ಅವಧಿ ಮುಗಿದೇಹೋಯಿತು!

ಕಾಗದ ಬರ್ತಿದೆಯಮ್ಮ... ಕಾಗದ!!

ಉಷಾ ರಾವ್

ಈ ದಿನಾನೂ ಬೆಳ್ಳಂಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು, ದೇವಿಗೆ ಒಂದು ನಮಸ್ಕಾರ ಹೊಡೆದು, ಕೊರೋನಾ ನನ್ನು ಬೇಗ ಓಡಿಸಿಪಾ ಅಂತ ಒಂದು ರಿಕ್ವೆಸ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟು, ಒಂದು ಕಾಫಿ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಕೈಯಲ್ಲಿಡ್ಕೊಂಡು ಲಾಪ್‌ಟಾಪ್ ಎದುರು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಎರಗಿ, ಹೊಸತಾಗಿ ಬಂದ ಇ-ಮೇಲ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇದೇನೂ ಹೊಸತಲ್ಲ ಬಿಡಿ. ನನ್ನ ಯಾವಾಗಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆನ ದಿನಚರಿಯೇ. ಇವತ್ತು ಅದಕ್ಕೊಂದು ಜಾಸ್ತಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದೆ - ಇ-ಮೇಲ್ ನೋಡಕ್ಕೆ ಕೂತುಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು ಇವನ್ನ ಹಾಲು ತರಲು ದಿನಸಿ ಅಂಗಿಗೆ ಅಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಈಗಲ್ಲಾ ಕೊರೋನಾದಿಂದಾಗಿ ಸೀನಿಯರ್ ಸಿಟಿಜೆನ್ಸ್ ಪ್ರಿಫರ್ಡ್ ಶಾಪಿಂಗ್ ಟೈಮ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ ಅದ್ರೆ ಪ್ರಯೋಜನ ಆದ್ರೂ ಒಂದಷ್ಟು ಪಡ್ಕೊಳ್ಳುವ ಅಂತ.

ಹಾಗೇ ಕೂತು ಬಂದ ಇ-ಮೇಲ್‌ಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಕುಕ್ಕಿ ಕುಕ್ಕಿ ಏನಾದ್ರೂ ಓದುವ ವಿಷ್ಯ ಇದೆಯಾ ಅಂತ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಓ ಇದು... ಯಾರೋ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್ ಕಳಿಸಿದ ಕೊರೋನಾ ಜೋಕ್ಸ್ - ವಾಟ್ಸ್‌ಆಪ್ ಸಾವಿರ ಗ್ರೂಪ್ಸ್ ಫಾರ್ವರ್ಡ್ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ಇ-ಮೇಲಲ್ಲೂ ಯಾಕೆ ಕಳುಹಿಸಿರಬಹುದು! ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಕಳಿಸಿದ ಬೆಂಗ್ಲೂರಿನ ಖಾಲಿ ಖಾಲಿ ರಸ್ತೆಯ ಫೋಟೋಗಳು! ಮಗದೊಬ್ಬರು ಫಾರ್ವರ್ಡ್ ಮಾಡಿದ ಮೆಗ್ಲೂರಿನಲ್ಲಿ ಯಾರ್ಯಾರಿಗೆ ಕೊರೋನಾ ಸೋಂಕು ಬಂದಿದೆ, ಅವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದವು, ಹೇಗೆ ಹೋದವು, ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ - ಅವು ಜಾತಕ ಬಿಟ್ಟು ಬಾಕಿ ಉಳ್ಳದ್ದೆಲ್ಲದರ ಲಿಸ್ಟು! ತಲೆ ಜಿಟ್ಟು ಹಿಡಿದೋಯ್ತು. ಇವೆಲ್ಲಾ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ನಾನೇನ್ ಮಾಡ್ಲಿಯಪ್ಪ? ಹಾಂ ನಂತರದ್ದು - US ಪೋಸ್ಟಲ್ ಸರ್ವಿಸ್‌ನಿಂದ. ಹೌದು ನಮ್ಮವು ಪೋಸ್ಟಲ್‌ನು 'Informed delivery' ಸರ್ವಿಸ್ ನೋಂದಾಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲಾ? ಹಾಗೆ ಪೋಸ್ಟಲ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಿಂದ ದಿನಾ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಇವತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಪೋಸ್ಟ್ ಬಾಕ್ಸ್ ಇಂತಿಂತ ಕಾಗದ ಬರ್ತಾ ಉಂಟು ಅಂತ ಮೊದಲೇ ಫೋಟೋ ಸಮೇತ ಇ-ಮೇಲ್ ಬರ್ತದೆ. ನಾನು ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ನೋಡ್ಕೊ ಹೋಗೋದಿಲ್ಲ. ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಗ್ಡು ಬಂದ್ರೆ ಎಂತ ಬರ್ಬಹುದು? ಒಂದು ನಾಕು ಪ್ರಮೋಶನ್ಸ್ (ಅವು ನಮ್ಮ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬರೋದೇ ಇಲ್ಲ, ಡಿರೆಕ್ಟು ಗರಾಜಿನ ರಿಸೈಕಲ್ನು ಬಿನ್ನಿಗೆ ಹೋಗುವೆ), ಮತ್ತೆ ಒಂದಷ್ಟು Real Estate agentಗಳ ಕಾಗ್ಡುಗಳು (ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ನಾವು ಮಾರಿಸಿ ಕೊಡ್ತೇವೆ, ನಾವು ಮಾರಿಸಿ ಕೊಡ್ತೇವೆ ಅಂತ - ಅವೂ ರಿಸೈಕಲ್ನು ಬಿನ್ನಿಗೆ). ಮತ್ತೆ ಒಂದಾ ಡೆಂಟಿಸ್ಟ್ ಬಿಲ್ಲ (ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡಿ, ಇನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ಕೊಡ್ಲಿಲ್ಲ, ಈಗ ನೀನು ಕೊಡು ಅಂತ) ಅಥವಾ ಟೌನ್ ಬಿಲ್ಲ (ಇವೆಲ್ಲಾ ಇನ್ನೂ ಹಳೇ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ, ಇನ್ನೂ ಇ-ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ). ಈ ಬಿಲ್ಲುಗಳ ಉಸಾಬರಿ ಎಲ್ಲಾ ನಂಗೆ ಬೇಡ, ಅದೆಲ್ಲ ಮನೆಯವು ಕೆಲ್ಸ. ನಾನು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಇ-ಮೇಲ್ ಮೇಲೆ ಕುಕ್ಕುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಯಾವಾಗಂದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಕೂಟಕ್ಕೆ ಯಾರದಾದ್ರೂ ಹಣ ಬರೂದಿದ್ರೆ. ಯಾರಾದ್ರೂ ನಮ್ಮ ಕೂಟದ ಅದೋ ಇದೋ ಸಹಾಯ ಪಡ್ಕೊಂಡು ಚೆಕ್ ಕಳಿಸ್ತೇವೆ ಅಂತ ಹೇಳೊಂಡಿದ್ರೆ, ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಸದಸ್ಯತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಚೆಕ್ ಕಳಿಸ್ತೇವೆ ಅಂದಿದ್ರೆ. ಹಾಗೇ ಯಾರೋ ಒಂದಿಬ್ಬರ ದುಡ್ಡು ಬರೂದಿತ್ತು, ಅದು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಬಂದ್ರೆ ಒಂದ್ಸಲ ಅಕೌಂಟು ಮುಗ್ಗಿ ಬಿಡ್ತೇನಪ್ಪ ಅಂತ 'USPS Informed delivery' ಇ-ಮೇಲ್ ಮೇಲೆ ಕುಕ್ಕಿದೆ.

ಹಾಂ ನಾನ್ ಎಣಿಸಿದ ಹಾಗೇ ಟೌನ್‌ನಿಂದ ಬಿಲ್ಲ, ಡೆಂಟಿಸ್ಟ್ ಕಡೆಯಿಂದ ಎರಡೆರಡು ಬಿಲ್ಲುಗಳು, ಯಾವನೋ ಮನೆ ಪೈಂಟ್ ಮಾಡುವವನ ಕಾಗ್ಡು, ಯಾವನೋ ಮನೆ ತೊಳೆಯೋಳ ಕಾಗ್ಡು, ಯಾವನೋ ಮನೆ ಮಾರಿಸೋನ ಕಾಗ್ಡು .. ಏನು ಇವೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಈ ಮನೆಯಿಂದ ಓಡ್ಕುವ ಪ್ಯಾಕ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರಾ ಹೇಗೆ? ಹೀಗೆ ಇನ್ನೂ ಏನೇನೋ... ಆಮೇಲಿದು...ಅರೆ ಇದೆಂಥ ಮಾರಾಯೆ... ಅಯ್ಯೋ ನೋಡ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ!... ನಂತರದ ಕಾಗ್ಡು ನೋಡಿ ನನ್ನ

ಎದೆ ಬಡಿತದ ಒಂದ ತಾಳ ತಪ್ಪಿ, ನಾನು ಕೂತಲ್ಲಿಂದ ಬಡಕ್ಕೆನೆ ಎದ್ದು, ಕಪ್ಪಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಫಿ ತುಳುಕಿ ಇನ್ನೇನು ನನ್ನ ಲಾಪ್ಟಾಪ್ ಕತೆ ಮುಗಿಯುವುದರಲ್ಲಿತ್ತು; ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸಂಬಾಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಕಪ್ ಟೇಬಲ್ಲು ಮೇಲೆ ಕುಕ್ಕಿ ಬಡಬಡನೆ ಬೇಸ್ಮೆಂಟ್ ಮೆಟ್ಟಿಲಿಳಿದು ಮನೆಯವು ಸ್ವಡಿ ಅನ್ನೋ ಪುರುಷಗುಹೆ (mancave) ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಬಾಗಿಲು ದೂಡುವಾಗ ನೆನಪಾಯಿತು.. ಅವನ್ನು ದಿನಸಿ ಅಂಗಿಗೆ ಅಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಅಂತ. ಅಲ್ಲಾ ಈಗ ಕೊರೋನ ಅಂತ ಎಲ್ಲಾನೂ ಗೃಹಬಂಧನ ಮಾಡಿದ ನಂತ್ರ ಅವು ಬೇಸ್ಮೆಂಟಿನ ಈ ಕೋಣೆಯನ್ನೇ ಅವು ಕೋಟೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ದಿನಾ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ರಾತ್ರಿವರೆಗೆ ಅಲ್ಲೇ ಇರ್ತಾರೆ. ನಾನೆಲ್ಲಾದ್ರೂ ಅಲ್ಲಿ ಇಣಕಿಹಾಕಿ ಮುಖ ತೋರಿಸಿದ್ರೆ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅದನ್ನ ಪುರುಷಗುಹೆ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೇನನ್ನಲಿ?

ನನ್ನನ್ನ ಇಷ್ಟು ನಾಕುಶಿ ಮಾಡಿದ ಕಾಗ್ಗ ಯಾವುದು ಅಂತ ಇನ್ನೂ ಹೇಳ್ಲಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮೆ? ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳಿ... ನಾನು ಕಾಯುತಿದ್ದ ಕೂಟದ ಚೆಕ್ ಇನ್ನೂ ಬರ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ರೆ ಯಾವುದು ಬರ್ತಾ ಇದೆ ಗೊತ್ತಾ! ಆ ದೊಡ್ಡ ಮಾವ IRSನಿಂದ ಕನ್ನಡ ಕೂಟಕ್ಕೆ ಕಾಗ್ಗ! ಅಯ್ಯೋ ಯಾಕಪ್ಪಾ ಈ IRS ಮಾವ ನಮ್ಮ ಬೆನ್ನು ಬಿಡ್ತಾ ಇಲ್ಲ? ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಯಾವುದೋ ಹಳೆ ಕಮಿಟಿಯವು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ file ಮಾಡಿದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾದ ಕಾರಣ IRS ನಿಂದ ಬಂದ ಲೇಟ್ ಫೀ ಯನ್ನು ಮಾವನಿಗೆ ಏನೇನೋ ಸಮಜಾಯಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಅಬೇಟ್ ಮಾಡಿಸಿದ್ದೆ ಅಲ್ಲಾ? IRS ಮಾಮು ಮಾತ್ರಾ ಯಾಕೆ, ಸ್ಟೇಟ್ AG ಅತ್ತೆ ಕೂಡಾ ಯಾವುದೋ ಹಳೆ ವರ್ಷದ್ದು Form PC file ಮಾಡಿದ್ದು ಸರಿ ಆಗಿಲ್ಲ ಅಂದದಕ್ಕೆ, ದಿನಗಟ್ಟೆ ಕೂತು ಆ ಹಳೆ ವರ್ಷದ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಎಲ್ಲ ಕೂಡಿಸಿ, ಕಳ್ಳು ಫಾರ್ಮ್ ತುಂಬಿ ಅವಳೂ ಮೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಲ್ಲಾ? ಅದೆಲ್ಲಾ ಮುಗ್ಗ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಉಸು ಬಿಟ್ಟು, ಆ ಎದೆ ನಡುಗಿಸುವ ಮೂರಕ್ಷರದ ದರ್ಶನ ಇನ್ನು ನನ್ನ ಟರ್ಮಿನ ಟಾಕ್ಸ್ ಕಟ್ಟುವ ಸರದಿ ಬರುವವರೆಗೂ ಆಗ್ಗಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಆಗೋದು ಬೇಡ ಅಂದ್ಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆದ್ರೆ ಇದೇನು ಈಗ ಕಾಗ್ಗ ಬರ್ತಾ ಉಂಟು! ಕೊರೋನಾ ಅಂತ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಟಾಕ್ಸ್ ಕಟ್ಟುವ ಗಡುವು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ, ಮಾಮನಿಗೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಸಮಯ ಉಂಟು ಅಂತ ಕಾಣ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಇನ್ನಾವುದೋ ಹಳೆ ವರ್ಷದ ಕಡತ ಬಿಡಿಸಿ ನೋಡಿ, ಲೆಕ್ಕ ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಅಂತ fine ಹಾಕಿಬರ್ತದೋ? ಕೊರೋನಾ ಕಾರಣದಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಬಂದ್ ಆದ ಕಾರಣ ಈ ಸಲ ಎಲ್ಲರಿಂದ ಬರುವ ಟಾಕ್ಸ್ ಇನ್ಯಮ್ ಅಂತೂ ಕಡಿಮೆ... ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಲುಕ್ಕಾನು... ಹಾಗೆ ಹೇಳಿ ನಮ್ಮಂಥ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ non-profitಗಳಿಗೆ ಏನಾದ್ರೂ ನೆವನದಲ್ಲಿ fine ಹಾಕಿ ದುಡ್ಡುಮಾಡುವ ಅಂದಾಜಾ? ಅಥ್ಯಾ, ನಾನು ನಿಮ್ಮೆ religious tax exempt ಸಂಸ್ಥೆ ಅಂತ ಮಾತ್ರ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು - ನೀವು ಪೂಜೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಇರುವ ಬದ್ದು ಅದೇನೋ social responsibility ನೋ ಸೇವಾನೋ ಏನೋ ಹೇಳಿ ತಗೊಳ್ಳೋದು ಕೊಡೋದು ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ್ದೀರಲ್ಲ ಅಂತ fine ಹಾಕಕ್ ಹತ್ತಿದ್ದೋ. ಹೀಗೆ ತಲೆ ಏನೇನೂ ಯೋಚಿಸಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿತ್ತು. ಬರ್ತಾ ಇರೋ IRS ಮಾಮನ ಕಾಗ್ಗ ಯಾತರ ಸುದ್ದಿ ತರ್ತಿರಬಹುದು?

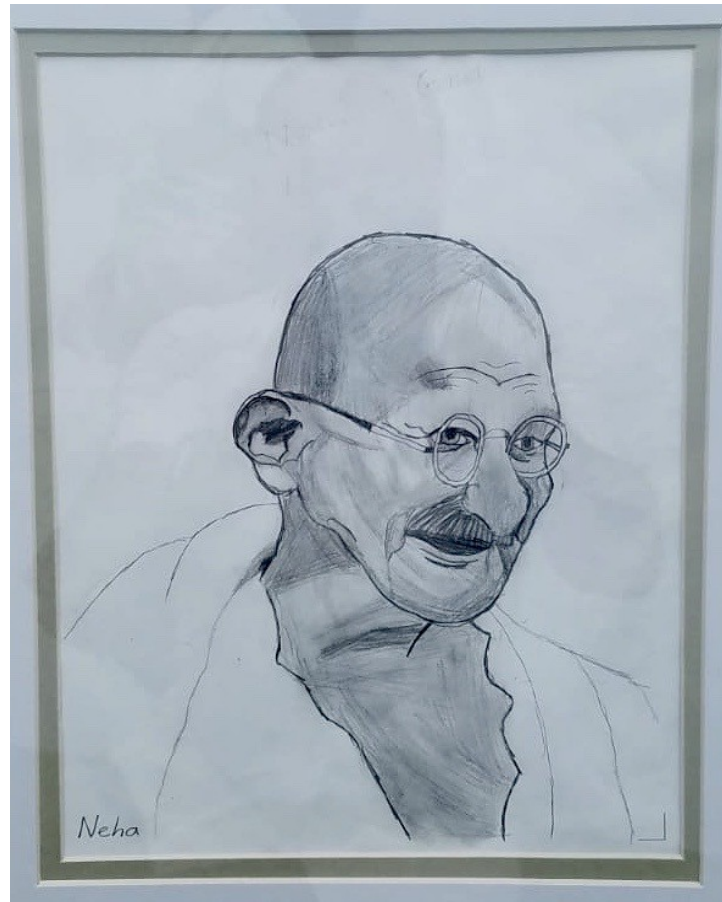
ಕೂತಲ್ಲಿ ಕೂರಕ್ಕಾಗ್ಗಿರಲಿಲ್ಲ, ನಿಂತಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಕ್ಕಾಗ್ಗಿರಲಿಲ್ಲ. US ಪೋಸ್ಟಲ್ ನ ಬಿಳಿ ಟ್ರಕ್ ಬರೂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮೇಲೇ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿದ್ದ್ರೂ ಎರೆಡೆರಡು ಸಲ ಪೋಸ್ಟ್ ಬಾಕ್ಸ್‌ನತ್ತ ಹೋದೆ. ನೆರೆಮನೆಯ ನಾಯಿಮರಿ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಒಂದೇ ಸಮ ಅರಚಿತು. ಅದ್ರ ಮಾಲೀಕಳು ಸರಕ್ಕನೆ ಬಂದು ಅರಚಿದ ನಾಯಿಯ ಕಡೆ ನೋಡಿದ ನನ್ನ ನೋಟದಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲಿ ಕೊರೋನಾ ಬಂದು ಬಿಡ್ತದೇನೋ ಎಂಬಂತೆ ನಾಯಿಯನ್ನು ಗಬಕ್ಕನೆ ಒಳಗೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬಾಗಿಲೆಳೆದುಕೊಂಡಳು. ಹೋಗ್ಗಿ ಬಿಡಿ. ಆರು ವರ್ಷ ಮಾತಾಡಿಸಿಯೇ ಇಲ್ಲ, ಈಗೇನೂ ಅವನ್ನ ಮಾತಾಡ್ಕೊಂಕೆನೂ ಆಶೆ ಇಲ್ಲ ಬಿಡಿ. ನನ್ನ ತಲೆ ಬಿಸಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಳಗೆ ಬಂದೆ. ಹಾಗೇ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಕೂತಿದ್ದೋ, ಕಣ್ಣು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಬೇಸ್ಮೆಂಟ್ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸರಿದಾಡಿದಂತಾಯಿತು. ಹಾ... ನಮ್ಮವು ಅಂಗಿಯಿಂದ ಬಂದಾಯಿತೇನೋ, ಅವನ್ನ ಕೇಳ್ತೆ.. IRS ಮಾಮು ಯಾವ್ಯಾವ ರೀತಿ ಕಾಗ್ಗ ಬರಿತಾನಂತ ಅವಿಗೆ ಖಂಡಿತ ಗೊತ್ತಿರ್ತದೆ. ಹಾಗಂತ ಪುನಃ ಅವು ಪುರುಷಗುಹೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಕೊಂಚವೇ ದೂಡಿ ಮೋರೆ ಆದಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ಮಾಡಿ ಇಣಕಿಹಾಕಿ ಇನ್ನೇನು ನನ್ನ ಅತೀ ಕ್ಷೀಣ ಸ್ವರ ಆಚೆ ಹೊರಡಿಸಿ ನನ್ನ ಕಷ್ಟ ನಿವೇದಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಇದ್ದೆ. "IRS.. ಕಾಗ್ಗ... ಕನ್ನಡ ಕೂಟ.." ಅಂತ ಏನೋ ತೊದಲಿಬೇರ್ಕು. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಬಂತು ಗ್ರಘ್ voice..."ನನ್ನ ತಲೆ ತಿನ್ನೇಡ.. ಕೂಟದ ವಿಚಾರ ಎಲ್ಲಾ ನೀವೇ ಹೆಣ್ಣುಕಳು ನೋಡ್ಕೊಳ್ಳಿ. ನಂಗೆ ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ

ಮಂಡೆಬಿಸಿಯೇ ತುಂಬಾ ಉಂಟು". ಅವು ಕೆಲವು ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಹಳಬರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಹಲವು ಕ್ರೀಪಿ ಕ್ರಾಲಿ ಕೀಟಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತಿ ಹೋಗಿದ್ದಂತೆ. ಇಷ್ಟುಕಾಲ ಅವು ಮಿಸುಕಾಡದೆ ಯಾವುದೋ ಮೂಲೆಲಿ ಬಿದ್ದೊಂಡಿದ್ದವಂತೆ. ಈಗ ಸರೀ ಸಮಯ ನೋಡಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಹರಿದಾಡಿ ದಾಂದಲೆ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾವಂತೆ. ನಾನು ನನ್ನ ತಲೆಬಿಸಿ ಹಿಡೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ ನಮ್ಮವ್ರೂ, ಅವು ಟೀಮಿನ ಇನ್ನು ನಾಕು ಜನ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅವನ್ನು ಹಿಡಿದಿಡಲು ಶತ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದು. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾ ಬಂದದ್ದು ಕಿರಿಕಿರಿಯಾಗಿ ಸಿಡುಕಿದ್ದು ನೋಡಿ ಅರ್ಥ ಆಯಿತು ಈ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕೀಪಿ ಕ್ರಾಲಿಗಳು ನಾಕು ಜನ expert ಗಳನ್ನು ತುಂಬಾ ಸತಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾವೆ ಅಂತ. ಅವನ್ನು ಅವು ಕೆಲವು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ ದಾರಿಗೆ ಸುಂಕ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಮೇಲೆ ಬಂದೆ.

ಹಾಗೆ ಬರೂದೂ ಪೋಸ್ಟಲ್ ಬಿಳಿ ಟ್ರಕ್ ನಮ್ಮ ಹಾದಿಗೆ ತಿರುಗುವುದೂ ಸರಿಯಾಯಿತು. ಅಬ್ಬಾ, ಕೊನೆಗೂ ಈ ಕಾಗ್ಗದ ರಹಸ್ಯ ಬಯಲಾಗುವ ಕಾಲ ಬಂತು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಸೋಶಿಯಲ್ ಡಿಸ್‌ಸೆನ್ಸಿಂಗ್ ಅಲ್ಲದ್ರೆ ಟ್ರಕ್ ಹತ್ತಾನೆ ಓಡಿ ಅನ್ನ ಹತ್ತಾನೆ ಕಾಗ್ಗ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಿದ್ದೆ ಅಂತ ಕಾಣ್ತದೆ.. ಅಷ್ಟು ಕಾತರ, ಆತುರ. ಟ್ರಕ್ ಕಾಗ್ಗ ಹಾಕಿ ಆಚೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಓಡಿ ಕಾಗ್ಗ ತಂದು ಹದೂರ್ ಆಯಿತು. ಓಓ.. ಏನಂತೆ IRS ಮಾಮಂದು? ದೇವರೇ ನೊ ಮೋರ್ fines... ಹಾ.. ಓ ಅದಾ... ಅಬ್ಬಾ.. ಬಚಾವು... ನಾನು ನಮ್ಮ ಕಮಿಟಿಯ ಟರ್ಮ್ ಬಂದ ನಂತ್ರ ಕಳಿಸಿದ address/officer change ರಿಕ್ವೆಸ್ಟ್ ಈಗ ಉತ್ತರ ಬರ್ತಾ ಉಂಟು.. 'We have updated the responsible party as per your request' ಅಂತ.

ಉಸ್ಸಪ್ಪ!! ಬೆಳಗ್ಗೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಮಂಡೆಬಿಸಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅರ್ಥ ದಿನ ಇದಕ್ಕೆ ವೇಸ್ ಮಾಡಿದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಆದದ್ದು ನಮ್ಮವ್ರು ನೋಂದಾಯಿಸಿದ 'Informed Delivery'ಯಿಂದಾಗಿ. IRSನಿಂದ ಕಾಗ್ಗ ಬರ್ತಾ ಉಂಟು ಅಂತ ಅವು ಬೆಳ್ಳಂಬೆಳಗ್ಗೆಯೇ ಹೇಳಿದೇ ಇರ್ತಿದ್ದೆ, ಈ ತೊಂದ್ರೆಯೇ ಇರ್ತಿರ್ಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮವ್ರಿಗೆ ಹೇಳ್ವೇಕು ಆ ಸುಡುಗಾಡು ಇನ್‌ಫೋರ್ಮ್ ಗಿನ್‌ಫೋರ್ಮ್ ಇನ್ನು ಏನೂ ಬೇಡ ಅಂತ. ಆದ್ರೆ ಒಂದು ನೋಡಿ.. ಈ ಕೂಟದ್ದು ಖಜಾಂಚಿ ಕೆಲ್ಸ ಅಂದ್ರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟದ್ದೇ.. ಈ ಅತ್ತೆ ಮಾಮಂದಿರಲ್ಲ ಅವರವರ ಖಯಾಲಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಯಾವ ಯಾವ ವರ್ಷದ್ದೋ ಕಡತ ಮಗುಚಿ ಹಾಕಿ, ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದ್ರೂ ನೋಟಿಸ್ ಕೊಟ್ಟು ನಮಗಂತೂ ಆವಾಗಾವಾಗ heart-attack ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರ್ತಾರೆ. ಮುಂದಿನ ಸಲ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಕರಿವಾಗ ನಮ್ಮ ETC ಯವರತ್ರ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಅಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನೂ ಬರೀಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳ್ವೇಕು ಅಂತ ಇದ್ದೇನೆ - 'ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ... ಖಜಾಂಚಿ ಸ್ಥಾನ ಅಳ್ಳಿದೆಯವರಿಗಲ್ಲ.. ಸ್ವಲ್ಪ ಎದೆ ಗಟ್ಟಿ ಇರುವವ್ರೇ ಈ ಹುದ್ದೆಗೆ ಹೆಸರು ಕೊಡಿ' ಅಂತ. ಏನಂತೀರಿ?

Drawings by Neha Lingadal

ಕವನಗಳು

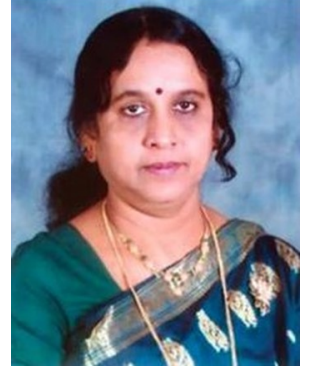
ಪ್ರೊ. ಪ್ರೇಮಲೀಲ ಮಲ್ಲಣ್ಣ, ಮೈಸೂರು

ಮುಂಗಾರು ಮಳೆಯೆ ಬಾ

ಮುಂಗಾರು ಮಳೆಯೆ ನೀ ಇಳಿಗೆ ಬಾ
ಮುತ್ತಂಥ ಬೆಳೆಗೆ ಬಂಗಾರ ತೆನೆಗೆ
ಉಸಿರು ನೀ ಮುಂಗಾರು, ನೀ ಇಳಿದು ಬಾ!

ಉತ್ತಿಹರು ಭೂಮಿಯನು ಹರಿಸಿ ಬೆವರು
ನಿನ್ನನ್ನೆ ನಂಬಿಹರು, ನಿನ್ನನ್ನೆ ನೆಚ್ಚಿಹರು,
ಹಸಿರು ಕಾಣಲು ಕಾದಿಹರು ಜನರು
ಮುಂಗಾರು ಮಳೆಯೆ ನೀ ಧರೆಗೆ ಬಾ!!

ಹಳ್ಳಕೆರೆ ಭಾವಿಯಲಿ ತುಳುಕಲಿ ನೀರು
ಝರಿತೊರೆಗಳ ಮೊರೆ, ಹಬ್ಬಲಿ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ
ಹರಿಯಲಿ ರೈತರ ಕಂಗಳಲಿ ಪನ್ನೀರು
ಮಣ್ಣಿನ ಮಗನಿಗದೇ ಅಮೃತದ ಘಳಿಗೆ!!!!

ವಿಶ್ರಾಂತ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು
ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ದೇ. ಜ. ಗೌ. ಪ್ರಶಸ್ತಿ,
ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪುರಸ್ಕೃತರು

ಕೊರೊನ, ಏನು ನಿನ್ನ ಲೀಲೆ?

ಕೊರೊನ, ಏನು ನಿನ್ನ ಲೀಲೆ?
ಕೊರೊನ, ನಿನ್ನ ಈ ಲೀಲೆ ಮುಂದೆ
ನಾವು ಯಾವ ಲೆಕ್ಕ?
ಅರಿವಾಗಿದೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಲೋಕ
ಬಹಳ ಕ್ಷಣಿಕ!

ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಹೊಂಬಾಳೆಗಳನು
ತರಿಯುವುದು ತರವೆ?
ಹಸುಳೆಗಳನು, ಬಾಳ ಬೆಳಕುಗಳನು
ನಂದಿಸುವುದು ಸರಿಯೆ?

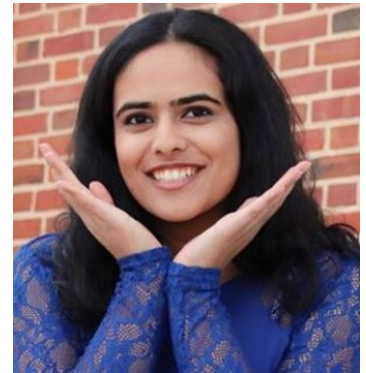
ಯಾರನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲಬೇಡ ಕೊಡು
ಕೊನೆ ಅವಕಾಶವನು!
ಬದಲಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಲ್ಲರೂ, ಅರಿವಾಗಿದೆ
ಎಲ್ಲ ನಶ್ವರ, ಬರಿಯ ನಶ್ವರ!

ತೊರೆದು ಜಾತಿ - ಭೇದ, ತೊರೆದು ಅಹಂಕಾರ
ತಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಲ್ಲರಲೂ ಪ್ರೀತಿ - ಮಮಕಾರ!!

The Impact of COVID-19 on a College Student

Sanjana Rao

March 10, 2020 would have been a regular day of studying for midterms in Brody Learning Commons, the library located in Johns Hopkins University. My friend and I were working on our partner project involving Pacman for Artificial Intelligence. My roommates were studying for their premed classes on the quiet floor below us. The librarians were sorting books to their respective shelves all around us. Yet, there was a nervous, but exciting energy filling the air. This was the day that everything could change.

At 5:30pm, students were hard at work for their exams that week. At 6:00pm, people started cheering and hugging and running out of the library. The long-awaited email had finally arrived at everyone's inboxes: the next few days of classes were canceled, and all classes after spring break are online until April 12.

A week later came another shock: all classes until the end of the semester were online. This was especially upsetting for seniors, whose graduation would be held online. However, this situation was uniquely hard for all college students. In-person classes were already challenging at Hopkins, but the thought of moving classes online had everyone in another kind of panic. Throughout the two months of online classes, there were several things that I thought about.

First of all, my balance between productivity and relaxation was entirely thrown off. I am someone who compartmentalizes all aspects of one's life. When I am in Brody Learning Commons, I study. When I am in Mattin SDS, our dance studio, I dance. When I am in my apartment, I talk to my roommates on our couch. When I am in my single room at school, I am calling my parents, watching Netflix, or sleeping. In fact, I associate Hopkins with my "double life" away from my family. But the whole environment changed as I came back home, and all those aspects blended together. Suddenly, I was "in class" while against my bed frame or sitting beside my bed. Suddenly, I was relaxing with my parents and brother instead of attending office hours or club meetings. Suddenly, I was wishing my roommates a happy birthday via Zoom. This routine worsened when Hopkins announced that all undergraduate classes would be graded this semester as either S or U (pass or fail). I was far from the only person who felt this imbalance, as all of my friends had voiced similar opinions. I feel incredibly lucky to go to Hopkins and to have a stable life home in Massachusetts, but this semester was definitely unexpected and not conducive for learning the way that all other semesters have been.

Secondly, my physical activity took a major hit during quarantine. The physical activity I do at home does not compare to the walking between academic buildings, the Ralph O'Connor Recreation Center, and the dance practices with my team, Blue Jay Bhangra. Plus, with all the activities I had at school, I would not

usually snack as much during breaks, and I would usually only eat two meals a day. At home, my family and I (thankfully) have copious snacks and food items. And we grocery shop, which I seldom did back in school. With all this, I realized how much I needed to self-motivate to keep fit during quarantine. Now, I workout at home with my roommate via Zoom, buy fewer snacks for myself, and do some Bhangra in my basement.

Finally, I realized how much I take everything for granted. And I truly mean everything. From physically attending college, to hanging out with my friends in my apartment and hugging them as they leave, to sitting down and eating Chipotle, to learning Bhangra with friends, to overall just experiencing everything I can with all I have. In just a couple of weeks, life as I know it changed and I no longer could do those things safely. I made a mental list of things to do (as safely as possible, of course) as I get back on the JHU campus. First things first, I want to give my family a giant hug before they head back home after dropping me off, since they took care of me since the quarantine began. Then, I want to at least physically see my friends, instead of through my two-dimensional computer screen. I want to pay close attention to all of my classes, and I want to absorb all the knowledge I can during my final year of undergraduate studies. I hope to be back with my dance team (somehow) and get back into the groove of nighttime practices. And lastly, I want to remind myself every night, before going to bed, how lucky I am. If I appreciate everything that I have, I will surely be more prepared to handle all ups and downs that come my way.

These past two months at home have taught me more about myself and about life. I hope I can take these lessons to my summer internship, my senior year of college, and anything and everything that happens beyond that. I hope that you, the reader, are doing well with your loved ones during this quarantine and hope that you can make the best of everything that life has to offer.

Superhuman Unbelievable

K. K. L. Rao

Fresh from the Southern Central Forest College in late 1950s, I was assigned the work of Survey and Demarcation of Revenue Assessed Waste lands for declaration into Reserve Forests in South Kanara District (South Kanara District at that time was both South Kanara and Udupi Districts of present day) by the Forest Department of Karnataka State.

Things were going fine with the work. Our staff also got adjusted to the rhythm of work schedule, and there was a kind of pleasing satisfaction amongst us after completion of survey work of each block.

There were certain procedures I had to follow before taking up field-work of any forest block for survey. I had to scan the village maps and look through the Revenue records, which were available with the Shanbhogs of the particular village. (Shanbhogs were respectable gentlemen of the villages, normally brahmins by caste, who kept the Revenue records of the village assigned to them by legacy and inherited these posts from their forefathers. This system was later abolished, and now we have transferable Village Accountants appointed by the Government). Since they had instructions to extend all co-operation to me, I used to contact them first through a messenger and then meeting them personally. That way things got well expedited.

The hilly regions of the Western Ghats mountain ranges of Peninsular India support luxuriant growth of vegetation comprising of rich Tropical Wet Evergreen, Semi-evergreen and Moist Deciduous forests. They are home to some of the most valuable and finest timber tree species. The fertile valleys and hillocks where people grow paddy and other commercial plantation crops are known as 'Malnad' in Karnataka State. This region receives very heavy precipitation of rains during the South West Monsoons, ranging from 60" to 400" in some places. Communication is the bane of this region from time immemorial, in view of the very heavy rainfall and the difficult terrain. To surmount this difficulty, people stay in houses built right in their own agricultural lands, which are quite isolated and situated far apart. As their customary agricultural practices, people grow paddy and areca in the fertile valleys, and commercial plantation crops on the slopes. A vast variety of commercial crops, such as coffee, cardamom, pepper, coconut, rubber and a slew of spices depending upon the elevation, climate, humidity, rainfall, etc. are cultivated. Each household would be independent and self-contained, located at least 500 to 1000 meters from another, depending upon the terrain and water source. The only communication between these isolated homesteads are by narrow, winding, well-beaten footpaths, running through plantations, over hills and dales and through groves of trees. These networks of footpaths connecting the homesteads in the neighborhood form a maze, which easily makes one to get lost unless he is familiar with the ground plan of the region. This type of confusing network of footpaths is very much pronounced in Sullia Taluq of

South Kanara District, more than anywhere else. Each homestead is called by separate name which makes it workable among the locals. To name a few; Bhimaguli, Madapadi, Karikala, Pambethadi, Chakra-kodi, Badakila, etc. Once, in Sullia Range at one such Shanbhog's place, I was introduced to a middle-aged man who was stark blind. He came there walking with the aid of a long walking stick. He appeared to be quite well informed and could discuss on most subjects with appreciable competence.

After about two weeks, I had to meet a Shanbhog of another village residing in that area. There were no roads there, but only a network of foot-paths. I was just walking along one such foot-path in search of the particular Shanbhog's place. I heard the 'thud.... thud' sound of the stick hitting the ground a few yards away, ahead of me. The blind person whom I had met a few days earlier, was walking ahead of me in the same direction. I slowed down my pace a little and when I was about a few steps behind him, there was a fork in the foot-path. He proceeded ahead, I took the left fork and hurried on briskly in that direction, pre-suming that I was on the right track. Immediately he hailed me and asked who I was. I told him my name. He asked me where I was heading to. When I told him about my destination, he called me back and said that, that was not the way to that house, and that it leads to such and such a place. Then he asked me to follow him, and that he would show me the right path!

I was amazed at his wonderful sense of perception of things, firstly the sound of my steps going in another particular direction, then my voice and finally his absolute confidence of showing me the right direction – all by a blind man! I simply followed him. We had casual conversation along our way. After about 200 yards, we came across a stream to cross. There was a narrow foot-bridge made out of four or five areca plant poles. Without flinching an eyelid (Sorry! He had no eyes), he approached it and just started to cross over. I ran forward and held his hand to help him cross the foot-bridge. He immediately shook off my hand and stepped off the bridge and told me not to hold his hand, and that he was used to crossing these foot-bridges without anybody's aid. Continuing, he said that if I had tried to help him that way, he would skip his orientation and lose his way, and that these things are ingrained firmly in his brains. He told me "Kindly Sir, you follow me."

This was the second shock to me! The modern GPS system probably was embedded in his brains. I was clean bowled by his super sensitive perceptions, and ***I followed him blindly***. God had compensated his lack of vision with this 222 gift of ultra-consciousness. That was really amazing!

Immediately after the foot-bridge, there was another fork in the footpath, and he told me to take the left fork which would lead to my destination after about 300 yards. Having told me that, he took the right fork and disappeared among the areca plantations. I just stood there in disbelief staring at the direction this extraordinary, marvelous, superhuman went!

And, indeed. I did reach my destination after about 300 yards!

ಆತ್ಮವಲೋಕನ ಭಾಗ್ಯಜ್ಯೋತಿ ಅರುಣ್

ನಡೆ ಮುಂದೆ ನಡೆ ಮುಂದೆ
ನುಗ್ಗಿ ನಡೆ ಮುಂದೆ
ಏಳು ಎದ್ದೇಳು ಎಲೆ ಮನವೆ
ನ್ಯಾಯ-ನೀತಿಗೆ ಎಂದೆಂದೂ ಜಯವೆ

ಮನದಾಳದ ಕರೆಯನ್ನು ಆಲಿಸು
ಧರ್ಮ-ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸು
ಪರರ ನಿಂದನೆಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸು
ಜನಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ಗಳಿಸು

ಅಂಜದಿರು ಅಳುಕದಿರು
ಮರೆಮಾಚದಿರು ನಿನ್ನ ಮೂಲವ
ಬೆಚ್ಚಿ ಬೀಳದಿರು ಏಕೆಂದು
ರೂಪಿಸಿದೆಯದು ನಿನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವ

ನೀನು ನೀನಾಗಿರುವುದ ಕಲಿ
ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಬೆರೆತು ನಕ್ಕುನಲಿ
ಬೂಟಾಟಿಕೆಯ ಕೊಡು ನೀ ಬಲಿ
ನೆಮ್ಮದಿಯ ಜೀವನ ನಿನದಾಗಲಿ

ಆಸ್ತಿ-ಅಂತಸ್ತು ಅಧಿಕಾರ
ಇಂದಿಹುದು ನಾಳೆಯಿರಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ
ಅದರ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ
ಬೀಗುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ

ನಾ ಮುಂದು ತಾ ಮುಂದು
ಎಂಬ ಪೈಪೋಟಿ ಬೇಕೆ?
ಹುದುಗಿರುವ ಕಲೆಯನ್ನು
ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಪ್ರಶಂಶಿಸಬಾರದೇಕೆ?
ಈಸಬೇಕು ಇದ್ದು ಚೈಸಬೇಕು

ಬದುಕಬೇಕು ಬದುಕಿಗಾಸರೆಬೇಕು
ಉಣಬೇಕು ಉಣಬಡಿಸಲುಬೇಕು
ತನ್ನಂತೆ ಪರರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲುಬೇಕು

ಹರಸು ನೀ ಸದಾ ಪರರನ್ನು
ನೀಡು ನೀ ಸಹಾಯ ಹಸ್ತವ ಇನ್ನು
ನೊಂದ ಜೀವಕ್ಕಾಸರೆಯಾಗಬೇಕಿನ್ನು
ಪಡೆದುಕೋ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ಥಕತೆಯನ್ನು

ಶಾಸ್ತ್ರ, ಪುರಾಣವ ಅರೆದು ಕುಡಿದರೇನು
ತತ್ವವ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಮೇಲೆ
ಕಪಟನವನರಿಯದ ಮುಗ್ಧ ಮನಸ್ಸಿನವನು
ಎಂದಿದ್ದರೂ ನಿನಗಿಂತಲೂ ಎಷ್ಟೋ ಮೇಲೆ

ಎಚ್ಚರಾಗು ಎಲೆ ಮನವೆ, ಮರೆ ಮಾನವೀಯತೆಯ
ಬೆಳಗಿಸು ಎಲ್ಲೆಡೆ, ಜ್ಞಾನೋದಯದ ಹಣತೆಯ
ಮೊಳಗಿಸು ಪ್ರೀತಿ-ಪ್ರೇಮದ ಕಹಳೆಯ
ಮಾದರಿಗೊಳಿಸು ನಿನ್ನ ಈ ಬ್ರಹ್ಮತ್ ಕ್ರಾಂತಿಯ

Swan in the Stream

Nagendra Rao

Her graceful moves
Soothes sore eyes
Her ethereal quietness
Calms raging minds
Her peaceful swish
Brushes away fears
Her motherly calm
Wipes away tears
Her protective demeanor
Gives strength and resolve
Her peaceful glance
Sweeps worries away
Her silent speed
Inspires noble action
Her serene beauty
Elicits wondrous awe
Her graceful reach
Brings new hope....
She uplifts minds and hearts
A beacon of cheer on a cold snowy lake.

ಬಣ್ಣ ಪಾವನ ರಂಗನಾಥ್

ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಕೂದಲಿಗೆ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ ಬಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕನ್ನಡಿ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದೆ. ಹಾಗೇ ಮನದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವರ್ಧನ್ - ಸುಹಾಸಿನಿಯರ "ಬಣ್ಣಾನನ್ನ ಒಲವಿನ ಬಣ್ಣಾ ನನ್ನ ಬದುಕಿನ ಬಣ್ಣಾ" ಹಾಡು ಮೂಡಿ ಬಂತು. ಗುನುಗುತ್ತಾ ಹಾಗೇ ತಲೆ ಎತ್ತಿದೆ. ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಹನರ್ತಕಿಯರು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಪುಡಿಗಳನ್ನು ನನ್ನ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಂದಿಲ್ಲಿಗೆ-ಇಲ್ಲಿಂದಿಲ್ಲಿಗೆ ಎರಚುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನನ್ನ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಕೂರುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ ಮಾತ್ರ. ನನ್ನ ಅವತಾರ ನೋಡಿ ನನಗೇ ನಗು ಬಂತು.

ನಮಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಾಗ ಮನಸ್ಸು ಅದರಲ್ಲೇನಾದರೂ ತನಗಿಷ್ಟವಾದ ವಿಷಯ ಇದ್ದಾ ಅಂತ ಹುಡುಕುತ್ತೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಂದೂ ಅದೇ ಮನಸ್ಥಿತಿ. ವಯಸ್ಸಾಗುವ ಮೊದಲೇ ಕಪ್ಪು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿ ಕಿರಣಗಳು ಮೂಡಿವೆ. ಹಾಗಂತ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಬುದ್ಧಿ ಪರಿಪಕ್ವವಾಗಿದ್ದಾ, ಅದೂ ಇಲ್ಲ. ಹೋಗ್ಲಿ, ಅದ್ರ ಪಾಡಿಗೆ ಅದನ್ನ ಬಿಟ್ಟಿಡೋಣ ಅಂದ್ರೆ ಅದೂ ಆಗಲ್ಲ. ಹಾಳಾದ್ದು ಈ peer pressure ಅನ್ನೋದು ಇಲ್ಲೂ ಮೂಗು ತೂಸಿದೆ. ಆದ್ರೂ ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ ಅಂತ ಗಟ್ಟಿ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಹಾಗೇ ಗಂಡನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತೆ ಅಂತಿಟ್ಟೊಳ್ಳಿ, ಯಾರದ್ರೂ ಬಂದು, "ನಿಮ್ಮ ಅಕ್ಕನಾ ಇವು?" ಅಂತ ನಮ್ಮತ್ತೇನ ಕೇಳಿಟ್ಟೇ... ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗ್ಧೆ ಹೋಯ್ತು! ಗಟ್ಟಿ ಮನಸ್ಸೂ ಇಲ್ಲ... ಮಣ್ಣುಂಗಟ್ಟಿನೂ ಇಲ್ಲ...

ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಬಣ್ಣಕ್ಕೂ ಅವಿನಾಭಾವ ಸಂಬಂಧ. ಅದರಲ್ಲೂ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಬಣ್ಣವೆಂದರೆ ಆಪ್ಯಾಯಮಾನ. ಕಣ್ಣಿನ ಹೊಳಪು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಒಂದು ಬಣ್ಣ, ತುಟಿಯ ರಂಗೇರಿಸಲು ಒಂದು ಬಣ್ಣ, ಅಂಗೈಯ ಅಂದ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಗೋರಂಟಿಯ ಚಿತ್ತಾರ. ತಿದ್ದಿ ತೀಡಿದ ಉದ್ದನೆಯ ಉಗುರುಗಳಿಗಂತೂ ಕಲಾಕಾರನ ಕೈಚಳಕ. ಕೃಷ್ಣ ಸುಂದರಿಯನ್ನು ಶ್ವೇತ ಸುಂದರಿಯಾಗಿಸಲು ಸಾಧನಗಳ ಸರಮಾಲೆ. ಇನ್ನು ತೊಡುವ ಬಟ್ಟೆಗಳ ಬಣ್ಣಗಳಂತೂ ವರ್ಣಿಸಲಸಾಧ್ಯ. ನಮ್ಮ ಭಾರತನಾರಿಯರ ಸೀರೆ-ಸಾಲ್ವರ್ ಗಳಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರ dressಗಳಾಗಲೀ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಬ್ಬ. ಸಭೆ-ಸಮಾರಂಭಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ, ಋತುಮಾನಗಳಿಗೆ ಹೊಂದುವಂತೆ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ. ಈಗಂತೂ ಕರೋನ ವೈರಸ್ ಅನ್ನೊಂಡು matching maskಲೂ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೇ ಮುಗಿಯಲಿಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಸಂಭ್ರಮ. ಆ ಉಡುಪುಗಳಿಗೆ ಹೊಂದುವ accessoriesಗಳಿಗಂತೂ ಕೊನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. Matching ಅಥವಾ contrasting ಅಥವಾ complimenting ಆಗಿರಲೇಬೇಕು. ಅದು ತಲೆಗೆ ಹಾಕುವ clipನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಸರ, ಬಳೆ, ಓಲೆ, ಕೈಚೀಲ ಕೊನೆಗೆ "ಚಪ್ಪಲಿ!" ಛಂದವಾಗಿ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಯಾವುದೋ ಮದುವೆ ಆರತಕ್ಷತೆಗೆ ಹೋಗಿ ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದು, ಚಪ್ಪಲಿಯನ್ನು ಎದೆಗವುಚಿಕೊಂಡು ರೂಮಿನೊಳಗೆ ಹೋಗಿ wardrobeನಲ್ಲಿ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಇಟ್ಟಾಗ, ಅಮ್ಮ "ಲೇ, ಬುದ್ಧಿ ನೆಟ್ಟಗಿದ್ದೇನೆ?" ಅಂತ ಕೂಗಾಡಿದ್ದುಂಟು, ಅಜ್ಜಿ "ರಾಮ! ರಾಮ!" ಅಂತ ತಲೆ ಚಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದೂ ಉಂಟು. ಇದೆಲ್ಲ ಫ್ಯಾಷನ್ ಯುಗದ ಪರಿಣಾಮ.

ಈ ಫ್ಯಾಷನ್ ಅನ್ನೋದು ಹೆಣ್ಣುಕೈಗೆ ಸೌಂದರ್ಯ-ಸಂತೋಷ ಎಲ್ಲ ತಂದೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ, ಪಾಪ ಗಂಡಸರ ಪಾಡು ಕೇಳೋರಿಲ್ಲ. "ಪುಟ್ಟಿ, ಒಂಚೂರು ಆ red color bag ತಂದೊಡಮ್" ಎಂದು ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ಮಗಳನ್ನು ರೂಮಿಗೆ ಕಳಿಸಿದ್ದೆ, ಅವಳು ಅರ್ಧ ಘಂಟೆ ಹುಡುಕಿ ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ, "ಅಪ್ಪ, ಅಲ್ಲಿ red colorದು ಯಾವ ಬ್ಯಾಗೂ ಇಲ್ಲ. ಇದ್ದಿದ್ದು ಈ maroon colorದು ಒಂದೇ!" ಎಂದು ಬ್ಯಾಗನ್ನು ಕೈಗೆ ಕುಕ್ಕಿದಾಗ, "ನಾನೇ ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ತೋಗೋಬಾರ್ದಿತ್ತೇ" ಅನ್ನಿಸದೆ ಇರ್ಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಸೀರೆ ಅಂಗಡಿಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಲ್ಲ ಎಳೊಂಡು ಹೋದಾಗ ಬೇಡಪ್ಪಾ ಬೇಡ ಪಾಡು. ಕಪಾಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಸೀರೆಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆಸಿ ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ತಡಕಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ ಬಲ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ orange colorದು, ಎಡ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಅದ್ಯಾವೂ peach colorದಂತೆ! ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಎರಡು ಬಣ್ಣದ ಸೀರೆಗಳನ್ನು ಹರವಿಕೊಂಡು ಹೆಂಡ್ತಿ ಕಣ್ಣಲ್ಲೇ ಪ್ರಶ್ನೆ. "ಪೀಚು ಪೀಚಾಗಿರೋ ಇವು ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಭಾರದ ಸೀರೆಗಳನ್ನು ಹೇರ್ಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಏನಪ್ಪಾ ಹೇಳೋದೂ...!" ಮೇಲೆ ಹೆಂಡ್ತಿಯ ಕೆಂಗಣ್ಣಿನ ಬಿಸಿ, ಕೆಳಗೆ ಕಿಸೆಯೊಳಗಿಂದ ತಟ್ಟುತಿರುವ ಬಿಸಿ - ಗಂಡನಿಗೆ ಉಭಯ ಸಂಕಟ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಬಣ್ಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಅಜ್ಞಾನ ಜಗಜ್ಞಾಹೀರು!

ಬಣ್ಣಗಳ ಬಗೆಗಿನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದರೂ ಒಂದು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ತಲೆದೂಗಲೇ ಬೇಕು, ಬಾಗಲೇಬೇಕು. ಅದುವೇ ಪ್ರಕೃತಿ ವರ್ಣ. ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಸಹಜವಾಗಿ ಮೂಡಿದಂಥ ಬಣ್ಣಗಳು. ಅವು ಎಂದೂ ಡಾಳಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ, ಅತಿ ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಮುತ್ತುವರ್ಜಿಯಿಂದ ಅಳೆದು, ಸುರಿದು, ಬೆರೆಸಿ ಚಿತ್ತಾರ ಮೂಡಿಸಿರುತ್ತಾನೆ ಅವನು. ದಟ್ಟ ಕಾಡು, ಶುಭ್ರ ಬಾನು, ಸೂರ್ಯನ ಎಳೆ ಕಿರಣಗಳು, ಮುದ್ದು ಮುದ್ದು ಹಕ್ಕಿಗಳು, ನಲಿದಾಡುವ ಹೂಗಳು, ಹೀಗೆ ಅನೇಕ. ಧರೆಯೊಳಗಿನ ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಫಳ ಫಳ ಹೊಳೆಯುವ ಹರಳುಗಳು ಕಣ್ಣು ಕೋರೈಸುವಂಥದಾದರೂ ಅದಿರಿನೊಳಗೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇಂತಿಷ್ಟೇ ಮಿನುಗುವುದು. ಇನ್ನು ನದಿ ಸಮುದ್ರಗಳದಂತೂ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಪಂಚವೇ ಸರಿ. ಮೇಲೆ ತನ್ನದಲ್ಲದ ಬಣ್ಣವ ತೋರಿಸಿ, ಒಳಗೆ ಮೋಹಕ ವರ್ಣಗಳ ಮಾಯಾಜಾಲವನ್ನೇ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದೆ.

ವಿಪರ್ಯಾಸವೆಂದರೆ, ಈ ಸುಂದರ ವರ್ಣಗಳಂಗಳದಲ್ಲಿದ್ದೂ ಮನುಷ್ಯ ಕೃತಕ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಕಂಡಕಂಡಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಬಳಿದು ತಾನೂ ಬಳಿದುಕೊಂಡು ವಿಕಾರವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ "ಎಷ್ಟು ಸಹಜವಾಗಿದೆ!" ಎಂದು ತನಗೆ ತಾನೇ ಸಮಾಧಾನವನ್ನೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಸಹಜತೆಯ ಅರ್ಥ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಕೃತಕ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ತೊರೆದು ಪ್ರಕೃತಿಯ ವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ತಾನೂ ಒಂದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಸಾರ್ಥಕತೆ ಕಾಣುವುದು.

ಖಾಲಿಯಾಯ್ತು! ಆ ಸಹನರ್ತಕಿಯರ ತಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ್ದ ಬಣ್ಣಗಳೆಲ್ಲಾ ಖಾಲಿಯಾಯ್ತು. ಅವೆಲ್ಲವೂ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣವಾಗಿ ನನ್ನ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಧೊಪ್ಪನೆ ಕೂತಿತ್ತು. "ಅಮ್ಮಾ, ನೋಡು ನನ್ನ nail paint ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಆಲ್ತಾ!" ಎಂದು ನನ್ನ ಮಗಳು ತೊದಲ್ಲುಡಿಯುತ್ತಾ ಬಂದು ತೋರಿಸಿದಾಗಲೇ ನನ್ನ ಲೋಕದಿಂದ ಆಚೆ ಬಂದಿದ್ದು. ಯಾವುದೋ ಮಾಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನನ್ನ nail polish bottleನ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅಪ್ಪನ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ರಮಿಸಿ ಹಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಇವಳಿಗೂ ಅಂಟಿತೇ ಕೃತಕ ಬಣ್ಣದ ಆಸೆ ಎಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟೆ. Wash basinಗೆ ಅಂಟಿದ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣವ ತಿಕ್ಕಿ ತೊಳೆಯಲು ಅನುವಾದೆ. ಆದರೆ, ನಮ್ಮ ಬದುಕಿಗೆ ಅಂಟಿದ ಕೃತಕ ಬಣ್ಣವ ಉಜ್ಜಿ ತೆಗೆಯುವರು ಯಾರು? "ಬಣ್ಣಾ... ನನ್ನ ಒಲವಿನ ಬಣ್ಣಾ (ಯಾವುದೋ)... ನನ್ನ ಬದುಕಿನ ಬಣ್ಣ (ಇನ್ನಾವುದೋ)... (ನಾ ಹಚ್ಚುವ ಬಣ್ಣಾ) (ಮತ್ತಾವುದೋ) ...!!!"

Drawings by Anusha Kulkarni

ವರ್ಕ್ ಫ್ರಮ್ ಹೋಂ-ಒಂದು ಕನಸು-ಒಂದು ಹರಟೆ!!

ಡಾ|| ಲಕ್ಷ್ಮಿ ರಮೇಶ್

೨೨ ವರುಷದ ಹಿಂದೆ ಭಾರತದಿಂದ ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದಾವಾಗಿನಿಂದ ಶುರು ಆಯಿತು ನೋಡಿ, ಈ ಡಿಸ್ಟಿಮಿನೇಷನ್. ನಮ್ಮವರು ಇಂಜಿನಿಯರ್, ನಾನು ವೈದ್ಯ, ಅದೇ ನೋಡಿ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯತ್ಯಾಸ. ನಮ್ಮವರಿಗಾದರೆ ಬರೀ ಟೆಲಿಫೋನಿಕ್ ಇಂಟರ್ವ್ಯೂ, ಅದೂ ಒಂದೇ ಸಾರಿ, ಕೇವಲ ಆಡಿಯೋ, ವಿಡಿಯೋ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ!! ಯಾರು ಬೇಕಾದ್ರೂ ಕೊಡಬಹುದಿತ್ತು ಆ ಇಂಟರ್ವ್ಯೂ. ಅಷ್ಟೇ, ಕೆಲಸ ಗ್ಯಾರಂಟೀ ಆಯ್ತು. ೨೦ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಬಿದ್ದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮುಗಿಸಿ, ನನ್ನ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕ್ಲಿನಿಕ್‌ನ್ನು ಮಾರಿಕೊಟ್ಟು, ಗೊತ್ತಿದ್ದೊರಿಗೆಲ್ಲ ಟಾಟಾ ಬೈ ಬೈ ಹೇಳಿ, ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿ-ಒರೆಸಿ, ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ವಿಮಾನ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ, ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ವಾಂತಿಸುತ್ತಾ, ಅಮೇರಿಕಾಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದ್ದಾಯ್ತು.

ಈ ಹೊಸದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೊಸನಾಗರಿಕತೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದತ್ತ ಇರಲಿ, ವೈದ್ಯೆಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಸೇರಬೇಕೆಂದರೆ ನೂರಂಟು ವಿಘ್ನ!! ಮತ್ತೆ ಹಿಂದೆಂದೋ ಓದಿದ್ದ physiology, biochemistry ಓದಿ, ೨ ತಿಂಗಳಿಗೊಂದರಂತೆ ೬ ಪರೀಕ್ಷೆ ಬರೆದು, ನೂರಂಟು ಕಡೆ ಅಪ್ಪೆ ಮಾಡಿ, ಮುಖತಃ ಇಂಟರ್ವ್ಯೂ ಕೊಟ್ಟು, "ನಿಮ್ಮದು ಬೇರೆ ಮಾತು ಭಾಷೆಯಾದ್ದರಿಂದ, ನಿಮಗೆ ಇಲ್ಲಿಯ ರೋಗಿಗಳ ಜೊತೆ ಸಂಭಾಷಣೆ ಮಾಡಲು ಹಾಗೂ ಅವರೊಡನೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು ತುಂಬ ಕಷ್ಟ ಆಗಬಹುದಲ್ವಾ" ಎಂಬ ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು, ಅವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಎದುರಿಸಿ, ಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಎದುರಾಗಿ English ಚಾನೆಲ್ ನ ಈಜಿ, ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿ ಎಂಬ ೩ ವರ್ಷದ ಟ್ರೇನಿಂಗ್‌ಗೆ ಮನೆ ಮರ ಬಿಟ್ಟು, ರಾತ್ರಿ ಹಗಲೆನ್ನದೆ ಮಣ್ಣು ಹೊತ್ತು, ಕೊನೆಗೆ ಉಸ್ಸಪ್ಪಾ ಅಂತೂ ಇಂತೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪೆ ಮಾಡಲು ಲಾಯಕ್ಕು... ಅಂತ ಕಾಲರ್ ಏರಿಸೋಣ ಅನ್ನೋವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಶುರುವಾಯ್ತು ವೀಸಾ -ಇಮಿಗ್ರೇಷನ್ ಹಗರಣ. ಲಾಯರಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಸುರಿದು, ಏನೇನೂ ಮಣ್ಣು ಮಸಿ ಮಾಡಿ ಕೆಲಸ ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಹಿಮಾಲಯದ ಉತ್ತುಂಗದ ಮೇಲೆ ನಿಂತ ಭಾವನೆ ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು, ಸ್ನೋ ಬಿದ್ದಾಗ, ಹಿಮಾಲಯ ಇರ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಆಗಿ ಬಂದು ಕೂತಿದ್ದೀವಿ ಅಂತ, ಅದು ಬೇರೆ ಮಾತು!!

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆದ ಮೇಲೂ, ನನಗೇಕೋ ನಮ್ಮನೆಯವರ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಾಗಲೆಲ್ಲ ವರ್ಕ್ ಫ್ರಮ್ ಹೋಂ ನನ್ನ ವೈದ್ಯಕೀಯದ ಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರ ಕೆಲಸದ ವೇಳೆಗಳ, ಡ್ಯೂಟಿಗಳ ಹಾವಳಿಯಲ್ಲಿ, ಅವರ ಕೆಲಸದ ಫ್ಲೆಕ್ಸಿಬಿಲಿಟಿ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಸಿದ ತಂಗಾಳಿಯಂತೆ ಹಿತಕರವಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು. ಮಗಳೂ ಚಿಕ್ಕವಳಾಗಿದ್ದರಿಂದ, ಅವರ ಮನೆಯಿಂದಲೇ ಕೆಲಸದ ಅವಕಾಶ ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ವರವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ರೂ ನನಗೆ ಒಂಥರಾ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿನೇ. ನಾನ್ಯಾವಾಗ ವರ್ಕ್ ಫ್ರಮ್ ಹೋಮಪ್ಪಾ ಅಂತಾ

೩೦ ವರುಷದ ನಂತರ ಪಡೋಸನ್ ಚಿತ್ರದ ಮಹಮೂದನ ಡೈಲಾಗ್ ನಂತೆ "ನೋ ಅಪ್ಪೆ, ಫಿರ್ ಭೀ ರಿಪ್ಪೆ" ಎನ್ನೋ ಹಾಗೆ, ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಬಂತು ಈ ಒಂದು ಅವಕಾಶ.

ಮಾರ್ಚ್ ೧೨, ೨೦೨೦, ನನಗೆ ಹೇಳಲಾಯ್ತು, ನೀನು ಮನೆಯಿಂದಾನೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡು ಅಂತ!! ನಂಬಲೇ ಅಸಾಧ್ಯ, ಒಂಥರಾ ನನ್ನ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ಕನಸು ನನಸಾಗ್ತಾ ಇರೋ ಸಮಯ.... ಅತೀ ವಿಷಾದಕರ ವಿಷಯ ಏನಂದ್ರೆ, ಈಧರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರಲು ಕಾರಣ... ಕೋರೋನಾ ಎಂಬ ಭೀಕರ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ಪಾಂಡೆಮಿಕ್.

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಕಳವಳ, ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿಗೆ ಧಿಡೀರ್ ಯಮನಿಂದ ಆಹ್ವಾನ, ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರ ಅಗಲಿಕೆಯ ದುಃಖ, ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಅವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದೊ ಈ ಮಾರಿ ಎಂಬ ಭೀತಿ, ಇತರರೊಡನೆ ಮಾತಾಡಲೂ ಭಯ, ಹೊಸರೋಗದ

ಪರಿಯೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೇ ಪರದಾಡುತ್ತಿರುವ ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳ ಮುಖಂಡರು ಹಾಗೂ ವೈದ್ಯ ಸಮೂಹ, ಯಾವುದು ಸರಿಯೋ ಯಾವುದು ತಪ್ಪೋ ಎಂಬ ಪರಿವೆಯಿರದೇ ಕಿಂ ಕರ್ತವ್ಯ ಮೂಡರಾಗಿ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ಮಾನವಸಂಕುಲ ... ಇದೆಲ್ಲದರ ಮಧ್ಯೆ ನನಸಾಗುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ಕನಸು.... ಮಧುರ ಸ್ವಪ್ನವೆನ್ನಲೇ ಭಯಂಕರ nightmare ಎನ್ನಲೇ ಒಂದೂ ತಿಳಿಯದ ಸಂದಿಗ್ಧ!!

ಅಂತೂ ಎಂದಿನಂತೆ ಸದ್ಗುರು ಹೇಳಿದಂತೆ, ಚಿನ್ಮಯಾನಂದರು ವಿವರಿಸಿದಂತೆ "ಸ್ಥಾನೇ" ಅಂದರೆ "ಯಾವುದು ಯಾವಾಗ ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೋ ಅದೇ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದಂಥದ್ದು" ಎಂಬ ವೇದಾಂತವನ್ನು ನನಗೆ ನಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಈ ವರ್ಕ್ ಫ್ರಮ್ ಹೋಮ್/ telehealth ಶುರು ಮಾಡ್ಕೊಂಡೆ.

ಡಾಕ್ಸಿಮಿಟಿ, ಝೂಮ್ ಹೀಗೆ ಇನ್ನೇನೋ ಆಪ್ ಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆ ದೂರವಾಣಿಯ ಮೇಲೆ, ಹೊಸರೀತಿಯ ವೈದ್ಯ-ರೋಗಿಗಳ ಪರೀಕ್ಷಾ ರಹಿತ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ವೈದ್ಯರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಯುಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವ ತರಾತುರಿ, ಹೊಸಬಗೆಯ ತಾಂತ್ರಿಕ ಪರದಾಟ, ನೋಡದೆ ಕೂಗಿ ಕೂಗಿ ಮಾತಾಡಿ, ಅವಶ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡುವ ಮೂರನೆಯವರ ಸಹಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಧೀ ವೇ ಟಾಕ್ ನ ಗಲಿಬಿಲಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನ ೨-೪ ವಾರ ಕಳೆದಿದ್ದೇ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದ್ಯಾಕಾದ್ರೂ ಬೇಕಿತ್ತಪ್ಪಾ ಈ ವರ್ಕ್ ಫ್ರಮ್ ಹೋಮ್ ನ ಸಹವಾಸ ಅನ್ನಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.

ಹಾಗೆ ದಿನಕಳೆದಂತೆ ಇದೇ ಹೊಸ ಪರಿಪಾಠ ಅಭ್ಯಾಸವಾಯ್ತು ಕೂಡ. ಆದ್ರೆ ದೂರವಾಣಿಯ ಮುಖಾಂತರ ಪರಸ್ಪರ ಧ್ವನಿಯ ಗುರುತಿಸುವಿಕೆ ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಅಚ್ಚರಿಯ ವಿಷಯವಾಯ್ತು. ತಪ್ಪದೆ ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಪೇಷಂಟ್ ಕೂಡ ಪಕ್ಕನೆ ನನ್ನ ಧ್ವನಿ ಗುರುತಿಸಿ, ನಾನು ಹೇಳೋಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ "Ola doctor ರಮೇಶ್" ಎಂದು ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಹೇಳಿದಾಗ ನನಗಾದ ಖುಷಿ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ!! ಇನ್ನೂ ವಿಶೇಷ ಏನೆಂದರೆ, ನನಗೆ ಕೂಡಾ ಅವರು ಯಾರು ಎನ್ನೋದು, ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ, ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೇಳೋ ಮುಂಚೆನೇ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಾ ಇತ್ತು. ಹಿಂದೇನೂ ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಹಾಗೂ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇದೆಂತಹ ಚಮತ್ಕಾರ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಿದೆ, ಆದರೆ ಈಗ ಧ್ವನಿಗಳ ವಿವಿಧ ಬಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಧ್ವನಿಯ ಒಂದು ಅನನ್ಯತೆ, ಜೊತೆಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ಬುದ್ಧಿಗಿರುವ ಗುರುತಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ನೋಡಿ ನನ್ನ ಆಶ್ಚರ್ಯ ದುಪ್ಪಟ್ಟಾಯಿತು!!

ನನ್ನ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವರ ಸಂತಸ, ಜ್ವರದ ಮೈ ಕೈ ನೋವಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೂ ಒಂದು ಉತ್ಸಾಹ, ನನ್ನಿಂದ ಸಾಂತ್ವನ ಕೇಳಿದ ನಂತರ ತನಗೇನೂ ಆಗಲಾರದು ಎಂಬ ಒಂದು ಧೈರ್ಯ -ಭರವಸೆ, ಈ ಕೋರೊನಾದ ಹಾವಳಿ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಮುಖತಃ ಕಾಣೋ ಒಂದು ಆಸೆ -ಕಾತುರ, ಇದೆಲ್ಲವೂ ನನ್ನ ವೈದ್ಯವೃತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಭಿಮಾನ ಮತ್ತು ಧನ್ಯತಾ ಭಾವವನ್ನು ತಂದೊದಗಿಸಿತು. ಒಂದು ಧ್ವನಿಗೆ ಇಂತಹ ವಿಶೇಷ ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹುರುಪನ್ನು ತುಂಬಿ, ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದ ಮೇಲಿನ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ದ್ವಿಗುಣಗೊಳಿಸಿತು.

ಹೀಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವೆದರ್ ಇರೋ ದಿವಸ ಡೆಕ್ ನ ಮೇಲೇ ಮೀಟಿಂಗ್, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಊಟ, ಕೆಲಸದ ವಿರಾಮದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಿತ್ತಲಲ್ಲೇ ಮನೆಯವರೊಂದಿಗೆ ವನಭೋಜನ, ಕೆಲಸ ಶುರುಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಕಾರಿನ ಕೀ ಬೇಕಿಲ್ಲ, ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಬೇಕಿಲ್ಲ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್-ಫೋನ್-ಚಾರ್ಜರ್ ಈ ಮೂರು ಇದ್ರೆ ಸಾಕು. ಈ ಎಲ್ಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ಸೌಕರ್ಯಗಳ ಮಧ್ಯೆ, ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದದ್ದೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಈ ವರ್ಕ್ ಫ್ರಮ್ ಹೋಮ್ ನನ್ನ ಮೈ ಹಾಗೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಹಿಡಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ.

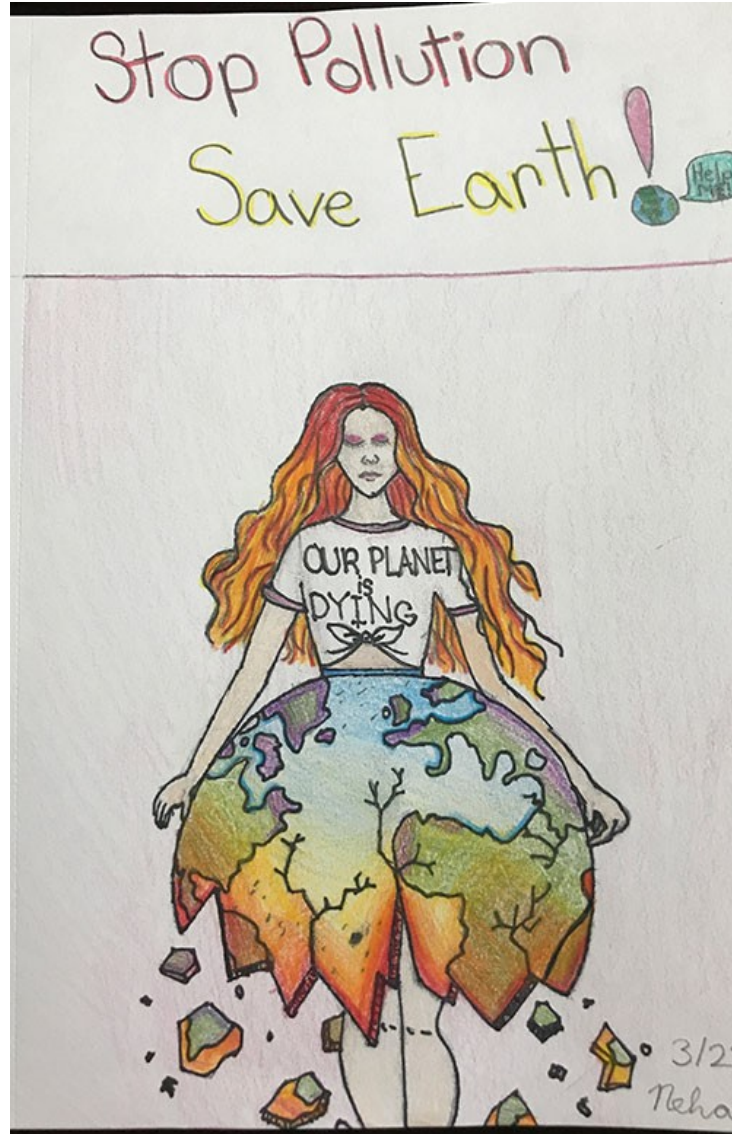
ಆದರೆ ಹಾಗೇ ಮತ್ತೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ವಾಪಾಸ್ ಹೋಗಿ, ಮುಂಚಿನಂತೆ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಕೆಲಸದವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುವ, ರೋಗಿಗಳನ್ನು ಮುಖತಃ ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲ, ಹೊಸ ಆಸೆ ಸಣ್ಣಗೆ ಕುಡಿಯೊಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಈ ಮನದಲ್ಲಿ....

ಮನಸೇ ಒಂದು ಥರ ವಿಚಿತ್ರ, ಅದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋ ಶಕ್ತಿ ಯಾರಿಗಿದೆ? ಒಂದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು

ಬಯಸೋದೇ ಜೀವನ ಅಲ್ಪಾ?

ನನಸಾದ ನಂತರ ಯಾವ ಕನಸೂ ಕನಸಾಗಿ ಉಳಿಯೋದಿಲ್ಲ... No dream is dream anymore, once it is fulfilled!!!

ಹೀಗೆಯೇ ಹೊಸ ಹೊಸ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾ, ಮತ್ತೆ ಸಿಗೋಣ ಮಿತ್ರರೇ... ಬರ್ಲಾ?

Drawing by Neha Lingadal

ನನ್ನ ಅನುಭವ ಕ್ವಾರಂಟೀನ್ ಬಗ್ಗೆ ಕುಮಾರಿ ಪೃಥಾ ಯಾಲಕ್ಕಿಶೆಟ್ಟರ್

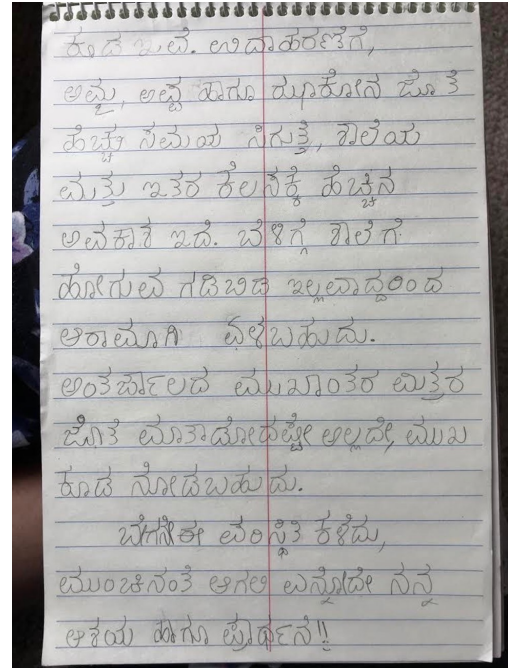
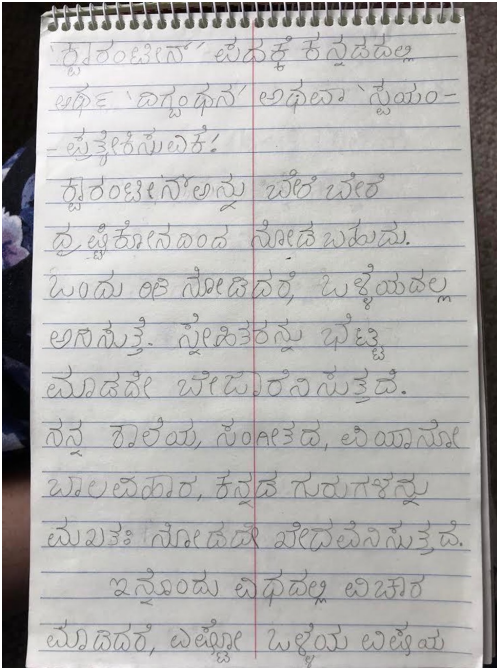
'ಕ್ವಾರಂಟೀನ್' ಪದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ 'ದಿಗ್ಬಂಧನ' ಅಥವಾ 'ಸ್ವಯಂ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವಿಕೆ'

ಕ್ವಾರಂಟೀನ್ ಅಥವಾ ಲೊಕೈನ್ ಅನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳಿಂದ ನೋಡಬಹುದು. ಒಂದು ರೀತಿ ನೋಡಿದರೆ, ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಭೆಟ್ಟಿ ಮಾಡದೇ ಬೇಜಾರನಿಸುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಶಾಲೆಯ, ಸಂಗೀತದ, ಪಿಯಾನೋ, ಬಾಲವಿಹಾರ, ಕನ್ನಡ ಕಲಿಸೋ ಗುರುಗಳನ್ನು ಮುಖತಃ ನೋಡದೆ ಖೇದವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಷಯ ಕೂಡ ಇವೆ. ಅಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ಹಾಗೂ ಝುಕೋನ ಜೊತೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯ ಸಿಗುತ್ತೆ. ಶಾಲೆಯ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಗಡಿಬಿಡಿ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಆರಾಮಾಗಿ ಏಳಬಹುದು. ಇಂಟರ್ನೆಟ್‌ನ ಮುಖಾಂತರ ಮಿತ್ರರ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡೋದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ ಮುಖ ಕೂಡ ನೋಡಬಹುದು.

ಬೇಗನೆ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕಳೆದು ಮುಂಚಿನಂತೆ ಆಗಲಿ ಎನ್ನೋದೇ ನನ್ನ ಆಶಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ!!

ZOOM ಲೋಕವಯ್ಯ... ಹೇಮಾ ಅನಂತ್

ಕ್ರಿಮಿಯೊಂದು ಬೀರಿಹುದು ಕರ್ಕಶದ ನಗುವೊಂದ
ದೂಡುತ ಜಗವ ZOOM-ನ ತೆರೆಯ ಹಿಂದೆ

ಆಚರಿಸಿದೆ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬ, ವಿವಾಹ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವವ
ನಡೆಸಿಹೆ ಕಛೇರಿ ಸಭೆ, ಅಡುಗೆ ಪ್ರದರ್ಶನವ

ನವಜಾತ ಕಣ್ತೆರೆವುದ ಕಂಡೆ
ಮುದುಕ ಕಾಲವಾಗುವುದ ನಾ ಕಂಡೆ

ಕುಣಿದೆ ಅಂದು ತೆರೆಯ ಹಿಂದೆ
ಕನಸೋ ಇದು ನನಸೋ ಅರಿಯದಾದೆ!

ವಿಸ್ಮಯದಿಂದುದ್ಗರಿಸಿದೆ ಇದು ಎಂಥ ಲೋಕವಯ್ಯ
ಹೊಸ ತನವ ತರುವ ಹೊಸ ವಿಷಯ ಅರಿವ
ಸಹಜ ನಗೆ- ಮಿಲನ ಮರೆಸುವ
ತೆರೆ ಹಿಂದೆ ಮೈಲಿ ಓಡುವ
ಇದು ZOOM ಲೋಕವಯ್ಯ...

Balanced Nutrition & Healthy Eating Habits

Nikhila Ambati, Integrative Nutrition Health Coach and Yoga Instructor

First Pillar for Strong Immunity

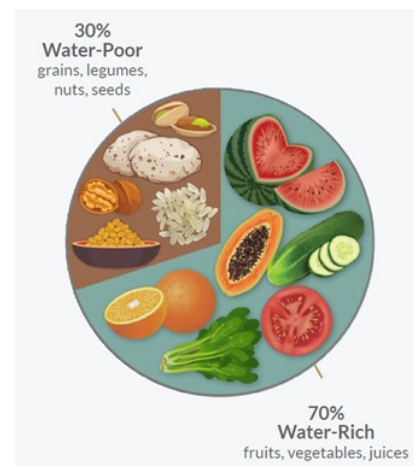
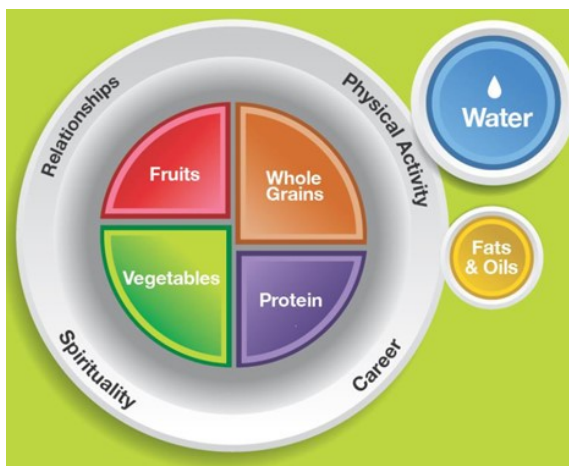
Now, more than ever, people are looking to boost their immunity to fight the deadly pandemic that has gripped the entire world. We all are aware of that saying “Health is Wealth”. Even though we have heard it umpteen number of times throughout our lives, it stays as just another proverb until its meaning is understood and practiced. We all want to live a vibrant life, be free of disease, and age gracefully. Whether it’s digestion, metabolism, the immune system, or our mood - all thriving health begins in the gut.

A few years ago, when I became interested in health and nutrition, I also became aware of the connection between the brain and the gut. I started introducing my family to some mindful eating habits. One of them was instructing my family that we were not going to watch television during mealtimes or we were not going to have snacks while watching shows or movies. You can imagine the fierce objection from my teenager asking for reasons and arguing with me every day for about a month and sometimes even to this day. He was sad during mealtimes and also reduced his food intake. There are many times when I thought it wasn’t worth the fight, but I knew it was the right thing to do.

Mindful eating practices mean paying attention to, or being conscious of **what**, **when**, **how**, and **where** you eat.

What:

A balanced “whole food plant-based” (WFPB) meal consists of whole grains, legumes/beans, vegetables, and fruits along with small quantities of healthy fats and an adequate amount of water. Optimal WFPB nutrition counteracts the harmful effects of chronic stress through the increased intake of antioxidant-rich, nutrient-dense foods. Studies also say that $\frac{1}{2}$ of your meal should consist of solids, $\frac{1}{4}$ of it with liquids, and the other $\frac{1}{4}$ left empty to aid in digestion. Here are some illustrations of a balanced meal.

When:

- **Eat when you are hungry**

If you eat before the previous meal or snack gets digested, you introduce fresh food on top of undigested food, hence confusing your stomach (aka digestive juices). All digestive issues start from there (gas, acidity, etc.) and then manifest into other problems.

- **Do not overeat**

We can learn this simple concept from children. They refuse to eat when not hungry and stop when they don't feel hungry anymore. Most adults tend to overeat, especially foods that they love or during weekends and parties. A good rule is to eat only until your stomach is $\frac{3}{4}$ th full, leaving one-quarter of the space to aid in digestion.

- **Water Intake**

Drinking water 30-45 minutes before a meal or up to 2 hours after a meal will dilute your digestive juices and hence slows down digestion. So, if you "have to" drink water in between or immediately after a meal, take a very minimal amount. However, optimal water intake per day depends upon several factors and varies from person to person.

- **Eat dinner before 7 pm**

The food that you eat should be digested before you go to sleep to keep in alignment with your circadian rhythm so that the body is not working at a time when it is supposed to be healing and detoxing.

How:

- **Take nine deep breaths before starting your meal**

Saying a prayer/grace by giving a moment of appreciation and gratitude for all the people who made the

meal happen is the right way. It calms down your system and prepares your body better for the meal.

- **Sitting on the floor and eating with your hands/fingers.**

In India and many parts of the world, people sit down on the floor with legs crisscrossed and have the lunch or dinner plates in front of them on the floor. Eating food with your fingers instead of cutlery connects you to food directly. This posture, where you need to bend forward and back every time, aids in better digestion. Even if you sit at the dining table, you can sit with your legs crisscrossed. While this may not follow the dining etiquette or be suitable in every situation, it is best to follow in the comfort of your home.

- **Eat Slowly - Drink your food and chew your water**

(Watch actor Madhavan's talk on this subject here - <https://www.youtube.com/watch?v=KwHcTrYgBhg>)

While it does not seem intuitive from the literal sense, what it means is that you have to chew your food until it becomes liquid. Chewing fully aids digestion, alkalizes the food, adapts it to your body chemistry, slows down food intake, and helps you feel satisfied with less food. Also, you must drink your water slowly, almost like you are chewing on it.

Where:

- **Eat in a calm and comfortable place**

Every house has a separate dining area – but let's be frank - how many of us use it? Being fully present while eating in a designated place without distractions like watching TV, checking your laptop/phone for messages/email, reading a book, listening to loud music, or driving provides a conducive atmosphere for food ingestion and absorption. Distractions, especially ones which evoke negative emotions turn food into poison. When adrenaline flows, digestive enzymes don't. For example, when there is an event/vacation coming up or when experiencing trauma, stress, or sickness, you don't feel hungry and the digestive fire is low.

However, light, relaxed conversation with friends or family, or listening to some light music will enhance the experience.

All this amounts to being in the present moment (mindful) and using all senses to enjoy the looks, aroma, texture, colors, taste, and temperature of the food.

Balanced nutrition is undoubtedly the first key pillar to health. The other three pillars are adequate exercise/movement, quality sleep, and emotional wellness. If you want to improve your digestion and your overall health, make sure you adapt and embrace mindful eating habits.

Maddur Vade Recipe

Pavan Raj

Ingredients:

1. Rava
2. Rice flour (almost same or little less than rava)
3. Very little Maida
4. Chopped onions
5. Curry leaves (cut into small pieces)
6. Coriander leaves
7. Green chillies (cut into small pieces)
8. Hing (a little)
9. Salt
10. Fried Peanuts (optional - make it into small pieces)
11. Chilli powder (a little - optional)

Method:

Mix all the above ingredients with some hot oil. Add very little water (do not use lot of water - just few spoons to aid in mixing so that it can be molded into a ball). Then, make small balls, press them flat & fry. Tasty Maddur vade will be ready to eat. Enjoy!

ಸ್ಯಾಂಡಲ್ ವುಡ್ ನಾದಬ್ರಹ್ಮನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜೇಶ ಪೈ ಕಲ್ಪಂಕ

೯೦ ರ ದಶಕದ ಸಮಯ - ಕೆಲಸಕ್ಕೆಂದು ಬೆಂದ ಕಾಳೂರಿಗೆ ರಿಕಾಣಿ ಹೂಡಲು ಆಗಮಿಸಿದ್ದೆ. ರಾಜಧಾನಿಯ ಧಾವಂತದ ಜೀವನ, ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬೇಗನೆ ಎದ್ದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆಂದು ಓಡಾಟ, ಸಂಜೆ ಬಸ್ಸಿನ ಜನಜಂಗುಳಿಯಲ್ಲಿ ಪರದಾಟ, ಗೆಳೆಯರೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಕ್ಕೆಂದು ವಾಪಸು ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿಯಾಗಿ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡಿ ಮಲಗುವಷ್ಟೇ ಸಮಯವಿತ್ತು, ಮರುದಿನ ಮತ್ತದೇ ಜೀವನ. ಇಂತಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೇಸರ ಕಳೆಯಲು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ವಾರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಸಿನೆಮಾ ವೀಕ್ಷಿಸಲು ಮನರಂಜನೆಗೋಸ್ಕರ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಒಮ್ಮೆ ಬೆಳದಿಂಗಳ ಬಾಲೆ ಎಂಬ ಕನ್ನಡ ಚಲನಚಿತ್ರವು ಬಂದಿತ್ತು. ಮೈ ನವಿರೇಳಿಸುವ, ಕುತೂಹಲಕಾರಿ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುವ ಸುನಿಲ್ ಕುಮಾರ ದೇಸಾಯಿ ಅಂದ್ರೆ ಕೇಳಬೇಕೆ? ಮುಖ್ಯಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಅನಂತ್ ನಾಗ್ ಅವರ ಅಭಿನಯ. ಬಹಳ ಖುಷಿಯಿಂದಲೇ ಕಂಪೇಗೌಡ ರಸ್ತೆಯ ಸಂತೋಷ್ ಧಿಯೇಟರಿಗೆ ಲಗ್ನ ಹಾಕಿದೆವು. ನನಗಂತೂ ಇಮ್ಮಡಿ ಉತ್ಸಾಹ ಯಾಕೆಂದರೆ ಯಂಡಮೂರಿಯವರ ಆ ಹೆಸರಿನ ಅಮೋಘ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಮೊದಲೇ ಓದಿ ರೋಮಾಂಚನ ಗೊಂಡಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸುವ ಚದುರಂಗದಾಟ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯವಾದದ್ದು.

ಸಿನೆಮಾದ ಮಧ್ಯಂತರದ ವಿರಾಮ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದಾಗ ಒಂದು ಕಡೆ ಜನರ ದೊಡ್ಡ ಗುಂಪು ಕಂಡು ಬಂತು. ಯಾರನ್ನೋ ಸುತ್ತುವರಿದು ನಾ ಮಂದು ತಾ ಮುಂದು ಎಂದು ಮಾತಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಹೆಸರಾಂತ ಸಂಗೀತ ನಿರ್ದೇಶಕ ಹಂಸಲೇಖ! ನಗುಮೊಗದಿಂದ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಂಭಾಳಿಸಿಕೊಂಡು ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಆ ಚಲನಚಿತ್ರದ ಸಂಗೀತ ನೀಡಿಲ್ಲವಾದರೂ, ಯಾರೋ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸಂಗೀತ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನನಗೂ ಎಲ್ಲರಂತೆ ಅವರ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕು ಎಂದಿದ್ದರೂ, ಆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಏನೂ ತೋಚಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಶಿವ ಕುಮಾರ ಭಕ್ತನೇ ಹಂಸಲೇಖರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದೇ? "ಈತ ನನ್ನ ಮಿತ್ರ - ಇವನು ತಬ್ಲಾ ವಾದ್ಯ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನುಡಿಸ್ತಾನೆ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಉತ್ತೀರ್ಣನಾಗಿದ್ದಾನೆ"... ಕೂಡಲೇ ಅವರು ನನಗೆ ಹಸ್ತಲಾಘವ ಮಾಡಿ "ಓ ಹೌದೇ? ನೀವು ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ, ಮುಂದಿನ ವಾರ ನಮ್ಮ ಸ್ಟುಡಿಯೋಗೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಬನ್ನಿ, ನಿಮ್ಮ ವಾದ್ಯವನ್ನೂ ಜೊತೆಗೆ ತನ್ನಿ" ಎಂದರು. ನನಗಂತೂ ನಂಬಲಸಾಧ್ಯ, ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು ಸರಿ ಎಂದು ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿಸಿದ ನೆನಪು - ಅವರು ಹೊರಟು ಬಿಟ್ಟರು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅತೀವ ಸಂತೋಷವಾದದ್ದಂತೂ ನಿಜ. ಶಿವಕುಮಾರನನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಧ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಮಾರಾಯಾ ಅಂದದ್ದೂ ಹೌದು. ಆದರೆ ನಾನು ಯಾರು, ಅವರ್ಯಾರು? ನಾನೋ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ತಿಳಿದಿರುವ ತಬ್ಲಾವಾದಕ, ವೃತ್ತಿಪರನಲ್ಲ - ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ನುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿನ ಕಲಿಕೆ. ಆಮೇಲೆ ಚಿತ್ರವೆಲ್ಲಾ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿನ ಓದು ಬರಹದ ಕಡೆ, ತದನಂತರ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸದ ಬೇಟೆ - ಇಂತಿರಲು ಸಂಗೀತದ ಕಡೆಗಿನ ಗಮನವೆಲ್ಲಿ?

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ವೇಗದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸವಂತೂ ದೂರದ ಮಾತು - ಹಾಗಾಗಿ ಹವ್ಯಾಸಿ ವಾದಕನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ! ನನ್ನ ದೋಸ್ತಿಯಂತೂ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ, ಅವರದನ್ನು ನಂಬಿ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ! ಏನು ಮಾಡಲಿ? ಗೆಳೆಯರೆಲ್ಲರೂ ನೀನು ಹೋಗಲೇಬೇಕು - ಯಾರಿಗೊತ್ತು ಏನಾಗಬಹುದು? ಹೋಗಿ ಭೇಟಿಯಾಗಿ ನೋಡು ಎಂದರು. ನನ್ನ ತಬ್ಲಾ ವಾದ್ಯ ಊರಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದೆ. ಕಡೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲೇ ಯಾರಿಂದಲೋ ಕೇಳಿ ತಂದೆ. ಒಂದು ದಿನ ಕಛೇರಿಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ರಜಾ ಹಾಕಿದೆ! ನಮ್ಮ ಪುಟ್ಟ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ತಬ್ಲಾ ನುಡಿಸಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದೆ. ಸುಮಾರು ದಿನಗಳಿಂದ ವಾದ್ಯವನ್ನು ಮುಟ್ಟದೆ ಕೈ ಬೆರಳುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊರಳು-

-ತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ... ಆದರೂ ಮನಸಿನ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ಕಾತುರ, ಕುತೂಹಲ. ಮರುದಿನ ನಾನು ಮತ್ತು ಶಿವ ಕುಮಾರ ಅವನ ಸ್ಕೂಟರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಡಿಯೋ ಕಡೆ ಹೊರಟೆವು. ಚಾಮುಂಡಿ ಸ್ವಡಿಯೋ ಅಥವಾ ಪ್ರಸಾದ್ ಸ್ವಡಿಯೋ ಇರಬೇಕು, ಯಶವಂತಪುರ, ನಂದಿನಿ ಲೇಔಟ್ ನಡುವೆಲ್ಲೋ ಇದ್ದು ನೆನಪು. ಬೆಳಗ್ಗಿನ ತಿಂಡಿ ಮಾತ್ರ ತಿಂದಿದ್ದೆವು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಹತ್ತಿರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಸ್ವಡಿಯೋದಲ್ಲಿ ಸೆಕ್ಯುರಿಟಿ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಒಳಗೆ ಹೋದ ಹಾಗೆ ನೆನಪು. ಈಗಿನ ಕಾಲವಾದರೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಸೆಕ್ಯುರಿಟಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ದಾಟುವುದೆಂದರೆ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹವನ್ನೇ ಭೇದಿಸಿದಂತೆ... ಮುಖ್ಯದ್ವಾರವನ್ನು ದಾಟಿ ಸ್ವಡಿಯೋ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದರಲ್ಲೇ ಸಿಕ್ಕರು ಹಂಸಲೇಖ. ಅವರ ಎಂದಿನ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ವೇತವಸ್ತ್ರಧಾರಿಯಾಗಿದ್ದರು. ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಏನಾಗಬೇಕು ಎಂದರು. ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮುಖಪುಟದಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗೆ, ಅಥವಾ ಧಿಯೇಟರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಮೊಗದಲ್ಲಿ ನಗುವಿರದೆ ಗಂಭೀರ ವದನರಾಗಿದ್ದರು. ನನಗೋ ಚಿಂತೆ - ಇವರು ಸಾವಿರಾರು ಜನರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ, ನಮ್ಮ ನೆನಪು ಇವರಿಗೆ ಇರುತ್ತೋ, ಇಲ್ಲವೋ - ಅಲ್ಲೇನೋ ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಹ್ವಾನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೀಗ ಮರೆತು ಹೋಗಿ ನೀವ್ಯಾರೀ ಎಂದರೆ?

ಹೇಗೋ ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದೆ - ಸಾರ್ ಆ ದಿನ ಬೆಳದಿಂಗಳ ಬಾಲೆಯ ಚಿತ್ರ ನೋಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕರೆದಿದ್ದರಿ. ಇದು ನೋಡಿ ನನ್ನ ತಬ್ಲಾ ವಾದ್ಯ ಎಂದು ತೋರಿಸಿದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಂದಾಜು ಆಗಿಬೇಕು, ಬನ್ನಿ ಇಲ್ಲಿ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಯಿರಿ - ಆಮೇಲೆ ಬರ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ತೆರಳಿದರು. ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೋಣೆ - ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಭಾಗಗಳಿದ್ದವು. ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಗಾಜಿನ ಗೋಡೆಗಳಿಂದ, ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಕಾಣುವಂತೆ ಆದರೆ ಒಳಗಿನ ಶಬ್ದ ಹೊರಗೆ ಕೇಳಿಸದಂತೆ ಭದ್ರವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿದ್ದರು. ಅದರೊಳಗಡೆ ಹಲವಾರು ವಾದ್ಯಗಾರರಿದ್ದರು - ಮೃದಂಗ, ಡೋಲಕ್, ತಬ್ಲಾ, ಗಿಟಾರ್, ಕೊಳಲು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ನುಡಿಸುವವರು. ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಇಡೀ ದಿನ ಕೋಲು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸಂಗೀತಗಾರರ ತಾಳ ತಪ್ಪದಂತೆ ಕೋಲನ್ನು ಹಾಡಿನ ಗತಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಇನ್ನೊಂದು ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವತಹ ಹಂಸಲೇಖ ಅವರೇ ಕಿವಿಗೆ ಹೆಡ್ ಫೋನ್ ಅನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಮೇಲೆ ಮೈಕಿನಲ್ಲಿ ಆ ಗಾಜಿನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ ಆವಾಗಾವಾಗ ಸಂದೇಶ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ ಕುಳಿತ ಭಾಗವು ವಿಶಾಲವಾಗಿತ್ತು, ಹಲವು ಜನರು ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಂಬರೀಶ್ ಅಭಿನಯದ ಪಾಳೇಗಾರ ಚಿತ್ರದ ಗೀತೆ "ರೋಮ ರೋಮ ತುಂಬಾ ಪ್ರೇಮ ನಾಮ ಈ ಪ್ರೇಮಕಿಲ್ಲಾ ಪ್ರೇಮಕಿಲ್ಲಾ ಪುಲ್ ಸ್ವಾಪು ಕೊಮಾ" ಎಂಬ ಪ್ರಾಸಬದ್ಧ ಹಾಡಿನ ಸಂಗೀತ ನಿರ್ದೇಶನ, ಧ್ವನಿಮುದ್ರಣದ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಹೊರಗಿನ ನಾವಿರುವ ಜಾಗದ ಬಳಿ ಒಬ್ಬಳು ಕುರುಡಿಯನ್ನು ಕಂಡೆ. ಪಾಪ ಅವಳಿಗೆ ನಡೆಯಲು ಸಹಾಯ ಬೇಕಿತ್ತು. ಅವಳ ಜೊತೆ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನೂ ಇದ್ದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಗೊತ್ತಾಯಿತು ಅವರಿಬ್ಬರು ಟ್ರಾಕ್ ಸಿಂಗರ್ಸ್ ಎಂದು. ಇಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ ಮೈಕುಗಳಲ್ಲಿ "ರೋಮ ರೋಮ" ಹಾಡನ್ನೇ ಪದೇ ಪದೇ ಹಾಡುತ್ತಾ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಹಾಡಿನ ಏರು ತಗ್ಗಿನ ಸ್ವರಗಳನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಹಾಡಿದರೆ, ಆತನೂ ತಕ್ಕಂತೆ ಜೊತೆಗೂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವರಿಬ್ಬರ ಕಂಠವು ಎಸ್.ಜಾನಕಿ ಮತ್ತು ಎಸ್.ಪಿ.ಬಾಲು ಅವರ ಕಂಠವನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ತಿಳಿದಿದೆ ಎಸ್.ಜಾನಕಿ ಮತ್ತು ಮನೋ ಈ ಗೀತೆಯನ್ನು ಧ್ವನಿಸುರುಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡಿದವರು. ಹಂಸಲೇಖ ಅವರು ವಾದ್ಯಗಾರರ ಜೊತೆ ಇದರ ತಾಳ ಹೀಗೆ, ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಈ ಜಾಡನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಎಂದಾಗ ಡೋಲಕ್, ತಬ್ಲಾ ವಾದಕರೂ ಹಾಡನ್ನನುಸರಿಸಿ ಅದೇ ಪಟ್ಟನ್ನು ಕರಗತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿನ ಹಲವು ಸಂಗೀತಗಾರರು ನೆರೆಯ ತಮಿಳಿನವರು, ಆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ಹಂಸಲೇಖಾರ ಜೊತೆ ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಟೇಕ್, ರೀ-ಟೇಕ್ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ತೆರೆಯ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕಲಾವಿದರು, ಒಂದೈದು ನಿಮಿಷದ ಹಾಡಿಗೆ ದಿನಪೂರ್ತಿ ಶ್ರಮ, ಧ್ವನಿ

ಸುರುಳಿಯು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಜನರ ನೆನಪಿನಲ್ಲುಳಿಯುವವರು ಗಾಯಕ, ಗಾಯಕಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ನಿರ್ದೇಶಕ ಮಾತ್ರ - ಶ್ರಮ ವಹಿಸಿದ ಸ್ವುಡಿಯೋ ಕಲಾವಿದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ!

ನಡು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಆಗಿ ಸಾಯಂಕಾಲ ಆಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಜೋರು ಹಸಿವು, ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಊಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ, ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಮುಗಿಸಿ ಬರೋಣ ಎಂದರೆ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಜನರ ನಡುವೆ ಎದ್ದು ಹೋಗಲು ಕಷ್ಟ - ಹೇಳದೆ ಹೋಗೋಣವೆಂದರೆ ಮತ್ತೆ ವಾಪಾಸ್ ಬಂದಾಗ ಇರುವರೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಬಿಡುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ದ್ವಂದ್ವ - ಹಾಗಾಗಿ ಉಪವಾಸವಾದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು ಮತ್ತಷ್ಟು ಕಾಯುವ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದೆ. ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ ಶಿವಕುಮಾರನಂತೂ ಕಾದು ಸುಸ್ತಾಗಿ ಹಸಿವೆಯಾಗ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದು ನನ್ನಿಂದ ದುಡ್ಡು ಎರವಲು ಪಡಕೊಂಡು ಮತ್ತೇನೋ ಕೆಲಸ ಇದೆ ಅಂತಾ ಹೊರಟೇ ಬಿಟ್ಟು. ಆ ಸ್ವುಡಿಯೋದಲ್ಲಿ ಸಿನೆಮಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಹಲವು ಜನರು ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಪುರುಸೊತ್ತಾದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಹಂಸಲೇಖಾ ಅವರು ಹೊರ ಬಂದು ಮಾತಿಗಿಳಿಯುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನನ್ನೆಡೆ ನೋಡಿದರೂ ಮಾತನಾಡಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಪರರಾಜ್ಯದ ನಿರ್ಮಾಪಕನಿರಬೇಕು - ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು - ಅದೂರಿ ಪ್ರೇಮಲೋಕದ ಅಮೋಘ ಹಾಡುಗಳು ಪ್ರಚಂಡ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಗಳಿಸಿವೆ. ಈಗ ತಾನೇ ಬಂದಿರುವ ರೆಹಮಾನ್ ಸಂಗೀತ ಲೋಕದ ಮೆಹಮಾನ್ ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ನನಗಂತೂ ಹಾಡಿನ ಧಾಟಿ, ತಾಳ, ರಾಗ ಪದೇ ಪದೇ ಕೇಳಿ ಬಾಯಿಪಾರವಾಯಿತು. ಈಗಲೂ ಅದು ಹೇಗೆಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆನಪಿದೆ. ಸ್ವುಡಿಯೋದಲ್ಲಿ ಸಾಯಂಕಾಲ ಕಳೆದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕತ್ತಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮುಂದೇನು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹಂಸಲೇಖಾ ಧುತ್ತನೆ ನನ್ನೆದುರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾದರು. ನಗುಮೊಗದಿಂದ ಮಾತಾಡಿಸಿ ವಿಳಂಬಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮೆ ಕೋರಿದರು. ನೇರವಾಗಿ ವಾದ್ಯಗಾರರಿದ್ದ ಗಾಜಿನ ಕೋಣೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ಈತ ತಬ್ಲಾ ವಾದಕ ಎಂದು ಎಲ್ಲರದುರು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ಕಲಿಕೆ, ಎಲ್ಲಿ ಕಲಿತದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದರು. ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಿದ್ದರೂ ಸಂಗೀತ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬರ್ತೀರಾ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಖ್ಯಾತ ತಬ್ಲಾ ವಾದಕ ವೇಣು ಅವರು ಆಗ ಹಂಸಲೇಖಾ ಜೊತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮಿಳಿನಿಂದ ಬಂದ ಡೋಲಕ್ ವಾದಕ ಹಸ್ತಲಾಘವ ಮಾಡಿದರು. ತದನಂತರ ಹಂಸಲೇಖಾ ಮತ್ತು ವೇಣು ಅವರು ನಾನು ತಂದ ತಬ್ಲಾವನ್ನು ತೆರೆದು ನುಡಿಸಲು ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದರು. ನೆರೆದವರೆಲ್ಲಾ ನುರಿತ, ವೃತ್ತಿಪರ ಕಲಾವಿದರು - ಅವರೆಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಸಂಕೋಚವೂ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ನನಗೆ ಅಷ್ಟು ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಸುಮಾರಾಗಿ ಕೆಲವು ಕಾಯದಾಗಳನ್ನು ನುಡಿಸಿದೆ. ಆ ಘಟಾನುಘಟಿಗಳ ನಡುವೆ ನನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಕಲೆ ಎಷ್ಟೆಂಬ ಅರಿವು ಅವರಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ಆಗಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಹಾಗೇ ಕಳೆದ ನಂತರ ಹಂಸಲೇಖಾ ಅವರು ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳಲು ದ್ವಾರದವರೆಗೆ ಬಂದರು. ಸಾರ್, ನೀವು ಚೈತ್ರದ ಪ್ರೇಮಾಂಜಲಿಯಲ್ಲಿ ತಬ್ಲಾವನ್ನು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡ ಹಾಗೆ, ಮತ್ತು ಹಳೆಯ ಚಿತ್ರಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಹೊಸ ಗೀತೆಗಳಲ್ಲೂ ತಬ್ಲಾದ "ಬೇಸ್" ಅನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನ್ನದೊಂದು ಅರಿಕೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿದೆ. ನಾನೊಮ್ಮೆ ಗೀಚಿದ ಕವನ "ಒಬ್ಬಂಟಿ" ಯನ್ನೂ ಅವರ ಬಳಿ ತೋರಿಸಿದೆ. ಉತ್ತಮ ಸಂಗೀತ ನಿರ್ದೇಶನದ ಜೊತೆಗೆ ಜನಪ್ರಿಯ ಚಿತ್ರ ಗೀತೆಗಳನ್ನೂ ಬರೆಯುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ ? ಆಸಕ್ತಿ ತೋರ್ಪಡಿಸಿ ಓದಿದರು. ಹೌದು, ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಬ್ಬಂಟಿಯೇ ಎಂದು ವೇದಾಂತದ ತರಹದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಸಂಸಂ ಎಂಬ ಸಂಸ್ಥೆ ಇದೆ, ಅದು ಸಿನೆಮಾದ ಸಂಗೀತದ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡದ್ದು. ಆಸಕ್ತಿಯಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತಾ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ ಎಂದು ಮುಗುಳ್ಳುಗುತ್ತಾ ಗೌರವಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟರು. ಒಂದು ದಿನದ ರಜೆ ಹಾಕಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಮಯ ಕಳೆದು, ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರ ಲೋಕದ ಆಗಿನ ದಿಗ್ಗಜರ ಮುಖತ: ಭೇಟಿ, ಸೌಜನ್ಯತೆ, ಸರಳತೆಯನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತಾ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದೆ.

ಪಿಟೀಲು ಸ್ನೇಹಾ ಪೂಜಾರ್

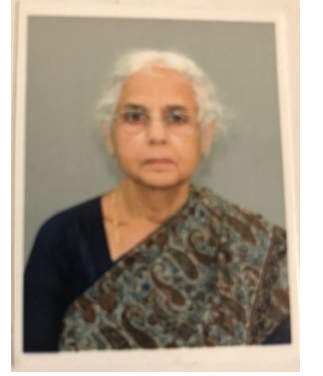
ಇರುವೆನು ನಾನೋರ್ವ ಅಖಂಡ ಮಾನವ ಕೋಟಿಯ ಮಿತ್ರ
ಸುಲಭದಲಿ ದೊರಕುವೆನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ
ನಾನಾ ತರಂಗಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದೆ ನನ್ನಯ ಮಧುರ ಸ್ವರ
ಅಳುವೆನೊಮ್ಮೆ, ನಗುವೆನೊಮ್ಮೆ ನನ್ನಯ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿನ ನರಳಾಟ ಅಪರಂಪಾರ

ನನ್ನಯ ಹಾಡುಗಳನ್ನಾಲಿಸುವ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಜನರು
ನಿನ್ನಂದೇಹವಾಗಿ ಮುಗ್ಧಗೊಳ್ಳದಿರಲಾರರು
ಮೆಚ್ಚುತ್ತ ಹೊಗಳುತ್ತ ತಲೆದೂಗುವರೆಲ್ಲರು

ಎಲ್ಲರನು ಮರುಳುಗೊಳಿಸುವ ನನ್ನಯ ವರ್ಣ ಕಡು ಕೆಂಪಗೆ
ನಿಜರೂಪದಲ್ಲಿ ನಾನೊಂದು ತಂತಿಗಳಿಂದ ಬಂದಿಸಿದ ತುಂಡು ಕಟ್ಟಿಗೆ
ತುಂಬಿದೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸಪ್ತಸ್ವರಗಳ ಸುಪ್ರೋತ್ತಿಗೆ

ದೇವಲೋಕದ ಅಪ್ಸರೆಯರ ಗಾಯನಗಳಿಗಿಂತ ನಾನು ಮೇಲು
ಉಹಿಸಿದಿರಾ! ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ನಾನೊಂದು ಅಗಾಧ ಪಿಟೀಲು
ಆತಂಕದ ಭಯ ಭೀತಿಯಿಂದ ಜನತೆಗಾದಾಗ ದಿಗಿಲು
ಹೊಡೆದೋಡಿಸುವ ನನ್ನಯ ಬಳಿಸಾರಿದವರ ಮನದಳಲು
ಹೊಸ ಚೈತನ್ಯ ತುಂಬಿ ಹರಿಸುವೆನೆಲ್ಲರಲಿ ಸಂತಸದ ಕಡಲು

(ಇಂದಿನ ಸಂದಿಗ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ವಾದ್ಯಸಂಗೀತಗಳು
ಸ್ಪೂರ್ತಿ ತುಂಬುವ ಸಾಧನೆಗಳು)

RE/MAX
Executive Realty
Ananth Ram
REALTOR®
508-864-1422
Ram@RealtorRam.com
Shyla Ram
508-523-9723
shyla.ram09@gmail.com
Independently Owned and Operated

Hall of Fame
I LOVE REFERRALS
100% Club Member

ಶ್ರೀ ಶಿವಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮೀಜಿ

ಬಸವರಾಜ ಮುದೇನೂರ, ಸಿದ್ದಗಂಗಾ ಮಠದ ಹಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ

ಜ್ಞಾನ, ಕಾಯಕ, ದಾಸೋಹದ ಅದಮ್ಯ ಚೇತನ

ಜೂನ್ ೧೯೮೪ ರ ಶಾಲಾ ದಾಖಲಾತಿ ಸಮಯ. ಸಾವಿರಾರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅವರವರ ಪೋಷಕರೊಡನೆ ಸಿದ್ದಗಂಗಾ ಮಠದ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಕಚೇರಿ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಶ್ರೀಗಳ ಸಹಾಯಕರೊಬ್ಬರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನಾಗಿ ಕೂಗಿ ಸರದಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಕುಮಾರ ಶ್ರೀಗಳ ಹತ್ತಿರ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕುಳಿತಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಗುಂಪುಗಳು. ಒಂದು ಗುಂಪು ಈಗಾಗಲೇ ಸಿ ಸಿದ್ದಗಂಗಾ ಮಠದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಮುಂದಿನ ತರಗತಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಬಯಸುವವರದ್ದು. ಇನ್ನೊಂದು ಇದೇ ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಸೇರಬಯಸುವವರದ್ದು.

ದೂರದ ಬೀದರ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಹೊಸದಾಗಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಸೇರಲು ಬಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೊಬ್ಬನ ಹೆಸರನ್ನು ಕೂಗಲಾಯಿತು. ತುಸುದೂರದಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದ ನಾನು ಕಾತುರದಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ನೆಡೆಯುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ದೇಶದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ, ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ ಮೊದಲಾದ ಗಣ್ಯರು ಸಂದರ್ಶಿಸುವಂತಹ ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ಏನೂ ಅರಿಯದ ೧೦ ವರ್ಷದ ಬಡ ಹುಡುಗ ಯಾವುದೇ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ ನೇರವಾಗಿ ಭೇಟಿಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಕಂಡು ನನಗೆ ಮೈಯಲ್ಲಾ ರೋಮಾಂಚನ. ನಮ್ಮೂರಿನ ತಹಸೀಲ್ದಾರ್/ಶಾಸಕರನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಲು ಹರಸಾಹಸ ಪಡಬೇಕಾಗಿದ್ದು ಚಿತ್ರಣ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ನುಸುಳಿಹೋಯಿತು. ಎಷ್ಟೊಂದು ಶರಣ ಸಿದ್ದಗಂಗಾ ಶ್ರೀಗಳು!

ಬಸವ-ಲಿಂಗಾಯತ ಪರಂಪರೆಯ ಮಠವೆಂಬ ಹೆಮ್ಮೆ ನನಗಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಪೋಷಕರನ್ನು ಕಂಡಾಗ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಗಳ ಮೇಲಿನ ಅಭಿಮಾನ ಇನ್ನಷ್ಟೆತ್ತರಕ್ಕೆ ಏರಿತು. ಕುರುಬರ ಹನುಮಪ್ಪ, ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ಅಣ್ಣಾದೂರ, ಮುಸ್ಲಿಮರ ಹುಸೇನಪ್ಪ, ಸಾಗರದ ರಾಘವೇಂದ್ರ, ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದ ಹುಂಚಾಲಪ್ಪ ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲ ಜಾತಿ-ಪಂಗಡ-ರಾಜ್ಯಗಳ ಬಡಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶ್ರೀಗಳು ಹಸನ್ಮುಖದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದೆ ಅಲ್ಲವೇ "ನೂರು ಮತದ ಹೊಟ್ಟೆ ತೂರಿ ಎಲ್ಲ ತತ್ವದೆಲ್ಲೆ ಮೀರಿ".

ಮಠಕ್ಕೆ ಬರುವ ಭಕ್ತರು ಶ್ರೀಗಳ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆಯುವುದು, ಪ್ರಸಾದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಂದು ಶ್ರೀಗಳು ಹೇಳುವುದು, ಆಗಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಟಿಪ್ಪಣಿ ನೀಡುವುದು ನೆಡೆದಿತ್ತು. ಇದರ ನಡುವೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಅರ್ಜಿ ಪರಿಶೀಲನೆ, ಪೋಷಕರು ಶ್ರೀಗಳ ಒಪ್ಪಿಗೆಗಾಗಿ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ತರಗತಿ, ಯಾವ ಊರು, ಏನು ಕೆಲಸ, ಎಷ್ಟು ಜನ ಮಕ್ಕಳು, ಜಮೀನು ಎಷ್ಟು, ಯಾಕೆ ಮಠಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಗಳು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ ನೀಡಲು ಪೋಷಕರು ದುರ್ಬಲರೆನಿಸಿದರೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯನ್ನು ಮಠಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಷರಾ ಬರೆದು ಸಹಿ ಹಾಕಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಜೊತೆಗೆ ಮಠದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ, ಆಶೀರ್ವಾದಿಸಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪೋಷಕರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹಾಗೂ ಸಂತಸ. ಯಾಕೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಶ್ರೀಗಳು ಹೊತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಅವರ ಮಡಿಲಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ಇವನಾರ ಇವನಾರವ ನೆಂದೆನಿಸದೆ ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನವರೆನುವ ಭಾವ ಶ್ರೀಗಳದ್ದು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲವೇ ಅವರನ್ನು ಆಧುನಿಕ ಬಸವಣ್ಣ ಅನ್ನುವುದು.

ಮುಂದಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಹೆಸರು ಕೊಗಿದರು (ನನಗೆ ಹೆಸರು ನೆನಪಿಲ್ಲ). ಆತ ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಯಾದಗಿರಿಯ ಸಣ್ಣಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಬಂದವನು. ೭ನೇ ತರಗತಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಶ್ರೀಮಠದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ ೬ನೇ ತರಗತಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಯಾರೂ ಜೊತೆಗೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಅರ್ಜಿ ನೀಡಿ ಅವರ ಪಾದಕ್ಕರಗಿದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಳು ಯಾರೊಡನೆಯೋ ದೂರವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಜೊತೆಗೆ ಅವನ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಯಾವುದೇ ಕನ್ನಡಕ ವಿಲ್ಲದೆ ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಹುಡುಗನ ಮನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಳು ಸಹಿಹಾಕಿದರೆ ಸಾಕು ನಾನು ಬದುಕಿದೆ ಎಂಬ ಹಾವ ಭಾವ ಇತ್ತು.

ದೂರವಾಣಿ ಸಂಭಾಷಣೆ ಮುಗಿದ ತಕ್ಷಣ ನಯವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಕಿವಿಹಿಡಿದು ಹತ್ತಿರ ಕರೆದರು. ಅಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲರೂ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿ ಗುರು-ಶಿಷ್ಯರ ಮಾತನ್ನು ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಿನ್ನದು ದೂರದ ಯಾದಗಿರಿ, ನಿನ್ನ ಹೆತ್ತವರು ತಮಗೆ ಬರಲಾಗದಿದ್ದರೂ ನೀನು ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಬೆವರಿನ ಹಣನೀಡಿ ಬಸ್ ಚಾರ್ಜ್ ಕೊಟ್ಟು ನಿನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನೀನು ೬ ನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ೪೦ ಅಂಕ ಪಡೆದು ಪಾಸು ಮಾಡಿದ್ದೀಯ ಯಾಕೆ? ಏನು ತೊಂದರೆ ನಿನಗೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು? ನಿನ್ನ ಹೆತ್ತವರು ನಿನಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಾರೆ ಗೊತ್ತೇನು? ಮಠಕ್ಕೆ ಹಲವರು ದವಸ-ಧಾನ್ಯ ನೀಡುತ್ತಾರೆ - ಏಕೆಂದರೆ ಬಡವರಿಗೆ ಸದ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗಲಿ ಎಂದು. ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿ ಅದನ್ನು ಸಾರ್ಥಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ? ಈ ವರ್ಷ ನೀನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂಕ ಪಡೆಯುತ್ತೀಯಾ? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ನೋಡಿದರು. ಆ ಹುಡುಗ ಅಳುತ್ತ ಶ್ರೀಗಳ ಪಾದಕ್ಕರಗಿ ತಪ್ಪಾಯ್ತು ಬುದ್ಧಿ, ನಾನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಶಿವಕುಮಾರ ಶ್ರೀಗಳು ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಅರ್ಜಿಯ ಮೇಲೆ ಷರಾ ಬರೆದು ಸಹಿ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಮಠಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದರು. ಹುಡುಗ ಏನೋ ಗೆದ್ದ ಧನ್ಯತಾ ಭಾವದಿಂದ ಹೊರ ಬಂದ. ನನಗೋ ಶ್ರೀಗಳು ಏನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕುತೂಹಲ. ಆ ಬಾಲಕನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಬರೆದಿತ್ತು - "೨೫ ಪೈಸೆ ದಂಡ ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ನಿಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ /ವಾರ್ಡನ್ ಗೆ ಪ್ರಗತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸುವುದು" ಎಂದು ಸಹಿ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಶ್ರೀಗಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಮೇಲೆ ಬೆಟ್ಟದಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿ ಇದ್ದರೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ

ಹಾಗು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇಳಿ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕವನಗಳು

ಸೀಮಾ ಎಸ್. ಕಾರ್ಕಳ

ಮನಸ್ಸೇ ನೀ ಚಂಚಲೆ!!

ಮನಸ್ಸೇ ನೀನೆಷ್ಟು ಚಂಚಲೆ
ನಿನ್ನ ನಿಗ್ರಹಿಸುದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಲೆ
ಒಪ್ಪೊಮ್ಮೆ ಅನಿಸುತ್ತಿದೆ ನೀನು ಅಬಲೆ
ಆದರೂ ಕಟ್ಟಲಾಗದು ನಿನಗೆ ಬೆಲೆ

ದುಃಖಕ್ಕೂ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವೆ
ಸಂತೋಷಕ್ಕೂ ಸಮಭಾಗಿಯಾಗುವೆ
ಸುಖ ಕಷ್ಟಕ್ಕೂ ನ್ಯಾಯ ನೀಡುವೆ
ಆದರೂ ಕಟ್ಟಲಾಗದು ನಿನಗೆ ಬೆಲೆ

ಮನಸ್ಸನ್ನೇ ಕದ್ದುಕೊಂಡ ಅಂದು ಕೊಳ್ಳುವೆ
ಆದರೆ ನೀನೆಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿರುವೆ ಮರುಗಳಿಗೆ
ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಓದ್ದು ಬರುವೆ
ಆದರೂ ಕಟ್ಟಲಾಗದು ನಿನಗೆ ಬೆಲೆ

ವಾಯು ವೇಗವನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲುವೆ
ನಾನಾ ಲೋಕವ ಸುತ್ತಿ ಬರುವೆ
ಮರ್ಕಟವೆಂಬ ಬಿರುದು ಹೊತ್ತಿರುವೆ
ಆದರೂ ಕಟ್ಟಲಾಗದು ನಿನಗೆ ಬೆಲೆ

ಅಂತರ

ಹರಿಯುವ ನದಿಗೂ ಸರಿಯುವ ಮೋಡಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಂತರ
ನಿನ್ನಿಂದ ನಾನು ನನ್ನಿಂದ ನೀನು ಎನ್ನುವ ಮೋಹದ ಆತುರ

ಗಗನದ ಸಿಡಿಲಿಗೂ ನಲಿಯುವ ನವಿಲಿಗೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಂತರ
ಹೆಜ್ಜೆಯ ನಾದಕೆ ಗುಡುಗಿನ ತಾಳಕೆ ಸಂಗೀತದ ಇಂಚರ

ವಸಂತ ಮಾಸಕೂ ಮಾವಿನ ಚಿಗುರಿಗೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಂತರ
ಮುಂಜಾವಿನ ಮಂಜಿಗೂ ಹಾಡುವ ಕೋಗಿಲೆಗೂ ಇಂಪಾದ ಸ್ವರಭಾರ

ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಕಂಪಿಗೂ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿಗೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಂತರ
ನನ್ನೊಳಗೆ ನೀನು ನಿನ್ನೊಳಗೆ ನಾನು ಎಂಬ ಆಲಿಂಗನದ ಕಾತುರ

Painting by
Karthik Rao

Mantra Mangalya - A Reminiscence

Nutan Chandra

The dawn of 2020 had promised to be a year chockful of celebrations with two large weddings to attend. Just as I had finally made a very thoughtful decision on what to wear to the first wedding, we were alerted that our flights were canceled. Even if we wanted to take the chance and brave the COVID storm, our choices were bleak with no flights. This was followed by the news from bride and groom that they now had adapted the wedding to include just a handful of family members.

As disappointing as it had been for me, I could only imagine what the bride and groom were experiencing. They had poured countless days and perhaps even a year into planning this grand scale event, with relatives flying from all over the globe. Their relationship had even survived the complexity of mutually agreeing on the dinner seating arrangement for the guests!

The second wedding which had the similar characteristics of the first transpired much the same way. 2020 sadly diminished all the anticipated celebration but as a compromise threw in a bounty of free time. I guess in life you win some and loose some!

I put my free time to good use, contemplating on my own wedding which happened many decades ago in Bangalore, my hometown, with a practice quite uncommon during my era, and referred to as Mantra Mangalya.

Mantra Mangalya at its core is a minimalistic heartwarming marriage principle that was birthed by our beloved Kannada poet Kuvempu, a man who disdained orthodox adoption of rituals and believed in practicing what he preached. He introduced this idealistic tradition in his own family at the marriage of his son Poornachandra Tejaswi in 1966. This was his grass root effort for opening up the minds of the youth in the era before I was born, to question caste discrimination and mindless adoption of rituals.

At the ceremony the bride and groom would be read a set of points, before they are asked to sign, with parents and one elder person as witnesses. The content from Kuvempu's original book is transcribed below in English by Seshadri KS, Ph.D. Biology & Ecology, National University of Singapore:

On your wedding day, we are making you aware of the following fundamental messages of freedom. Please pay attention and listen.

1. *Today, by getting married in this [Mantra Mangalya] manner, you have been liberated and have obtained freedom from all psychological, spiritual fetters and servitude.*
2. *Henceforth, you are no greater than any other caste or people of this earth.*

3. Similarly, you are no lesser than any other caste or people of this earth.
4. Today, you have been liberated from all spurious castes in human society.
5. Today, you are unfettered by all parochial religions.
6. You are unfettered of all ritualistic traditions.
7. You are unfettered by all falsehoods and superstitions.
8. A person's entire lifetime is an auspicious time. You do not have to search for any other auspicious times, or "Rahukaala" or "Guli kaala". Time has no qualities.
9. Every fraction of a person's lifetime is precious as time cannot be earned, nor can it be created and can never be saved up. Those who understand this truth will, by their duties and behaviors transform time into 'good' and 'bad' times.
10. You do not have to be slaves of any home deities or community Gods. Humanitarian principles are your only and ultimate God.
11. All humans are equal. Today, you have rejected all religions and traditions that preach that men are superior to women.
12. The wife and husband are not mutually dependent; nor are they to be ordered around. The wife enjoys the same freedom and is equal to the husband.
13. Love is the only means that ensure that the husband and wife live together. In the absence of love, getting married by tying the 'Maangalya', circling around fire or performing all kinds of rituals goes in vain.
14. You should never lie about God. If your experiences inform you that there is no God, then say that God does not exist.
15. If your experiences inform you that there is a God, then say that God exists.
16. If by your experiences, you are unsure about the existence of God, then say that you don't know if God exists or not.
17. To accept your experiences without lying and to perceive reality without fear is the first step in the enquiry of/into Truth. It is the first lesson in acquisition of knowledge.
18. Those indulging in deceit and self-deception will never be free from darkness and ignorance.
19. Reject all religious schools and religious heads that lie in the name of God.
20. Reject all holy temples that launder money in the name of God. Reject all pilgrim-towns that plunder money in the name of God.

We hereby declare, on this day that you are a married couple.

Signed by

The Bride and Groom

Parents of the Bride and Groom

Witnesses

At my wedding, this was read by a fellow friend of my dad who had an outstanding command of the language and the works of Kuvempu. There was no fire, no priest, no chanting of hymns, and no pictures of God. Just a picture of Ramakrishna Paramahansa and Sharada Devi in the background as a nod to the virtues of humanity. Kuvempu's guidelines allowed for no more than 200 people in the wedding, I don't recall our exact count, but I am certain it was in the ballpark (my entire class of engineering school made up 30 of that count!). After the reading and signing, my dad gave my hands to Madhu and he tied the scared Maangalya sutra on a yellow thread followed by arishina kumkuma on the forehead. That was it! It was over in 20 minutes and people lined up to greet us.

I was young and naïve back then and simply assumed my parents who had accomplished three mega scale weddings of my elder sisters earlier chose this route since it was the fastest and easiest way to finish a wedding. But the reality was that they had changed too; they were ready to demonstrate what they believed in and to pay homage to what matters the most. I have immense admiration to both my parents and my in-laws - both of whom are no longer with us - for starting my married journey on such a radical front precisely a week after the boy and the girl saw each other for the first time over a cup of coffee and uppittu and declared their love for eternity!

NB:

1. For a brief narrative on Mantra Mangalya and the luminaries involved in adopting the idea during the early days, please read the article <https://www.newsclick.in/mantra-mangalya-rationalist-wedding-ceremony-karnataka>
2. Kuvempu practiced what he preached. He led the Mantra Mangalya initiative by organizing his first son, Poornachandra Tejaswi's wedding Mantra Mangalya way. He invited selected guests to the wedding by sending invites in his own handwriting as shown here.

ಶ್ರೀ

"ಚಿತ್ರಕೂಟ"

ಗೋಣಬೀಡು ಅಂಕ, ದಿನಾಂಕ 27/11/1966
 ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆ.

ಶ್ರೀಯುಕ್ತ/ಶ್ರೀಮತಿ

ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಕ್ಷೇಮ ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ.
 ಈ ಕಾಗದ ಬರೆಯುತ್ತಿರುವ ವಿಶೇಷ ಕಾರಣವೆಂದರೆ:
 ನಮ್ಮ ಜ್ಯೋತ್ಸವನು ಚಿರಂಜೀವಿ ಕೆ. ಪಿ. ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ
 ತೇಜಸ್ವಿ ಎಂ.ಎ., ಮತ್ತು ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ ರಂಗಪ್ಪನವರ
 ಪುತ್ರ ಕುಮಾರಿ ಆರ್. ದಾಸೇಶ್ವರಿ ಎಂ.ಎ., ಇವರಿಗೆ
 ದಿನಾಂಕ 27-11-1966 ರಂದು "ಚಿತ್ರಕೂಟ"ದಲ್ಲಿ
 ಮದುವೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಶುಭಾಶೀರ್ವಾದ ತಾವು
 ತಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಿರಲಿವೆ ದೊರತಾಗ "ಚಿತ್ರಕೂಟ"ಕ್ಕೆ
 ಆಗಮಿಸಿ, ವಧುವರರ ಚಿತಿಭ್ಯ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಅವರನ್ನು
 ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ, ಅವರ ಶ್ರೇಯೋಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೋರಬೇಕೆಂದು
 ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟುತ್ತೇವೆ.

ಇತಿ
 ಕುವೆಂಪು ದಂಡತಿ

Frozen Banana Ice Cream Recipe

Sundar Setty

Craving for quick ice cream after a long hike? Don't worry if there is none in the freezer. Here is how you make one instantly.

Ingredients:

1. 2 frozen ripe banana chunks
2. Frozen blueberry 1 cup
3. 2 Tablespoon peanut butter
4. 1 cup milk of your choice - can be regular, soya or almond milk

Method:

Blend all the above ingredients until smooth. It will result into Ice cream. You can enjoy the smooth ice cream immediately or freeze it for later consumption. Peanut butter is optional.

Hobbies

Shobha Hiremath

When Usha asked me to write about my hobbies, I felt like a child who got her favorite assignment! I enjoy a variety of hobbies that involve making handmade things and I love story telling, so here we go. A memoir of a hobbyist, of sorts.

I'm not entirely sure when exactly I learned the stitches of crochet and knitting, or who taught it to me. Growing up in Shimoga, in the pre computer and internet era, I had seen my mother and my aunts make knitted and crocheted items. Amma had knit sweaters for each of us three sisters. We found it amusing that my oldest sister's sweater was in bottle green color, with a "V" pattern, for her name, Veena. My second sister's and my sweaters had cable patterned S's in them for Sheela and Shobha. Each were full sleeved with nice neat buttons in front.

I vividly remember a summer at my Aiji's house in Chikmagalur working on a lotus pattern filet crochet placemat in white thread, I had deciphered the pattern from looking at one of the pieces Aiji had made. There were no written instructions to follow. Her oral vocabulary included words like: "sarapaLi", "kambha", "ardha-kambha" etc. From then on whenever I saw a doily at any of my relative's houses, I requested to borrow it for pattern and made one myself.

Those days, resources were limited. There was only one tiny store for arts and crafts supplies where I would try to find what I needed. It was on a small side-road off of Nehru Road in Shimoga. During my college days, every Tuesday, Amma and I would go shopping for fresh vegetables at Shivappanayaka market. I would invariably have a list of things to make a stop at that store, and she would whole heartedly find ways to fit it into the budget for that week's shopping trip.

In addition to knitting and crochet, we made a variety of other things like wire baskets/bags, decorative hangings with interlaced circles, braided rugs, macramé pot-hangers, sewing, quilting, patchwork, latch hook mats and embroidery. A lot of it was 'trash to treasures'/ 'kasadinda rasa'. I would scale up the designs from greeting cards and use indigenous materials to make wall art with sand painting, nib painting etc. Then there was the coveted Anchor Quick Stitch Kits, that would be framed professionally for a finer finish.

Although there was little time left for hobbies as life changed pace with marriage, higher education, job, and babies, I managed to make keepsake baby blankets and things for the little ones. Rather, hobbies were what helped maintain sanity in those extremely busy and stressful times. I still remember the wide-eyed, jaw-dropped, 'kid in a candy store' feeling when I discovered stores like Jo-Ann Fabrics and Michaels here in US. There are times when I have just walked in the aisles of these stores for some me-time before I headed home in the evening after work, soaking it all in and getting inspired just by the plethora of things available at these stores.

The advent of the internet and social media opened up a whole other level of access to information and resources, all at your fingertips. Both daughters know how to crochet and knit. It was heartwarming when one made a knitted headband for mom and the other a crochet hat for dad for Christmas presents one year when they were very young.

My hobby bag has been and continues to be a constant, dependable companion through life's ups and downs. The more tangled balls of yarn life throws at you, the more beautiful things you create out of them. Working on knitting and crochet projects has a meditative effect and helps

me find my center when a perspective/priority check is in order. Have you tried to knit/crochet and worry about life's problems the same time? Makes for an interesting exercise. You will find that you actually have to stop what you are doing to create worrisome thoughts. Quoting something I read recently, Elizabeth

Shawl in one of my favorite crochet patterns

Segran writes, "Since hobbies inherently require learning new skills, they're an important way for us to keep our minds sharp," and that "research has found that pursuing these sorts of activities is good for both your physical and mental health". Engaging in hobbies during times of intense stress can be extremely beneficial to your body and mind. There is something about the rhythm that is therapeutic. Also, what can be more special and unique to gift, than a handmade garment, with love in each stitch. I have lost count of the number of baby things, afghans, shawls, ponchos, sweaters, vests, hats, scarves and household items I have crochet and knit over the years.

As it usually is, you end up finding like-minded people who enjoy the same things as you do. For more than 15 years now, a group of us at work have been meeting at lunch time twice a week for an hour of respite and company. I used to host weekly hour-long Sit-n-Stitch sessions at home, open to anyone who was interested, to just sit together and work on whatever it was we were making. And when you love what you do so much, it naturally has beneficial side effects. This is the 8th year of our annual

blanket making activity, where we make no-sew fleece blankets for Project Linus, a non-profit organization that gives these to kids in need. Our “Knitting at Noon” group at work has made crochet and knit squares to give to yet another non-profit organization Warm Up America.

Lately I have taken to exploring Warli Art. I first saw Warli designs on a saree that was on display at a small stall at Mysore Dasara Exhibition many years ago while shopping with my sister. It was the best use of Rs. 500 for me and happens to be one of my favorite sarees to this day. Since then, I have seen it on many things like handbags, pouches, wall art, a variety of clothing articles and every time I find myself to have paused to observe and admire the art. Unintentionally some of the Warli work had crept into my doodles. I remember looking up YouTube videos for tutorials and practice, but I hadn't been able to give it enough attention to continue to develop the skills. Although the thought of taking classes had crossed my mind, I had not really explored it until recently.

When I saw a flier go by my Facebook feed about Warli Art Classes at a local center, I immediately reached out to see if I could attend. I realized, as I attended the four classes, why it has always fascinated me. It's because it's simple. The focal points are all drawn from nature! Look at the nature around you, notice the distinct shape or form of the subject of interest, work it with the application of the Warli idea: A simple silhouette style stick figure drawing based off of simple geometric shapes. I am thoroughly enjoying every moment I spend with canvas and paint. You can, of course, find a great deal of information on the internet that makes for some very interesting read about the Warli Tribe, their way of life and their art form.

It was just the three of us in that class: me and two elementary school age girls. They reminded me of myself when I was a little girl in Shimoga participating in a painting competition, sitting on the floor crisscrossed in the corridor of a school building along with students from many other schools in town, all with camel water paint boxes and brushes. I remember painting a temple on a hill-top, along the riverside with trees and shrubs, all inside a nice big circle. Years later, when I started college, I was astonished to hear from one of my professors that he remembered me from that painting day and he also remembered what I had painted! I learnt then that he was an organizer for that school event. Those who spend time teaching these arts and create opportunities and spaces for children to explore and experience them, should know that they touch their lives in beautiful ways.

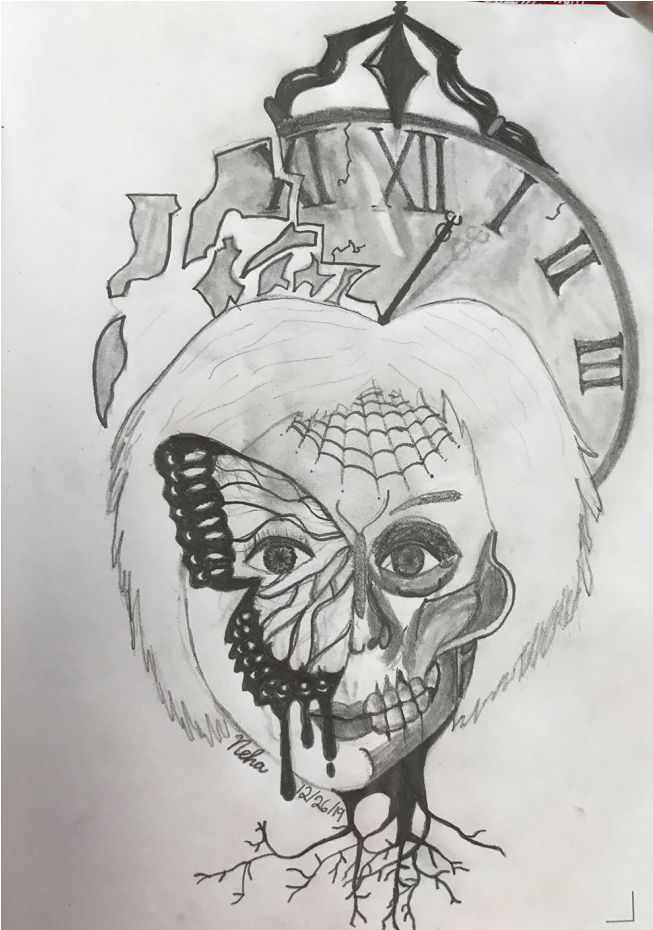

I am sure many of you have memories of talented mothers, grandmothers, aunts and others in your families who have inspired you and given the gift of these skills and interests. Hopefully you have found it as invaluable as I have and hopefully our children can have it in their kitties to pull out when needed throughout their lives.

Interested in checking out some of my creations? See here, and don't forget to 'Like' to see future postings:

<https://www.facebook.com/SimplyShobha/>. My general musings and ramblings here:

<https://www.simplyshobha.blogspot.com>

**Drawing by
Neha Lingadal**

DDLJ - ದುಡಿವ ದಂಪತಿಗಳ ಲಾಕ್ಡೌನ್ ಜೀವನ

ಸತೀಶ ಮೋಹನ ಸೂಡಿ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಕೂಟದ ಕವಿ/ಕವಯಿತ್ರಿಯರು

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ಕೂಟದ ಸದಸ್ಯರಾದ ಸತೀಶ ಸೂಡಿಯವರು ಕೂಟದ ಮುಖಪುಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ ಒಂದು ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಪ್ರಯೋಗದ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸೆರೆಹಿಡಿಯುವುದೇ ಈ ಲೇಖನದ ಗುರಿ.

ಅವರು ಸಮಯಕ್ಕನುಗುಣವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಸದಸ್ಯರ ಮುಂದಿಟ್ಟು, ಅವರ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಚಾಲನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ತಮ್ಮ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವಂತೆ ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದರು. ನಮ್ಮ ಕೂಟದ ಹಲವು ಸದಸ್ಯರು ಪ್ರಪುಢಮ ಬಾರಿಗೆ ಕವನ ಬರೆಯುವಂತೆ ಪ್ರಚೋದಿಸಿದ ಅವರ ಸೃಜನಶೀಲತೆ ಮೆಚ್ಚಲರ್ಹವಾದದ್ದು. ಈ ತರಹದ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆಯೂ ಬರುತ್ತಾ ಇರಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಕೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.

ಸತೀಶ್ ಬರೆದ ಕವಿತೆ, ಅವರು ಸದಸ್ಯರಿಗಿತ್ತ ಸವಾಲು, ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸದಸ್ಯರು ಕವನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ ಉತ್ತರ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಈ ಕೆಳಗೆ ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ನಮಸ್ಕಾರ ಸ್ನೇಹಿತರೇ,

ನಮ್ಮ NEKK ಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕವಿಗಳು ಕವಯಿತ್ರಿಯರು ಇದ್ದಾರೆ.

ಹಾಗಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡೋಣ ಅಂದುಕೊಂಡೆ.

ನಾನೊಂದು ಕವಿತೆ ಶುರು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಶೀರ್ಷಿಕೆ "DDLJ" !

ಅಂತೆಯೇ ನೀವು ನಿಮಗೆ ಹೊಳೆದ ಮೂರು ಸಾಲುಗಳ ಪಂಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಾಮೆಂಟ್ನಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತೀರಾ? ಯಾವುದೇ

ಮಿತಿ ಇಲ್ಲ, ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪಂಕ್ತಿಗಳು ದಾಖಲಾಗಲಿ!

ಕವಿತೆ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಹೋಗಲಿ. ಏನಂತೀರಾ?

ಅವನ "ಕಾಲುಗಳು" ನೆಲಮಾಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ

ಅವಳ "ಕಾಲುಗಳು" ಮೇಲುಪ್ಪರಿಗೆಯಲ್ಲಿ

ಅವು ದಿನವಿಡೀ ನಡೆಯುವ ಆಫೀಸ್ "ಕಾಲುಗಳು"!!

ಅವಳು QA, ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು Defects ಅರಸುವ ಬಯಕೆ

ಅವನು Developer, ನಿಂತ ಕಾಲಲ್ಲೇ "Fix" ಮಾಡಬೇಕಂತೆ

ಹಾಗಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಆಗಾಗ un "ಅಫೀಷಿಯಲ್" ಗಲಭೆಗಳಂತೆ !!

ದಿನವಿಡೀ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಕೀಬೋರ್ಡ್ ಕುಟ್ಟು

ಹರ ಮಾಡುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಗಾಗ ಪೆಟ್ಟು

ಪ್ರೊಜೆಕ್ಟ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಮೇಲೆ ಇನ್ನಿಲ್ಲದ ಸಿಟ್ಟು!!

ಅವಳು ಚಹಾ ಪ್ರಿಯೆ ಇವನು ಕಾಫೀ ಪ್ರೀತ

ಅವಳದು ತುಂಬಾ ಡಯಟ್, ಊಟದಲಿ ಇವನು ಬುಲೆಟ್!

ಹಿಂಗಾಗಿ ಉರಿದಿವೆ ಮನೆಯಲಿ ಎರಡು ಒಲೆಗಳು!!

ಈಗಾಗಲೇ ಕೊಟ್ಟಾಗಿದೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು iPad ಗೆ ದತ್ತು

ಇಂಟರ್ನೆಟ್ ನಲ್ಲೇ ಕಳೆವರು ದಿನದ ಮೂರೂ ಹೊತ್ತು!

ಹಸಿವಾದರೆ ತಿನ್ನಲು ಬೇಕು ರೆಡಿಮೇಡ್ ಕೈ ತುತ್ತ!!

ತಿಂಗಳಿಗೆ ಆಗುವಷ್ಟು ಸರಕು Pantry ಯಲ್ಲಿ
ವಾರಕ್ಕೆ ಆಗುವಷ್ಟು ತಂಗಳು ಫ್ರಿಡ್ಜ್ ನಲ್ಲಿ
ಫೈಶ್ Home baked ಕೇಕ್ ಮಾತ್ರ ಫೇಸ್ಪುಕ್ ನಲ್ಲಿ!!
ಆಡಿಲ್ಲ ಇಬ್ಬರೂ ಸರಸ ಸಲ್ಲಾಪದ ಮಾತು
ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಬೆರೆಸಿಲ್ಲ, ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು
ಆದರೂ "ZOOM" ನಲ್ಲಿ ಬರುವರು ನಗೆಮುಖ ಹೊತ್ತು!!
ಒಂದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಇಬ್ಬರು ದೂರ ದೂರ.
ತಪ್ಪಾಗಿ ಅರಿತಂತಿದೆ ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುವ ಮಾತು
ದೂರವಿದ್ದಷ್ಟೂ ಪ್ರೀತಿ ಜಾಸ್ತಿ ಎಂಬ ಗಾದೆಮಾತು!!

~ಸತೀಶ ಮೋಹನ ಸೂಡಿ

ದಯವಿಟ್ಟು ಮುಂದುವರೆಸಿ.....

ಬಿಡುವಿಲ್ಲದ ಗಂಡ-ಹೆಂಡತಿ ಯರಿಗೆ ಬಂದೊದಗಿದೆ ಆಪತ್ತು,
ಆನ್ಲೈನ್ ಕ್ಲಾಸುಗಳ ಹಾವಳಿಯಿಂದ ಲ್ಯಾಪ್‌ಟಾಪ್ ಬಂತು ಕುತ್ತು,
ಲ್ಯಾಪ್‌ಟಾಪ್‌ನಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ ಮನೆಮಂದಿಯೊಳಗೆ ಎಂದಿಲ್ಲದ ಕಸರತ್ತು.

~ಭಾಗ್ಯಜ್ಯೋತಿ ಅರುಣ್

ಲಾಕೌನ್ ಘೋಷಿಸಲು ತಾಯಿಯ ಮನ ಹಿಗ್ಗಿತ್ತು
ಮಕ್ಕಳು ಮನೆ ಸೇರುವರೆಂಬ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಿತ್ತು
ಸಡಗರದಿಂದ ಮನೆ ಸಜ್ಜಿಗೊಳಿಸಿದ್ದಳು ಮುಂಜಾನೆ ಎದ್ದು
ಭಕ್ತ ಭೋಜನ ಉಣಿಸುವೆನೆಂದು ಹೃದಯ ಹಾರಾಡಿತ್ತು
ಬಯಸಿದ್ದರಾದರವರು ಪಿಜ್ಜಾ ಬರ್ಗರ್ ಮೂರು ಹೊತ್ತು
ದಿನವಿಡೀ ಕಾದಿದ್ದಳು ಅವರಿಗಾಗಿ ಸೋತು
ಮಕ್ಕಳೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಸುಮಾರು ಮುಸ್ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತು
ತಿಂಗಳು ಕಳೆಯಲಿಲ್ಲ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ದೂಷಿಸಿದ್ದರು
ಯಾರು ಕದ್ದರು ನನ್ನ ಫೋನ್ ಚಾರ್ಜರ್ ಇವತ್ತು?
ಮನ ನೊಂದಿತ್ತು, ದೇವರೇ ಇದೇನು ನಿನ್ನ ಕರಾಮತ್ತು?!

~ಹೇಮಾ ಅನಂತ್

ಗಂಡ ಹೇಳಿದ "ಹೇಗಿದ್ದೀಯಾ ಹೇಗಾಗೋದ್ಯಲ್ಲೆ ನನ್ನ ರಂಭ",
ನೋಡೋಬಾರ್ದೆ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ,
ಲಾಕೌನ್ ತಂದೆ ಹಾಕ್ಲೆ ಕೊಬ್ಬು ನಿನ್ನ ಮೈತುಂಬ,
ಅತ್ತಿತ್ತ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ ಮೈನ, ಮಾಡಾರ್ದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ರುಂಬ,
ರಂಭೆ ಇಲ್ಲಿದ್ದೇನಾಯ್ತು, ತಿಲೋತ್ತಮೆಯಂಥ ಇನ್ಸ್ ಟ್ರಕ್ಟರ್ನಾದ್ದು ತುಂಬೊಳ್ಳಿದ್ದಲ್ಲೆ ಕಣ್ತುಂಬ

~ಭಾಗ್ಯಜ್ಯೋತಿ ಅರುಣ್

ಏನಿದು ವಿಧಿಯಾಟ
ಕಲಿಸಿದೆ ಕೊರೊನ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪಾಠ
ಏನಿದ್ದರೇನು ಬಂತು, ನಿಂತು ಹೋದರೆ ಉಸಿರಾಟ

ಕೊರೊನ ಕೊರೊನ , ಸಾಕಾಯ್ತು ಕೇಳಿ ಈ ಕರ್ಕಶ ಪದವನ್ನ
ನಾನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಮನೆ ಕಾಯುವ ವಾಚಮನ್
ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬಾರದೇ ಬೇಗ ಒಂದು ಮೆಡಿಸಿನ್
'ಕ್ಯಾನ್ ವೀ ಗೋ ಔಟ್ ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಚಿಲ್ಡ್ರೀನ್
ಏನು ಮಾಡೋದು ಹಾಗಿದೆ ಸಿಚುಯೇಷನ್
ಚುಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ಒಂದು ವ್ಯಾಕ್ಸಿನೇಷನ್
~ಕಾವ್ಯಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಣ್ಣ

ನಮ್ಮದು ಚಿಕ್ಕ ಚೊಕ್ಕ ಮನೆ 2BHK
ಗಂಡ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜೂಮ್ ಕಾಲ್ ಗಳು ಇವೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ
ಹಾಗಾಗಿ ನನಗೆ ಇರಲು ಗತಿ ಬರೀ 1HK
~ಪಾವನಾ ರಂಗನಾಥ್

ಚಾರ್ಜರ್ ಕಳುವುರಿಮೋಟ್ ನಾಪತ್ತೆ,ಮಕ್ಕಳ ದೀರ್ಘನಿದ್ರೆಯೆಂದು ಹಲುಬುತ್ತಿದ್ದೆನಲ್ಲಾ
ಸರಸ ವಿರಸಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಮನಭಾರ ಗೃಹಬಂಧನದಿಂದ ಮೈಭಾರವೆಂದು ನಾಚುತ್ತಿದ್ದೆನಲ್ಲಾ
ಹೇಮಾ ಸತೀಶ್ ಭಾಗ್ಯ ಕಾವ್ಯ ಎಲ್ಲರ ಕವಿತೆಗಳನ್ನೋದಿ ಕಣ್ಣೆರೆದು ಮನದಟ್ಟಾಯಿತಲ್ಲಾ
ಎಲ್ಲರ ಮನೆಯ ದೋಸೆಯು ತೂತು ರುಜುವಾತಾಗಿ ಸಂಕೋಚ ಬಿಟ್ಟು ಋಶಿಪಟ್ಟಿನಲ್ಲಾ
~ ರಾಜೇಶ್ ಪೈ ಕಲ್ಸಂಕ

ಈ ಕೊರೊನ ಬ್ಯಾನಿಯಿಂದ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದಾಗ ಆಗೈತಿ ಭಾಳ ತ್ರಾಸ,
ಇದರ ನಡುವೆ ನಮ್ಮ ಕೂಟದವರಿಗೆ ಸತೀಶ್ ಹೇಳ್ತಾರಾ - ಕಟ್ಟೀ ಒಂದು ಪ್ರಾಸ,
ಬರೋಬ್ಬರಿ ಮಾತು - ಬರೆಯಾಕ ನಾವಾಗಬೇಕಿಲ್ಲ (ವೇದ) ವ್ಯಾಸ
ತಿಳಿದಿದ್ದನ್ ಗೀಚಿದ್ರ ಬೆಳೇತದ ಒಳ್ಳೆ ಹವ್ಯಾಸ!!
~ ಮಧುಸೂದನ್ ಅಕ್ಕಿಹೆಬ್ಬಾಳ್

ಮೂರು ಸಾಲು ಚುಟುಕ ಬರೀರಿ ಅಂದ್ರು ನಮ್ಮ ಸತೀಶ್ ಸೂಡಿ
ಅವರ ಬರಹದಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮೋಡಿ
ಅದೆಷ್ಟು ಚುಟುಕುಗಳು ಹೊರ ಬಂದಿವೆ ನೀವೇ ನೋಡಿ
~ ಶೋಭಾ ಅಮರೇಶ್

ಸತೀಶ್ ಸೂಡಿ ಕನ್ನಡ್ ಕೂಟದ್ DDLJ ಪುಟಾ
ಲಕ್ಷ್ಮಿಪದಗೋಳ್ಪಾಠ
ಯಾರೇನೇ ಹೇಳಲಿ ನಂಗಂತೂ
ವರ್ಕ್ ಫುಮ್ ಹೋಮೇ ಬೊಂಬಾಟ್
ಫುಲ್ ಟೈಮ್ ಜಾಬಿನ ಜೊತೆಗೆ
ರಿಟೈಮೆಂಟ್ ಲೈಫ್

ತಾನೇ ಮಾಡು ತಾನೇ ತಿನ್ನು
ಹಿತ್ತಲಲ್ಲೇ ವೆಕೇಶನ್ನು
ಆಟಾ ಊಟ ನೋಟಾ
ಕೈಯಲ್ ಕಾಫಿ ಲೋಟ
ಐಫೋನ್ ತುಂಬಾ
ಹಿಡಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಕ್ಲಿಕ್ಕಿಸಿದ್ವೆ ಫೋಟಾ
ಮೂರ್ನಾಲ್ಕು ವಾರ ಆಗೋದ್ರಲ್ಲಿ
ಡೆಕ್ಕಿನ ಮೇಲೇ ತೋಟಾ
ಕೊರೋನ ಕೊರೋನ ನೀ ಹೊಂಟೋದ್ರೂ
ನಾನಿನ್ನೇಲ್ ಮಾತ್ರ
ಮನೇನಲ್ಲೇ ಗೂಟಾ

~ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ರಮೇಶ್

ಕೊರೋನ, ಏನು ನಿನ್ನ ರೈಂಕಾರ
ತಂದಿಟ್ಟಿ ಹಲವರ ಊಟಕ್ಕೆ ಸಂಚಕಾರ
ಆದ್ರೂ ಮಾಡಿದಿ ನೀ ಒಂದು ಉಪಕಾರ
ಅದಕ್ಕೆ ನಿನಗೊಂದು ದೊಡ್ಡ ನಮಸ್ಕಾರ

ಅದೇನೆಂದು ಕೇಳಿಯಾ? ಹೀಗಿದೆ ನೋಡು ವಿಚಾರ
ಬೆಳೆದ ಹುಡುಗಿಗೆ ಕೆಲ್ಸ ಸಿಕ್ಕಿದ ಭರ
ನಂತ್ರ ಬೇರೆ ಮನೆ ಮಾಡ್ಲೇಬೇಕೆಂಬ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ
ಅಡುಗೆ ಬರಲ್ಲಪ್ಪಾ ನಿಂಗೇ; ಈಗೇನು ಆತುರ
ನಂಮನೇಲೇ ಇರು ಅಂತು ಅಮ್ಮನ ಮಮಕಾರ
ಅಯ್ಯೋ ಅಮ್ಮನ ಅಡುಗೆ ಬರೇ ಬೇಜಾರ
ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕೀ ದಿನಾ ಸಾರುಣ್ಣುವ ಗ್ರಹಚಾರ

ಮನೆ ಮಲಗಲು ಸಾಕು
ಅಡುಗೆ ಯಾತಕ್ಕೆ ಬೇಕು
ಇಲ್ಲವೆ ರೆಸ್ಟೋರೆಂಟುಗಳು ಹಾದಿಗೆ ನಾಕು
ದಿನಾ ರುಚಿರುಚಿ ತಿಂಡಿ ಎಷ್ಟು ಲಾಯ್ಕು

ಆಮೇಲೆ ನೋಡು ನೀ ಬಂದ ಜೋಸು
ರೆಸ್ಟೋರೆಂಟುಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಲೋಸು
ಈಗ ಮಕ್ಕಳು ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಅಡುಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಸು
ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಯು-ಟೂಬ್ ಕುಕ್ಕಿಂಗ್ ಕ್ಲಾಸು

ಆದೆ ನಾನು ಹಿಗ್ಗಿ ಹೀರೆಕಾಯಿ
ಮಗ ಅಂದಾಗ ನೋಡಮ್ಮ ಎಣ್ಣೆಗಾಯಿ
ನಾ ಮಾಡಿದ ಚಪಾತಿ, ಅನನಾಸು ಮೆಣಸಾಯಿ
ಹುಡುಗಿಗೆ ಸ್ವಯಂಪಾಕ ಕಲ್ಪಿದ ನಿಂಗ ಮುಗೀತೇನೆ ಕೈ

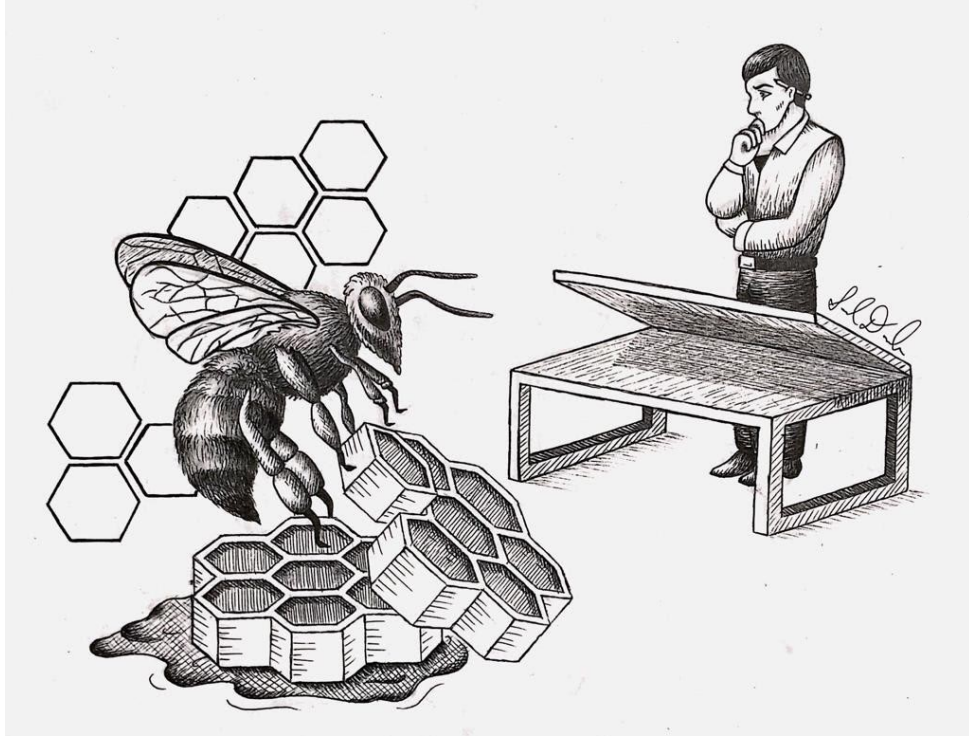
~ ಉಷಾ ರಾವ್

ಕರೋನ ತಂದಿತು ಗೃಹ ಬಂಧನ
ಸಾಕಾಗಿದೆ ಮನೆಗೆಲಸ ಮಾಡಿ ಪ್ರತಿದಿನ
ಮುಗಿಲು ಮುಟ್ಟಿದೆ ಗಂಡಂದಿರ ಆಕ್ರಂದನ
ಹಿರಿದು ಹಿಗ್ಗಿದೆ ಪತ್ನಿಯರ ಸುಂದರ ವದನ!

ವಾರ ಪೂರ್ತಿ ಒಂದೇ ಆಚಾರ
ನಿಂತ ಹೋಗಿದೆ ಆಚೆ ಸಂಚಾರ
ಮನ್ನಿಗೆ ಬರೋದು ಒಂದೇ ವಿಚಾರ
ಏನ್ ಮಾಡ್ತಾಳೊ ಹೊಸ ಬಗೆ ಆಹಾರ?

~ ಅನಂತ ಸ್ವಾಮಿ

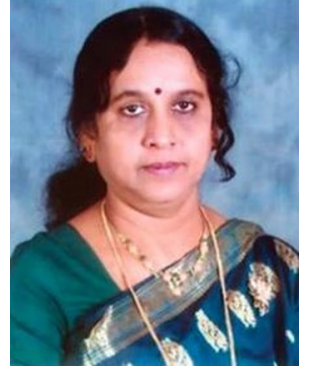

Drawing by
Sonali Deshpande

ಆಧುನಿಕ ವಚನಗಳು ಪ್ರೊ. ಪ್ರೇಮಲೀಲ ಮಲ್ಲಣ್ಣ, ಮೈಸೂರು

೧

ತರುಣಿ ತಾರೆಯರನು ನುಡಿಸಬಹುದು
ದರ್ಪಾಧಿಕಾರಿಯನೂ ನುಡಿಸಬಹುದು
ಆಗರ್ಭ ಶ್ರೀಮಂತನನ್ನೂ ನುಡಿಸಬಹುದು
ಟಿ. ವಿ ಮುಂದೆ ಕೂತವರ ನುಡಿಸಲಾಗದು
ನೋಡಾ! ಪ್ರೇಮಸಿಂಧು!!!

ವಿಶ್ರಾಂತ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು

ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ದೇ. ಜ. ಗೌ. ಪ್ರಶಸ್ತಿ,
ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪುರಸ್ಕೃತರು

೨

ಕನ್ನಡವನು ಬೆಳೆಸಲು ಕವಿಯಾಗಬೇಕಿಲ್ಲ
ಕನ್ನಡವನು ಉಳಿಸಲು ಹಾಡಬೇಕಿಲ್ಲ
ಕನ್ನಡವನು ಬಳಸಿದರೆ ಬೆಳೆಯುವುದು ಬಾಪೆ
ಎನುತಿಹನು ಪ್ರೇಮಸಿಂಧು!!!

ಇರುಳ ಅಭಿಸಾರಿಕೆ

ಉಷಾ ರಾವ್

ಬಾನನೊಸಲ ಮೇಲೆ ಬಿಂಬಬಿಂದುವನಿಟ್ಟು
ಚುಕ್ಕಿಯಂಚಿನ ಕಪ್ಪುಸೀರೆಯ ತೊಟ್ಟು
ಆನನದ ಮೇಲೆ ಹುಚ್ಚಾಟವಾಡುತಿಹ
ತುಂಟ ಕರಿಮುಗಿಲ ಕುರುಳ
ತನ್ನ ತೆಳುವೆಲರ ಕರಗಳಿಂದ
ಸರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ ಅಡಿಗಡಿಗೇ
ಅಲಂಪಿನ ಅಭಿಸಾರಿಕೆ ಕಾದಿಹಳು
ಇರುಳೆಲ್ಲ ತನ್ನಿನಿಯ ಬಾನ್ಮಣಿಯ
ಬಂದರೆ ಆತನಲಿ ಕರಗುವೆನೆಂದು

Social Media for Everyone

Chandrika Gururaj

Starting new adventures at any age is not very common but with the right encouragement, anything is truly possible. Let me introduce me and my family, my name is Chandrika Gururaj & I have two daughters, Sneha and Sahana. My husband, Gururaj and I moved from Bengaluru back in 1995 and settled in Singapore for 20 years before migrating to the United States. We initially moved to Phoenix and then onto California with our youngest daughter Sahana. We since then have moved to Billerica, MA. Currently, my elder daughter, is working and living in Singapore with her husband Manik Jain. Our physical distance from them definitely makes the heart grow fonder!

My daughters have always encouraged me to explore different social media platforms and as such was curious to know how Instagram functioned. I had always wanted to start a blog of my own or even an Instagram to showcase and share my love for healthy cooking and gardening but could not find time. After months of contemplating it, with overwhelming support from my family, Sahana and I started our own instagram food blog called @Nammaadige. She let me pick the kind of recipes and dishes to post and I wanted most of them to have a modern twist but still having its roots in Karnataka. Our main intent was to share the love of kannadiga food and to teach others how to cook such food that is healthy and extremely tasty! I wanted people to remember the way our Ajjis made food just a few decades ago and be reminded as to how healthy and tasty it had been.

Here are some of our recipes that we feature on our instagram! Please do follow us, @Nammaadige, on Instagram!

Matvadi Palya

Ingredients:

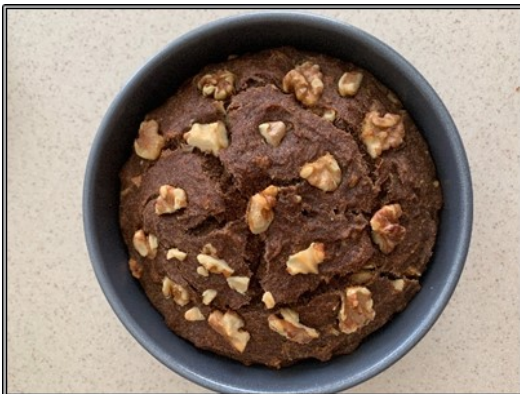
Methi leaves - 1 bunch
Channa dal (Soaked) - 1/2 cup
Red chili - 6
Coriander seeds - 1 teaspoon
Cumin seeds - 1 teaspoon
Turmeric - 1/4 teaspoon
Fresh Coconut - 1/2 cup grated
Asafoetida - 1/4 teaspoon
Mustard seeds-1/4 teaspoon
Curry leaves - 10 leaves
Salt - to taste
Oil - 1 tablespoon

Method:

Soak channa dal for 3 hrs, Drain & keep aside. Clean and cut the fresh Fenugreek leaves. In a mixie grind the channa dal with red chillies, coriander seeds, cumin seeds, fresh coconut, curry leaves & Asafoetida. Add a little water to grind to a coarse paste. Use a idly mold to steam the above coarse paste in small balls for 10 mins . Once done, remove and break them to make a coarse mixture again.

Heat oil in a pan. Add mustard seed, 1 red chilli, Asafoetida and curry leaves. Add the cut fenugreek leaves and sauté for 1 min. Cover and cook for 3 mins. Add salt and the steamed coarse mixture. Mix them and allow it to cook on low flame till everything combines well. This side dish is high in protein & fenugreek is a good source of iron. A very diabetic friendly dish.

Eggless Sugarless Ragi Banana Walnut Cake

Ingredients:

Finger Millet (Ragi) - 1 cup
Bananas - 4 (over ripe)
Ghee - 1/4 cup
Walnuts - 1/2 cup
Cardamon powder - 1/2 teaspoon
Baking powder - 1/2 teaspoon
Baking Soda - 1/4 teaspoon
Salt - 1/8 teaspoon
Curds - 3 teaspoons
Milk - 2 teaspoons

Note: You can add 1/4 cup jaggery if you want it sweeter!

Method:

Dry roast Ragi flour for 2 mins till it's aromatic. When cool add baking powder, baking soda and salt to ragi flour and mix well. In a mixie jar, make a purée of banana and cardamom powder. Add this purée, Walnuts, Ghee curds and milk and mix well. Add this to the ragi flour mixture. Mix slowly. The batter should be of dropping consistency at this stage. Put the batter in the greased 6" pan. Tap 2-3 times to release air bubbles if any. Sprinkle walnuts on top. Bake in the preheated oven for 30 to 35 minutes or till the skewer inserted comes out clean. Cool completely and cut into slices to serve.

While cakes are not rooted in Kannada culture, ragi is documented to be one of the staples of every kannadiga household back in the olden days. Here we are using ingredients which are quintessentially part of our traditional cooking.

ಗಂಡ - ಹೆಂಡಿರ ಕೊರೋನ ಸಂವಾದ ಅನಂತ ಸ್ವಾಮಿ ಹಾಗೂ ಹೇಮಾ ಅನಂತ

ಆತ:

ತುಸು ಮುನಿಸಿನಲಿ ಕೇಳಿದಳು ಮಡದಿ
ಏಕೆನಾದರೂ ಕಲಿಯಬಾರದೇ ಈ ಲಾಕ್ಡೌನಿನಲ್ಲಿ?
ನಗುನಗುತ ಉತ್ತಿರಿಸಿದೆ ನಾನು
ನೊಡು ಬಾ ಚೆಲುವೆ ನಿನ್ನ ಮುಖ
ಪಳ ಪಳ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ!

ಆಕೆ:

ಹೊಳೆಯುವ ಪಾತ್ರೆಯಲಿ ಕನಸೊಂದ ಕಂಡೆ..
ಯೂಟ್ಯೂಬಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ರೆಸಿಪಿ ಹುಡುಕಲಾರಂಬಿಸಿದೆ

ಹೊಳೆಯುವ ಪಾತ್ರೆಯಲಿ ಕನಸೊಂದ ಕಂಡೆ..
ಗಂಡನಿಗೆ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವ ಪಾಠ ಶುರುಹಚ್ಚಿದೆ

ಹೊಳೆಯುವ ಪಾತ್ರೆಯಲಿ ಕನಸೊಂದ ಕಂಡೆ..
ಮುಸುರೆ ಜಯಮ್ಮನಿಗೆ ನಿನ್ನಗತ್ಯವಿನ್ನಿಲ್ಲವೆಂದೆ

ಹೊಳೆಯುವ ಪಾತ್ರೆಯಲಿ ಕನಸೊಂದ ಕಂಡೆ..
ಕೊರೋನ, ಬರಲಿಲ್ಲ ಮೊದಲೇ ನೀನೇಕೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದೆ

ಆತ:

ಕೊರೋನ, ನೀ ಜಗಕೆ ಕಿರುಕುಳುವ ಕೊಟ್ಟೆ
ಆದರೂ ಬೆದರಲಿಲ್ಲ ನಮ್ಮಗಳ ಹೊಟ್ಟೆ
ತಂದು ತೇಗಿಹವು ತರತರದ ಅಡುಗೆ
ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ ನಿನ್ನ ಮಹಾನ್ ಕೊಡುಗೆ!

ಅಬ್ಬಾ ಕರೋನ ಇದೇನು ನಿನ್ನ ದರ್ಬಾರು?
ಮುಚ್ಚಿಸಿಬಿಟ್ಟೆಯಲ್ಲಾ ನಮ್ಮೂರಿನ ಎಲ್ಲಾ ಬಾರು
ಓಡಿಸಿಬಿಟ್ಟೆಯಲ್ಲಾ ಜನರನ್ನು ಮೈಲಿ ನೂರಾರು
ನೀಡಿದೆಯಲ್ಲಾ ಭೂದೇವಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಸುಖದುಸಿರು!

ಆಕೆ:

ಮುಚ್ಚಿದರೇನಂತೆ ಬಾರು
ಎಸೆದಿಹರು ನಮ್ಮವರು
ಬೀರು ಬಾಟಲಿಗಳು ಸುಮಾರು
ಫ್ರಿಡ್ಜಿನಲ್ಲಿಹುದು ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು

ಆತ:

ಖಡ್ಡಾಯ ಇನ್ನು ಫೇಸ್ ಮಾಸ್ಕು
ಬಳಸದಿದ್ದರೆ ಜೀವಕ್ಕೆ ರಿಸ್ಕು
ಮೂಗು ಬಾಯಿಗಳು ಇನ್ನೇಕೆ ಬೇಕು?
ಹೃದಯಾಂತರಾಳ ತಿಳಿಯಲು
ನಿನ್ನೆರಡು ಕಂಗಳೇ ಸಾಕು!

ಅದೆಷ್ಟು ಸೆಳೆತ ನಿನ್ನ ನೋಟದಲ್ಲಿ
ಮುತ್ತುದುರುವುದು ನಿನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ
ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂಚರ ನಿನ್ನ ಗಾನದಲ್ಲಿ
ಅಲಂಕರಿಸಿ ಆರಾಧಿಸಲೇ ನಿನ್ನ ಮಾಸ್ಕಿನಲ್ಲಿ!

ರವಿ ಬರೆದ ಚಿತ್ತಾರ ಉಷಾ ರಾವ್

ರವಿ ತನ್ನ ಕರಕುಂಚದಿಂದ
ಮುಗಿಲಮುದ್ದೆಗೆ ಬಣ್ಣಬಣ್ಣವ ಅದ್ದಿ
ಹುರುಪಲಿ ತಿದ್ದಿ ತಿದ್ದಿ
ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಬಾನಪಟದ ತುಂಬ
ತರತರದ ಚಿತ್ತಾರ...
ಬಹಳವಾಯ್ತು ಆಟ ಸಂಜೆಯೆಲ್ಲ
ಅಡ್ಡಡ್ಡವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಕಣ್ಣು..
ಒಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರು..
ಮತ್ತೆ ತೂಕಡಿಕೆ..
ನಮ್ಮ ಪುಟ್ಟ ಚಿತ್ರಕಾರಂಗೆ ನಿದ್ರೆ..
ಕುಂಚ ಬಿದ್ದು ಬಣ್ಣ ಕದಡಿ
ಪಟವೆಲ್ಲಾ ಕಪ್ಪು ಚಿತ್ತು

COVID Blues, Nothing's Guaranteed

Nagendra Rao

Bored at home and watching friends' antics online
thought I'd venture into uncharted waters.
Learnt everything's not easy as told or looks as fine,
there's always something untold, man, it really bothers!

I made bread from a recipe online
it turned out lousy, hard and sour.
Great recipes are not a guarantee for great cuisine
I learnt it needs practice, experience and more.

I read instructions, planted tomatoes and roses, a lot,
they didn't grow as nicely as pictured.
Just good seeds and water don't guarantee a lovely crop,
I learnt it needs love, affection and a bed nurtured.

I thought let me paint a console table brown, with a flourish,
made a streaky mess, and spent twice the time fixing it.
Seems nice paint and effort don't guarantee a glossy finish,
prep work and a good brush's a must, didn't tell me dammit!

Folks, it seems nothing's guaranteed in this day and age,
being raised very well doesn't guarantee you won't be a creep.
Great education doesn't guarantee common sense or the ability to manage,
and lots of money doesn't guarantee a happy smile or good sleep.

A 1000 Facebook friends and Likes won't guarantee you'll never feel all alone,
the most expensive attire doesn't guarantee you'll be in the spotlight today.
Reading scriptures and shlokas doesn't guarantee how your mind has grown.
Yes, nothing's guaranteed, but the show must go on anyway.

I realized, COVID or not, the clock keeps ticking,
we've got to keep mind, spirit and body moving
Some things will work out and some things will keep failing,
nothing's guaranteed, so what the heck, let's keep going.

Now summer's here and my tomatoes are flowering,
my bread making has gotten better over time,
and my console table is lovely and shining.
Though nothing's guaranteed, it's working out all fine.

ಮೊದಲ ರಾತ್ರಿ ಸತೀಶ ಮೋಹನ ಸೂಡಿ

ಹೃದಯ ಢವಗುಟ್ಟುತ್ತಿದೆ, ಏದುಸಿರು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ, ನಿಲ್ಲದ ಬೆವರು, ಎಲ್ಲಾ ಒದ್ದೆ ಒದ್ದೆ, ಕಣ್ಣುಗಳು ತೇವವಾಗಿವೆ, ಶಕ್ತಿಯೇ ಉಡುಗಿ ಹೋದಂತಾಗಿದೆ. ಮನದಲ್ಲಿ ತಳಮಳ, ಹೇಳಲಾಗದ ವೇದನೆಯ ಅನುಭವ, ಕೈಗಳು ಹಿಡಿತಕ್ಕೇ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ನಡುಗುವ ಕೈಯಿಂದ ಮತ್ತೆ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದೆ. ಬಿಸಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ಹಣೆ ಸುಡುವ ಹಂಚಿನಂತಾಗಿತ್ತು!

ಕೆಂಡದಂತ ಜ್ವರ!!

"ಅನಿ, ಅನಿ... " ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ. "ಅನೀ! ... ಅನೀ!! ... "

ಅತಿ ಪ್ರಯಾಸದಲ್ಲಿ ಅನಿ ಅರೆ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದ. "ಸ್ವಲ್ಪ ಏನಾದ್ರೂ ತಿಂತೀಯಾ?" ಕೇಳಿದೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸದೆ "ನೀ..." ಅವನ ಧ್ವನಿ ಇಳಿದು ಹೋಗಿತ್ತು. ಮತ್ತನೆ ದ್ವನಿಯಲ್ಲಿ "...ನೀ ತಿಂದಾ?" ಅಂತ ಕೇಳಿದ. "ಹಾಂ" ಎಂದೆ. "...ನಿನಗೆ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳೋಕೂ ಬರಲ್ಲ." ಸಣ್ಣಗೆ ನಗೆ ನಕ್ಕ. "ಅದಿರ್ಲಿ, ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಔಷಧಿ ಕುಡಿ" ಎಂದು ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡದೆ ಎದ್ದು ಕೂಡಿಸಿದೆ. ಎರಡು ಚಮಚ ಔಷಧಿ ಕುಡಿದು "ಸಾರಿ ವಿನಿ..." ಅಂತ ಏನೋ ಹೇಳಲು ಬಂದವನ ತುಟಿಗೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು "ಶ್...ಶ್ ... ಆಯಾಸ ಮಾಡಕೋ ಬೇಡ. ಈಗ ಮಲ್ಟೋ..." ಅಂತ ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ದಿಂಬಿನ ಮೇಲೆ ಅವನ ತಲೆಯಿರಿಸಿ ಹೂಮುತ್ತು ಕೊಟ್ಟು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೆದರಿದ ಅವನ ತಲೆ ಕೂದಲಲ್ಲಿ ಬೆರಳಾಡಿಸಿದರೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು.

ಎರಡು "ಅಕ್ಷತೆ ಕಾಳುಗಳು"!!

ಎಲ್ಲಾನೂ ಅವಸರದಲ್ಲೇ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು! ಮನೆ ತುಂಬಾ ಜನ, ನೆಂಟರು, ಬೀಗರು ಎಲ್ಲರದೂ ಒಂದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ. "ನಾರಾಯಣಾ, ರಾಧಕ್ಕಾ ಯಾಕೆ ಇಷ್ಟು ಅವಸರದಲ್ಲಿ ವಿನಯಾಳ ಮದುವೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀರಾ?" ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನದು ಒಂದೇ ಉತ್ತರ ಅನಿರುದ್ದಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ರಜಾ ಸಿಗಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಮತ್ತೆ ರಜೆ ಸಿಗುವುದು ಕಷ್ಟವಂತೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಇಷ್ಟು ಧಾವಂತದಲ್ಲಿ ಮದುವೆ. ಊಟ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ.

ಅನಿ, ಅನಿರುದ್ದ! ನಾನು ಅವನು ಬೆಳೆದಿದ್ದು ಇದೇ ವಠಾರದಲ್ಲಿ. ಅಪ್ಪ ಮತ್ತು ಅನಿಯ ಅಪ್ಪ ಶ್ರೀಕಾಂತ ಅಂಕಲ್ ಇಬ್ಬರೂ ಗಳಸ್ಯ ಕಂಠಸ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು. ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಮನೆ. ನಾನು ಮತ್ತು ಅನಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಆಟವಾಡಿಕೊಂಡು ಬೆಳೆದವು. ಮುಂದೆ ನಾನು ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗೆ ಸೇರಿದಾಗ ಅನಿ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮೊದಲ ವರ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದ. ಅವನಲ್ಲೇನೋ ತುಂಬಾ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಿತ್ತು. ಆ ಮೊದಲೆ, ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದು ಕುರುಚಲು ಮೀಸೆ ಗಡ್ಡ. ಸ್ವಲ್ಪ ಗಡಸು ಧ್ವನಿ. ನನಗೂ ಈಗೀಗ ಅವನ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡಲು ಹಿಂಜರಿಕೆ. ಮೊದಲಿನ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಅವ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದಾಗ ಅದೇನೋ ಪುಳಕ. ನೇರ ಕಣ್ಣೊಟಕೆ ನಾಚಿಕೆ! ಆದರೂ ಮಾತಾಡುವಾಗ ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ಕದ್ದು ಕದ್ದು ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. ನನಗೇನಾಗುತ್ತಿದೆ? ಯಾಕೆ? ಅವನಿಗೂ ಏನಾದರೂ ಹೀಗೇನೇ?

ನನ್ನ ಮೊದಲ ಪ್ರೀತಿ!!

ನನ್ನ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಕಾಲೇಜು ಒಂದೇ ಕಡೆ ಇದ್ದಿದ್ದರಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಹೀಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಳೆದಿರಬೇಕು. ಅವತ್ತು ಒಮ್ಮೆ ಬಸ್ ಸ್ಟಾಪ್ ನಲ್ಲಿ ನಿಂತಾಗ ಅವನೇ ಕೇಳಿದ. "ಕಬ್ಬಿನ ಹಾಲು ಕುಡಿತೀಯಾ?" "ಹೂಂ.." ಅಂದೆ. ತುಂಬಾ ಬಿಸಿಲು, ಬಾಯಾರಿಕೆ ಬೇರೆ.

ಅರ್ಧ ಗ್ಲಾಸ್ ಕುಡಿದಾಗ ಅನಿ ಮೆತ್ತಗೆ ಕಿವಿ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು "ನಂಗೇ ನಿನ್ನ ಗ್ಲಾಸ್ ಕೊಡತೀಯಾ?!" ಒಂದು ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೃದಯವೇ ನಿಂತಂತಾಯಿತು. ಅವನ ನಾಲ್ಕು ಶಬ್ದಗಳು ಕಿವಿಗೆ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಬೆಚ್ಚನೆ ತಾಗಿ ಮಾತೇ ಹೊರಡದಾಗಿತ್ತು. ಉರಿಬಿಸಿಲಲ್ಲೂ ಹಿಮ ಸುರಿದ ಅನುಭವ! ರಕ್ತವೆಲ್ಲ ಮುಖಕ್ಕೆ ರಭಸವಾಗಿ ಉಕ್ಕಿದಂತಾಯಿತು. ನನ್ನ ಹೃದಯ ಬಡಿತ ನಗಾರಿಯಂತೆ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಆಭಾಸ!

"... ಅನೀ...?!" ಆ ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಮಾತು ಆಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಕಣ್ಣು! ಕೊಟ್ಟೇ ಬಿಟ್ಟೇ ಅವನದೇ ಆಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ನನ್ನ ಹೃದಯಾನಾ!

ಕ್ಷಣಗಳು ವರ್ಷಗಳಾಗಿದ್ದೇ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಂದು ನನ್ನ ಮತ್ತು ಅನಿಯ ಮದುವೆ!

ಅವನು ಅಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬಂದ. ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ. ದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಮದುವೆಗೆ ಅಂತ ಮೂರು ವಾರ ರಜಾ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಅದೇನೋ ಕೊನೆ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಬರೀ ಒಂದೇ ವಾರ. ಬಿಟ್ಟರೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಮದುವೆ ಮುಹೂರ್ತಗಳು ಇಲ್ಲವಂತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಮದುವೆ. ಅವತ್ತೇ ಸಾಯಂಕಾಲ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮಾಂಗಲ್ಯ ಧಾರಣೆ, ಸಂಜೆ ಆರತಕ್ಷತೆ.

ರಾತ್ರಿ ಅವನ ಜೊತೆಗೆ ಚೆನ್ನೈಗೆ ಪ್ರಯಾಣ. ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನನ್ನ ವೀಸಾದ ಸಂದರ್ಶನ. ವೀಸಾ approve ಆಯ್ತು. ಅವತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಚೆನ್ನೈಯಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ. ಇಬ್ಬರ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ, ಕುಟುಂಬ ಎಲ್ಲರೂ ನೇರವಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರು ವಾಸು ಮಾಮನ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ನಾವೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ಪ್ಲಾನ್ ಮುಂಚೆನೇ ಆಗಿತ್ತು. ವೀಸಾ ಸ್ವಾಂಪ್ ಆಗಿ ಪಾಸ್ ಪೋರ್ಟ್ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕಲೆಕ್ಟನ್ ಆಫೀಸ್ ಗೆ ಬರಲು ಎರಡು ದಿನ ಬೇಕಂತೆ. ಎರಡು ದಿನ ವಾಸು ಮಾಮನ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ರಿಕಾಣಿ. ಅಬ್ಬಾ, ನಾಲ್ಕು ಐದು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲಾ ನಡೆದು ಹೋಯಿತು, ಹಗ್ಗದ ಮೇಲೆ ನಡೆದಂಗಾಯಿತು! ಅಮ್ಮ ಅಂತೂ ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೆಂಗಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ "ಎಲ್ಲ ಇದ್ದದ್ದೇ", ಇರುವ ನಾಲ್ಕು ದಿನ ನಮ್ಮೊಂದಿಗಿರು. ಮನದಲ್ಲೇ ನಗು ಬಂದಿತ್ತು! ಎರಡು ದಿನ ಕಳೆದದ್ದೇ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬರೀ ಮಾತು ಮಾತು, ನಗು ನಗು! ಪಾಸ್ ಪೋರ್ಟ್ ಕೂಡ ಬಂತು. ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲವೂ ಪ್ಲಾನ್ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದಿತ್ತು.

ಅವತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಆರತಿ ಮಾಡಿದರು. ಅನಿಯ ಬೆಂಗಳೂರು ಸ್ನೇಹಿತರು ಬಂದಿದ್ದರು. ಸಾರೀ ಕಣೋ ಬರೋಕಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು "ಅಕ್ಷತೆ ಕಾಳು" ಹಾಕಿ ಹಾರೈಸಿದರು. ರಾತ್ರಿಯೇ ಬಾಸ್ಕನ್ ಫ್ಲೈಟ್! ಏರ್ಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಕೂಟವೇ ಕೂಡಿತ್ತು. ಅಮ್ಮ ಅಪ್ಪನಿಗಂತೂ ಹೇಳಲಾರದ ಖುಷಿ. ನಿನ್ನ ಮೊನ್ನೆಯವರಿಗೂ ಅವರ ಪುಟ್ಟ ರಾಜಕುಮಾರಿಯಾಗಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಅವರ ಮಗಳು ಇಂದು ತನ್ನ ಜಗತ್ತು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಜೊತೆಗೆ ಆತಂಕ. "ನಮ್ಮ ಪುಟ್ಟಿಗೆ ಇಲ್ಲಿವರೆಗೂ ಮನೆಯೇ ಪ್ರಪಂಚ ಎಲ್ಲಾ ಆಗಿತ್ತು. ಇವತ್ತು ಅಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹುಷಾರಾಗಿ ನೋಡೋಪ!!" ಅದಕ್ಕೆ ಅನಿ "ಅಂಟೀ, ಸಾರಿ ಅತ್ತೇ, ನೀವೇನು ಗಾಬರಿ ಮಾಡೋಬೇಡಿ. ನಾನೆಲ್ಲ ನೋಡಿಕೊಂಡೀನಿ. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನ ಆದ್ರೆ ಅವಳೇ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಾಳೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾದವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. "She will be fine!". ಅಮ್ಮ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಸಮಾಧಾನ.

ಸಾಮಾನು ಚೆಕ್-ಇನ್ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೂಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ. ಮನಸಿಗೆ ಏನೋ ಒಂಥರಾ ನಿರಾಳವೆನಿಸಿತ್ತು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ನನ್ನ ಮುದ್ದು ಮದುಮಗನನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಮದುವೆಯ ಗಡಿಬಿಡಿ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅನಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡೇ ಇಲ್ಲ ಅನಿಸಿತ್ತು. ಅವನೂ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ. ನೋಡುತ್ತಾ ಇರಬೇಕೆನಿಸಿತು. ಅದೇ ಕಬ್ಬಿನ ಹಾಲಿನ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿ ನಕ್ಕ ಮೊದಲ ಪ್ರೀತಿಯ ನಗು!

ನಂಬಲು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜನ್ಮಜನ್ಮದ ಕನಸು ನನಸಾದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅಜ್ಜಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಕಥೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ದೂರ ದೇಶದಿಂದ ಒಬ್ಬ ರಾಜಕುಮಾರ ಮೋಡದ ಮೇಲೆ ಹಾರುವ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಾನೆ.

ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಮನಸಾರೆ ಪ್ರೀತಿಸಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಮದುವೆಯಾಗಿ ತನ್ನ ಸುಂದರವಾದ ದೂರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಭವ್ಯವಾದ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಸುಖವಾಗಿ ನೂರು ವರುಷ ಬಾಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ! ಅನಿಯ ಹೆಗಲಿಗೆ ತಲೆಯನ್ನಿರಿಸಿ ಅವನ ಬೆಚ್ಚನೆ ತೋಳನ್ನು ಬಳಸಿ ತೃಪ್ತ ಭಾವದಿಂದ ಹಾಗೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದೆ. ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ರಾಜಕುಮಾರನ ಜೊತೆ ನನ್ನ ಬಾಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು!

ನಮ್ಮ ಮೊದಲ ಪಯಣ!!

ಬಾಸ್ಕನ್ ಗೆ ಫ್ಲೈಟ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಆದಾಗ ಸಂಜೆ ಮೇಲಾಗಿತ್ತು. ಇಮಿಗ್ರೇಷನ್, ಲಗ್ಗೆಜ್ ಚೆಕ್‌ಬೈಟ್ ಮಾಡಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಾಗ ಅನಿಯ ಮುಖದಲ್ಲೇನೋ ಅತಿ ಆಯಾಸ, ಸುಸ್ತು. "ಯಾಕೋ?" ಎಂದು ಕೈ ಹಿಡಿದಾಗ ಬಿಸಿ ತಾಗಿತ್ತು. "ಹೇ, ಏನಿಲ್ಲ ಪುರುಸೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಓಡಾಟ ಮದುವೆ, ಫ್ಲೈಟ್ ಟ್ರಾವೆಲ್ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಸ್ತು ಅಷ್ಟೇ" ಅಂದ. ಹೌದು ಪಾಪ. ಎಷ್ಟೆಲ್ಲ ಓಡಾಡಿದ್ದಾನೆ ಕಳೆದ ಒಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ. ಫ್ಲೈಟ್‌ನಲ್ಲೂ ಊಟ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನನಗೂ ಅಷ್ಟೇ ಯಾಕೋ ಫ್ಲೈಟ್ ಊಟ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಬಾಸ್ಕನ್ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಜೂಮ್ ಎಂದು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ವಿಶಾಲವಾದ ರಸ್ತೆಗಳು, ಗಗನ ಚುಂಬಿ ಕಟ್ಟಡಗಳು, ಹೊರಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹನಿ ಮಳೆಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಕಿಟಕಿಯ ಗಾಜಿನ ಮೇಲಿನ ಹನಿಗಳಿಂದ ಹೊರಗಿನ ಝಗಝಗಿಸುವ ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ದೀಪಗಳು ನೂರು ಪಟ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು ಬೆಚ್ಚಗಿನ ಕಾರಿನಿಂದ ಮಳೆಯಿಂದ ತೊಯ್ದ ಊರು ಬೇರೆ ಯಾವುದೋ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದಂತಿತ್ತು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲೇ ಅನಿಯ ಭುಜವನ್ನು ಬಡಿದು ಅನೀ, ಅದೇನೋ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್? ಮುಗಿಲಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಿ ಹೋಗಿದೆ! ಅಷ್ಟು ಎತ್ತರ ಇದೆಯಾ? ಎಂದು ಬಡಬಡನೆ ಕೇಳಿದೆ. ಯಾಕೋ ನರಳಿದ ಶಬ್ದ. ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ನೋಡಿದರೆ ಅನಿ ಕಾರ್ ಸೀಟಿಗೆ ತಲೆಗೊರಗಿ ಮಲಗಿದ್ದ. ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು!

ಅವನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಸರಿದು. "ಅನೀ " ಎಂದು ಮೆತ್ತಗೆ ಗಲ್ಲ ಹಿಡಿದು ನನ್ನ ಬಳಿ ತಿರುಗಿಸಿದೆ . ಅಬ್ಬಾ! ಮುಖವೆಲ್ಲ ಬಾಡಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಕೊರಳ ಬೆವರು ಆವಿಯಾಗುವಷ್ಟು ಬಿಸಿ!. ನನ್ನ ಚೈತನ್ಯವೇ ಉಡುಗಿದಂತಾಯಿತು!. "ಅನೀ ಏನಾಯ್ತೋ? ಮೈ ಎಷ್ಟು ಬಿಸಿ ಆಗಿದೆ". ಎಂದು ಹಣೆ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದೆ. ಒಹ್ ದೇವರೇ ಏನು ಮಾಡಲಿ? ಕಣ್ಣೆಲ್ಲ ನೀರು ತುಂಬಿ ಈಗಷ್ಟೇ ಝಗಝಗಿಸುವ ಊರು ಈಗ ಮಸುಕು ಮಸುಕಾಗಿ ಕಾಣತೊಡಗಿತು. ಕಂಡರಿಯದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಇದೀಗ ತಾನೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಗುರುತು ಪರಿಚಯ ಇಲ್ಲದ ಜನ.

ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತು ನನ್ನ ದುಪ್ಪೆಟ್ಟಾವನ್ನು ಅವನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊದಿಸಿದೆ.

ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಈಗ ಊರ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ರಸ್ತೆ ಎರಡು ಕಡೆ ಎತ್ತರದ ಮರಗಳು ಇರಬೇಕೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕತ್ತಲೆ ಮಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಭೂತಾಕಾರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಸುತ್ತಲೂ ನೀರವ ಕಪ್ಪು ಮೌನ. ದೂರದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಮಿನುಗುವ ದೀಪಗಳು. ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಜಗತ್ತೇ ಖಾಲಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಆತಂಕ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಜ್ವರದಿಂದ ನಲುಗುತ್ತಿದ್ದ ಗಂಡ. "ಅನೀ , ಅನೀ ..." ಸಣ್ಣಗೆ ಕಿರುಚಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಡ್ರೈವರ್ ಒಮ್ಮೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿದ. ಎತ್ತರದ ಧಡೂತಿ ಕಪ್ಪು ಆಕೃತಿ. ಅಬ್ಬಾ ಆ ಉರಿಯುವ ಕೆಂಪು ಕಣ್ಣುಗಳು! ನಡುಕ ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು. ದೇವರನ್ನೇ ನೆನೆಯುತ್ತ ಅನಿಯನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ತಬ್ಬಿ ಕುಳಿತೆ.

ಅಪರಿಚಿತ ಜಗತ್ತಿನ ಮೊದಲ ಭೇಟಿ!!

ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಳಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ನಿಂತಾಗ ಅನಿಗೆ ನಿಲ್ಲಲು ಆಗದಷ್ಟು ನಿತ್ರಾಣ. ಆಕೃತಿ ದೈತ್ಯಾಕಾರವಾಗಿದ್ದರೂ ಅತ್ಯಂತ ಮೃದು ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ "Let me help you!" ಅಂತ ಹೇಳಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಡ್ರೈವರ್ ಭಾರವಾದ ಆ ನಾಲ್ಕು ಲಗ್ಗೆಜ್ ಸೊಟಕೇಸ್

ಗಳನ್ನು ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಒಳ ತರಲು ಮುಂದಾದ. ಅನಿ ಸಣ್ಣಗೆ "Third floor, 3B" ಅಂದ. ನಾನು ಅನಿಯನ್ನು ಹೆಗಲಿಗೆ ಆಸರೆ ನೀಡಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಎರಡನೇ ಮಹಡಿಗೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳು! ಅವನ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಆಸರೆಯಾಗಿ ನನ್ನ ಹೆಜ್ಜೆ ಸೇರಿಸುತ್ತ ಮೇಲೆ ನಡೆದ. ಬಹುಶಃ ಇದೇ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದ ಸಪ್ತಪದಿ ಎಂಬಂತಿತ್ತು!

ಬಾಗಿಲು ತಲುಪುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಬೆವರು. ಅವನಿಗೆ ವ್ಯಾಧಿಗೆ, ನನಗೆ ವ್ಯಾಕುಲತೆಗೆ! ಅನಿ ಕೊಟ್ಟ ಕೀಲಿಯಿಂದ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದೆ. ಜಾರುತ್ತಿದ್ದ ಅನಿಯ ಹೆಗಲನ್ನು ಸರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೈಯನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಮನೆಯ ಒಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟೆ. ಒದೆಯಲು ಹೊಸ್ತಿಲ ಬಳಿ ಸೇರು ಇಲ್ಲ. ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮನೆಯವರಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಆಸರೆಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕಾಲಿಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ!

ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆ!!

ಡ್ರೈವರ್ ಸಾಮಾನು ತಂದಿಟ್ಟ. ಆನ್ಲೈನ್ ಪೇಮೆಂಟ್ ಮೊದಲೇ ಆಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಾಗಿದಂತೆ ನಿಂತು ಅತ್ಯಂತ ನಯವಾಗಿ. "Get well soon sir!" ನನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ "You will be fine! God bless you both!" ಹೇಳಿ ಹೊರಟ.

ಅನಿಗೆ ಜ್ವರ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಂಡವನ್ನೇ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಂತಾಗಿತ್ತು. "ರೂಮ್ ಎಲ್ಲಿ" ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕೈ ಸನ್ನೆಯಿಂದ ತೋರಿಸಿದ. ಬೆಡ್ರೂಮ್ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಹಂಗೇ ಒಂದು ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದೆ. ಮನೆ ಚೊಕ್ಕದಾಗಿ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿತ್ತು. ಡೈನಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ದಿನಕ್ಕಾಗುವಷ್ಟು ದಿನಸಿ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಬ್ಯಾಗಗಳಿದ್ದವು. ಬಹುಶಃ ಅನಿಯ ಗೆಳೆಯರು ತಂದಿಟ್ಟಿರಬೇಕು.

ಅನಿಯನ್ನು ಹಾಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬೆಡ್ರೂಮ್ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, ಬಾಗಿಲು ದೂಡಿದರೆ ಘಮ್ ಎಂದು ಪರಿಮಳ! ನೋಡಿದರೆ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಹೂವಿನ ಅಲಂಕಾರ!!

ನಮ್ಮ ಮೊದಲ ರಾತ್ರಿ!!

ಕೋಣೆ ವಿಶಾಲವಾಗಿತ್ತು. ಕಿಟಕಿಯ ಪರದೆಯ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಂದವಾಗಿ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ಲೈಟಿನ ಸರಗಳು. ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಹೂಗುಚ್ಚ ಇದ್ದ ಕ್ಯಾನ್ವಾಸ್ ಪೇಂಟಿಂಗ್. ಕೋಣೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಮಂಚ, ಶುಭ್ರವಾದ ಬೆಡ್ ಶೀಟು, ಅದಕ್ಕೊಪ್ಪುವಂತಹ ತಲೆದಿಂಬುಗಳು. ಬೆಡ್ ಮೇಲೆ ರಾಶಿ ಗುಲಾಬಿಯ ಹೂ ಪಕಳೆಗಳು ಹರಡಿದ್ದವು. ಪಕ್ಕದ ಡ್ರೆಸ್ಸಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಅರಳಿದ ಹೂವಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದ ಚೀನಾ ಹೂಕುಂಡ. ತಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಹಣ್ಣುಗಳು. ಮುಂದೆ ಬಂಗಾರದ ಅಂಚಿನ ಗ್ರೀಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡ್. ಅದರ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ "WISH YOU HAPPY MARRIED LIFE!" ಅದೆಲ್ಲ ಅನಿಯ ತುಂಟ ಸ್ನೇಹಿತರ ಏರ್ಪಾಡು!

ಆದರೆ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸುವ ವ್ಯವಧಾನ ನನಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅನಿಯನ್ನು ಬೆಡ್ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿದೆ. ಹರಡಿದ್ದ ಗುಲಾಬಿ ಪಕಳೆಗಳನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ಒಂದು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿ ಮೆತ್ತಗೆ ಅವನ ತಲೆ ಹಿಡಿದು ಮಲಗಿಸಿದೆ. ಕಾಲ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಚಾದರದ ಮೇಲಿದ್ದ ಹೂಗಳನ್ನು ಮೆತ್ತಗೆ ಝಾಡಿಸಿ ಹೊದಿಸಿದೆ. ಹೆಣ್ಣಿನ ಮನಕೆ ಇಂದು ಹೂವು ಬೇಡವಾಗಿತ್ತು!

ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಚಳಿ ಅನಿಸಿರಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮುದುಡಿಕೊಂಡಂತೆ ಮಾಡಿದ. ದೇಹ ನಿಗಿನಿಗೆ ಕೆಂಡವಾಗಿತ್ತು. ದೇವರೇ ಏನು ಮಾಡಲಿ? ಅನಿಯ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಲೇ? ಈಗಾಗಲೇ ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿ. ಇಲ್ಲಾ, ಅಮ್ಮನಿಗೆ? ಬೇಡ. ಸುಮ್ಮನೆ ಯಾಕೆ ಅವರಿಗೆ ಗಾಬರಿ ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಾದೆ. ಕೈ ಕಾಲೇ ಓಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅನಿಯ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಹಾಗೆ ಕುಳಿತು ಬಿಟ್ಟೆ. ಔಷಧಿ ಏನಾದರೂ ಇದೆಯಾ ಅಂತ ಅನಿಗೆ ಕೇಳಿದೆ. ನಿದ್ದೆ ಮಂಪರಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಬಡಬಡಿಸಿದ.

ಟೇಬಲ್ ಡ್ರಾಯರ್ ತೆಗೆದು ನೋಡಿದೆ. ಒಂದಿಷ್ಟು ಔಷಧಿ ಇದ್ದವು. ಒಂದರ ಮೇಲೆ "...reduces fever..." ಅಂತ ಬರೆದಿತ್ತು. ನೀರು ಮತ್ತು ಚಮಚ ತರಲು ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಧಾವಿಸಿದೆ.

ಔಷಧಿ ಜೊತೆಗೆ ಜ್ವರ ಇಳಿಯಲು ಹಣೆ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟೋಣ ಎಂದು. ಪುಟ್ಟ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಹಿಡಿಯಲು ಸಿಂಕ್ ನ ನಳ ತಿರುಗಿಸಿದರೆ ಸುಡು ಸುಡುವ ನೀರು! ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು! ಕೈಯಿಂದ ಜಾರುತ್ತಿದ್ದ ಲೋಟವನ್ನು ಹೇಗೋ ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೆ. ನೀರನ್ನು ಒಂದು ಹದಕ್ಕೆ ಆರಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಅತ್ಯಂತ ಒಂಟಿ ಅನಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು! ಮನೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ಕಣ್ಣೆದುರು ಬಂದಂತಾಯಿತು!

ಅನಿಯ ತಲೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಎತ್ತರಿಸಿ ಎರಡು ಚಮಚ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಕುಡಿಸಿದೆ. ಹಣೆಪಟ್ಟಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ? ಸೂಟಕೇಸಗಳ ಲಾಕರ ನಂಬರ್ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕಾಟನ್ ದುಪ್ಪಟ್ಟಾದ ಅಂಚನ್ನೇ ಮಡಿಚಿ ನೀರಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿ ಅನಿ ಹಣೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿತವೆನಿಸಿರಬೇಕು. ಅವನಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತಿದಂತಿತ್ತು.

ನಾನು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಓರೆಯಾಗಿ ಒರಗಿಕೊಂಡೆ. ಒಂದು ಕೈ ಅವನ ತಲೆಗೆ ಆಸರೆ ನೀಡಿದರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಕೈ ಮೆತ್ತಗೆ ಅವನ ಎದೆಯನ್ನು ತಟ್ಟುತ್ತಿತ್ತು. ಪುಟ್ಟ ಮಗುವನ್ನು ಮಲಗಿಸುವ ಹಾಗೆ. ಅನಿಯ ಮುಖವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದವಳ ಕಣ್ಣಂಚಿನಿಂದ ಕಣ್ಣೀರು ದಿಂಬನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ನಮ್ಮ ಮದುವೆಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ಏನೆಲ್ಲಾ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದವು. ಹಿಂಗಿರಬೇಕು ಹಂಗಿರಬೇಕು ಅಂತ. ಮದುವೆಯಾಗಿ ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮುನ್ನ ಒಂದು ವಾರ ಎರಡೂ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ನಮ್ಮೂರ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅಪರೂಪವಾಗುವ ಮನೆಯವರ ಜೊತೆ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಹನಿಮೂನ್ ತರಹ. ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಇವತ್ತು ಹೊರನಾಡ ಅನ್ನಪೂರ್ಣೆ "ಅಮ್ಮನ" ದರ್ಶನ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು!

ಮೈ ಶಾಖ ಕಡಿಮೆ ಆದಂತಿತ್ತು. ಕನಸಿರಬೇಕು ನಿದ್ರೆಗಣ್ಣಲ್ಲೇ ಅನಿ ಕನವರಿಸಿದ "... ಅಮ್ಮಾ..."

ನನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಅವನ ಎದೆಯ ಮೇಲಿಂದ ತೆಗೆದು ಮೃದುವಾಗಿ ಅವನ ಎದೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬಳಸಿ ಆಲಂಗಿಸಿ, ಅವನ ಕನ್ನೆ ಹತ್ತಿರ ತುಟಿ ತಂದು ಹಗುರವಾಗಿ ಮುತ್ತಿಟ್ಟು ಹೇಳಿದೆ. "... ನಾ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದೇನೆ!..." ನನ್ನ ತೋಳು ನನಗರಿಯದಂತೆ ಅವನನ್ನು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿಕೊಂಡಿತ್ತು!!

ನಮ್ಮ ಮೊದಲ ಸೂರ್ಯೋದಯ!!

ಅತ್ತ ಸಾಯಂಕಾಲ, ಮಲೆನಾಡ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಹಗುರವಾಗಿ ಸುರಿದ ವರ್ಷದ ಮೊದಲ ಮಳೆಯ ಘಮದಲ್ಲಿ, ಸಂಜೆ ಸೂರ್ಯನ ಎಳೆ ಬಿಸಿಲ ಬೆಳಕಿನ ಮಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ, ಯಾವುದೋ ಬೆಚ್ಚನೆಯ ಮನೆಯ ರೇಡಿಯೋ ಆಕಾಶವಾಣಿಯಿಂದ ಅಲೆ ಅಲೆಯಾಗಿ ಹಾಡೊಂದು ತೇಲಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

"...ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಮಗುವಾಗಿ ನಾನು, ಮಮತೆಯ ಕಡಲಾಗಿ ನೀನೂ ಇರುವಾಗ ಬಾಳೆಲ್ಲ... ಜೇನು!"

Madhubani Painting

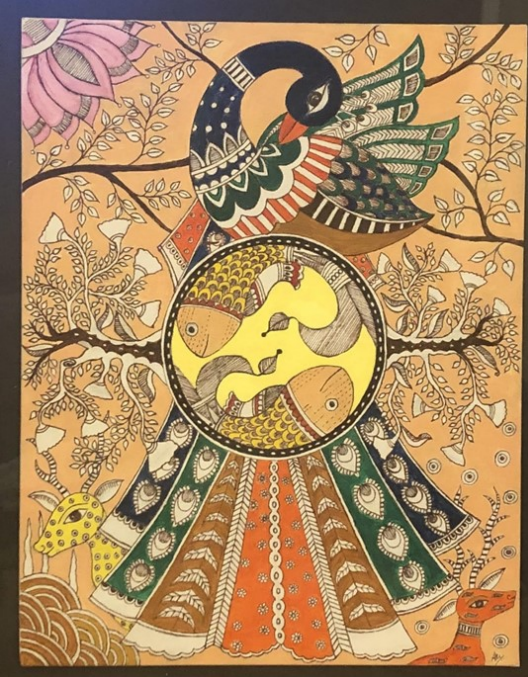
Chaitra Hebbar

Stories are always my inspiration! I connect with people with their stories. Stories bring imagination and that is how my love for painting started. In Aiji's stories (ಅಜ್ಜಿ ಕಥೆಗಳು) we would talk endlessly about anything. A lecturer during my college days who was connected to Art by passion was my first inspiration to get into art. She ignited my imagination through her stories.

The Art teacher once told the entire class: "if you can close your eyes and imagine anything you are told, then you can draw". It stuck with me for years! Coincidentally, this art teacher and I shared the same name! Growing up, I was influenced by one of my elder cousins who painted masterfully. He had been a cartoonist as well. His political humor cartoons always made it to Sudha & Taranga magazines. I used to watch him work in his room filled with his art work and paintings during summer vacation. These interactions, somewhere made an impact & influenced me to try something. Hence I got into coloring!

Back in Mysore, my mom used to take me to painting workshops held during weekends. I started enjoying playing with colors and paints. Once during such times, I came across the workshop of a well known painter from Mysore, Mr. Raghottam Putty. He and his wife were both artists hailing from Mysore, my home city that I am so fond of.

My attempt at Madhubani painting

"Putty Sir", as we dearly called him, used to conduct painting classes at his house and I ended up being his student. He provided very homely environment and he always had a smile on his face that made it a happy place for kids to learn at. His methods were unconventional. He never went about teaching how to draw but he taught us about colors, techniques to make art of our own. I used to enjoy every bit of the time spent there.

My mom always yielded to my pestering and took me to every competition that I have heard of - Camlin Contest for example - and to every drawing exam I wanted to pursue. All because I loved it, not necessarily because I am well versed at it!

I still have a long way to go, as in any field, learning never ends. It's always a pure joy to paint.

ಮಂದಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಚಿತ್ರನೋಟ (೨೦೧೯-೨೦೨೦)

ವನವಿಹಾರ - ೨೦೧೯

ನಮ್ಮ ಹೊಸ ತಂಡದ ಅವಧಿಯ ಮೊದಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾದ ವನವಿಹಾರ ಮತ್ತು ವನಭೋಜನವನ್ನು ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹುರುಪು, ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ ಆಚರಿಸಿದೆವು. ಎಲ್ಲಾ ವಯಸ್ಸಿನವರೂ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಲಾಗುವಂತೆ ವಿವಿಧ ಆಟಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಬಹಳ ಜನರು ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ದೋಸಾ ಕ್ಯಾಂಪ್ ಸದಸ್ಯರ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಗಳಿಸಿತು. ಸದಸ್ಯರು ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಗಿರ್ಮಿಟ್ ಹಾಗೂ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಗೋಳಿಬಜೆಗಳನ್ನು ಆಸ್ವಾಧಿಸುತ್ತಾ ಅಂತಾಕ್ಷರಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಆ ಸಂಜೆಯನ್ನು ಕಳೆದರು.

ಗಣೇಶೋತ್ಸವ - ೨೦೧೯

ನಮ್ಮ ಕೂಟದ ಸದಸ್ಯರಾದ ಸೂಕ್ತಾವಳಿ ತಂಡದವರಿಂದ ಗಣೇಶ ಪೂಜೆ ಹಾಗೂ ವೇದಘೋಷದೊಂದಿಗೆ ಈ ವರ್ಷದ ಗಣೇಶೋತ್ಸವ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಸ್ಥಳೀಯ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಹಾಗೂ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಹಾಸ್ಯಭರಿತ ನಾಟಕದ ನಂತರ ಕನ್ನಡದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಚಲನಚಿತ್ರ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಗಾಯಕ ಶ್ರೀ ಹೇಮಂತ್ ಹಾಗೂ ತಂಡದವರು ನಮ್ಮವರೇ ಆದ ಶ್ರೀಮತಿ ಸೌಮ್ಯಶ್ರೀಯವರೊಂದಿಗೆ ನೀಡಿದ ಅದ್ಭುತವಾದ ಗಾಯನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಈಸಲದ ಉತ್ಸವದ ವಿಶೇಷ. ಅದಲ್ಲದೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮರಳು ಚಿತ್ರ ಕಲಾವಿದರಾದ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಹೆಗ್ಡೆಯವರಿಂದ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಕಲಾ ಪ್ರದರ್ಶನವೂ ನಡೆಯಿತು. ಭರ್ಜರಿ ಹಬ್ಬದೂಟದೊಂದಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಕೊನೆಯಾಯಿತು.

ದೀಪಾವಳಿ/ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ/ಮಕ್ಕಳ ದಿನಾಚರಣೆ - ೨೦೧೯

ಪ್ರತಿ ವರ್ಷದಂತೆ ಈ ವರ್ಷವೂ ನಾವು ದೀಪಾವಳಿ, ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಹಾಗೂ ಮಕ್ಕಳ ದಿನಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ನವೆಂಬರ ತಿಂಗಳ ೯ನೇ ತಾರೀಖಿನಂದು ಆಚರಿಸಿದೆವು. ಎಂದಿನಂತೆ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೂಟದ ಮಕ್ಕಳೇ ಸೂತ್ರಧಾರಿಗಳಾಗಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಕೂಟದ ಎಳೆ ಚಿಣ್ಣರ ಛಂದೋವೇಷಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಮನರಂಜನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕೂಟದ ಮಕ್ಕಳು ನೃತ್ಯ, ನಾಟಕ, ಗಾಯನಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಭಾಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ ಪಾಟೀಲರು ಎಳೆಯರಿಂದ ಮಾಡಿಸಿದ ಒಂದು 'ಬ್ಲಾಕ್‌ಲೈಟ್ ಸ್ಕಿಟ್' ವೀಕ್ಷಕರ ಮನ ಸೆಳೆಯಿತು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸ್ವರ್ಗಸ್ವರಾದ ನಮ್ಮ ಕೂಟದ ಹಿರಿಯರಾದ ಶ್ರೀ ರಾಜೇದ್ರ ರಾವ್ ಅವರ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಮರುಹೆಸರಿಸಿದ ಪ್ರಸಿಡೆಂಟ್ಸ್ ಅವಾರ್ಡ್ ಅನ್ನು ಪ್ರತಿಭಾವಂತೆ ಕುಮಾರಿ ಸ್ಕೂರ್ತಿ ಚೇತನ್ ಅವರಿಗೆ ಇತ್ತು ಪುರಸ್ಕರಿಸಲಾಯಿತು. ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳ ವಿಜೇತರಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ವಿತರಣೆ ಹಾಗೂ ಹಬ್ಬದೂಟದೊಂದಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಕೊನೆಯಾಯಿತು.

ದಾಸ ವಚನ ದಿನ ೨೦೨೦

ಈ ವರ್ಷದ ಫೆಬ್ರವರಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಆನೋವರ್ನ ಚಿನ್ನಯ ಮಿಶನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ ಈ ದಾಸ ವಚನ ದಿನ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂತು. ನಮ್ಮವರೇ ಆದ ಹೆಸರಾಂತ ಗಾಯಕಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಸೌಮ್ಯಶ್ರೀಯವರ ನಿರ್ದೇಶನದಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರು ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟ ಸಮೂಹ ಗಾಯನದಿಂದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಶುರುವಾಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಗೀತ ಶಾಲೆಯ ತಂಡಗಳು, ಮತ್ತಿತರರು ಹರಿದಾಸರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು, ಶರಣರ ವಚನಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಾಸರ ಪದಗಳ ನೃತ್ಯಾಭಿನಯವೂ ವೀಕ್ಷಕರ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಗಳಿಸಿತು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕೂಟವು ಮೊತ್ತಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಏಕೋಪಯೋಗಿ ಸಲಕರಣೆಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಪರಿಸರ ಜಾಗೃತಿ ಅಭಿಯಾನವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿತು ಎಂಬುದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯ.

ಯುಗಾದಿ ೨೦೨೦ ಹಾಗೂ ಮತ್ತಿತರ ಮಿನ್ಯಾಣ್ಕೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು

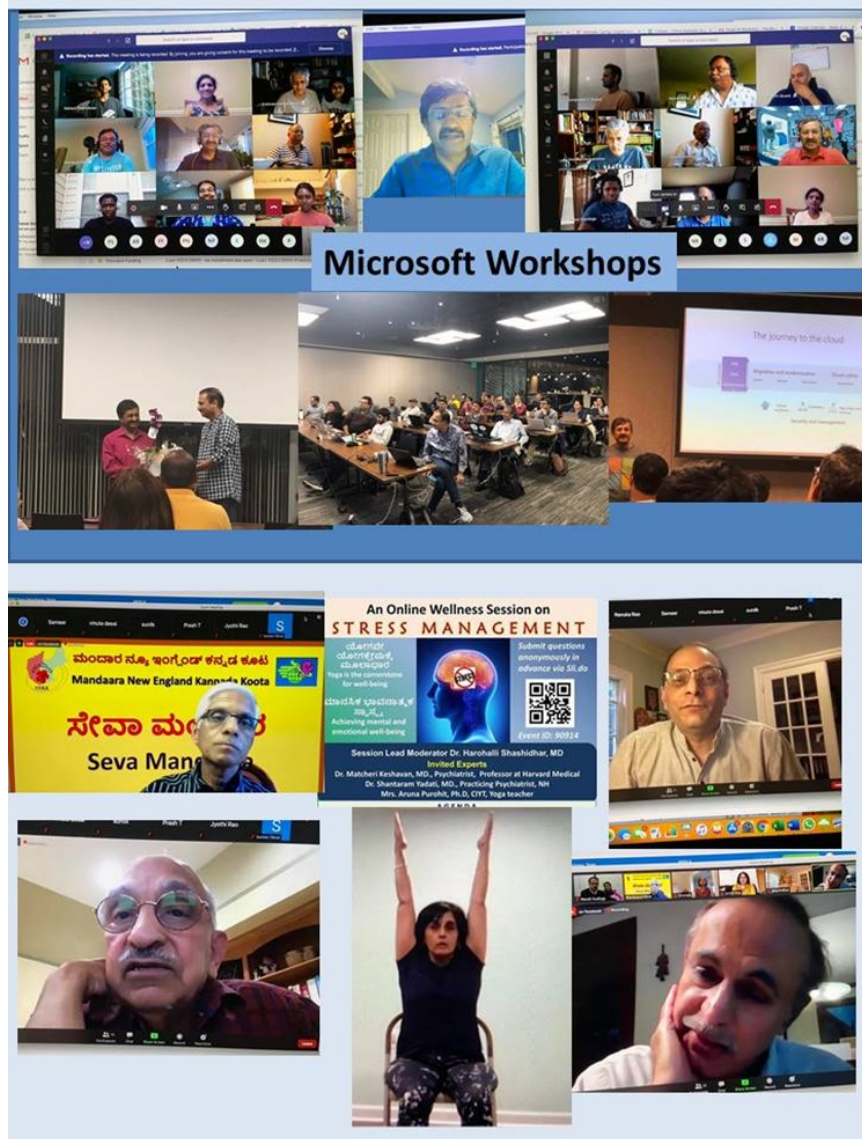
ಈ ವರ್ಷ ಕೊರೋನ ಪಿಡುಗಿನಿಂದಾಗಿ ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಯುಗಾದಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ರೆ ಮುಂದುವರಿದ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಮಿನ್ಯಾಣ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ನವವರ್ಷವನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡೆವು. ಸ್ಥಳೀಯ ವೈದ್ಯಕೀಯ ತಜ್ಞರೊಡನೆ ಕೊರೋನ ಸೋಂಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಿಯದ ನಂತರ ಹಲವು ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಗಾಯನ, ಹಾಸ್ಯ ಸ್ಕಿಟ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸಿದೆವು. ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಸೇವಾ ಮಂದಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಸೇವಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯುವ ಅವಕಾಶವೂ ದೊರೆಯಿತು.

ಇದಲ್ಲದೆ ಈ ಅನಿಶ್ಚಿತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಮನಹಿತ ಕೊಡುವಂತಹ ಇನ್ನೂ ಹಲವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮಿನ್ಯಾಣ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡೆವು.. ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷೆಯಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಜ್ಯೋತಿ ರಾವ್ ಅವರು ನಡೆಸಿದ ಯೋಗ ತರಬೇತಿ, ಅಮ್ಮನ ದಿನದಂದು ನಡೆದ ಗಂಡಸರಿಂದ ನಳಪಾಕ, ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಚದುರಂಗ ಶಿಬಿರ ಮೊದಲಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಸದಸ್ಯರ ಮೆಚುಕ್ಕೆ ಪಡೆದವು.

ಸೇವಾ ಮಂದಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು

ಶ್ರೀ ಮುರಳಿ ಕುಡ್ಲಗಿ ಯವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಈ ೨೦೧೯-೨೦ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸೇವಾ ಮಂದಾರವು ಬಹಳಷ್ಟು ಸೇವಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿತು. ಸೇವಾ ಮಂದಾರ ತಂಡದ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ಅಂಬಾಟಿಯವರು Microsoft ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಶಿಬಿರಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿ ವಿದ್ಯಾ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದರು. ಕೊರೋನಾ ಪಿಡುಗಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಿನ್ಯಾಣ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಬಿರಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ಸದಸ್ಯರು ಮನೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ತಮಗೆ ದೊರೆತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಿಡುವಿನ ವೇಳೆಯನ್ನು ಸದುಪಯೋಗಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಈ ತರಗತಿಗಳಿಗಾಗಿ ಸದಸ್ಯರು ನೀಡಿದ ಶುಲ್ಕದಿಂದ ಸಂಗ್ರಹವಾದ ಧನವನ್ನು ಸೇವಾ ಮಂದಾರದ ಎಲ್ಲಾ ಸೇವಾ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಯಿತು. ಅದಲ್ಲದೆ ಈ ಪಿಡುಗಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಮನೋವೈದ್ಯರನ್ನು ಹಾಗೂ ಯೋಗ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಸದಸ್ಯರಿಗಾಗಿ ಮಿನ್ಯಾಣ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ Stress Management program ಎಲ್ಲರ ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಯಿತು.

Best Wishes from Kala Tarangini to Mandaara NEKK
On the occasion of
Ganeshotsava

With best compliments to our community partner, Mandaara NEKK

RangaTaranga Boston

Presented Kannada plays in the Greater Boston area since 2001.

A cultural non-profit organization, formally started in April 2014.

Prime objective – to nurture the rich heritage of Kannada in theatre art and literature segments.

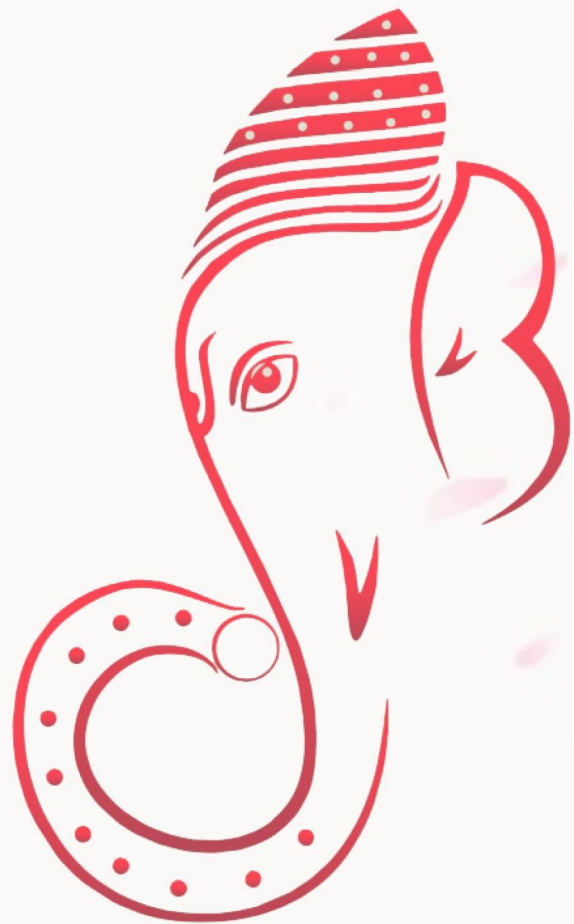
Await next edition of Ranga Sambhrama theatre festival - 2021
Celebrating 20 years of RangaTaranga Boston!!

www.rangataranga.org
rangatarangaboston@gmail.com

Kannada theatre in Boston since 2001 ..

RangaTaranga Boston
ರಂಗತರಂಗ ಬಾಸ್‌ಟನ್

**Trigent Software
is happy to support
Mandaara NEKK
on the occasion of**

Ganeshotsava

**Your trusted outsourcing
partner since 1995**

Cloud | Mobility | AI/ML

Digital Transformation | Managed Infrastructure

Microsoft Partner
Gold Application Development
Gold Collaboration and Content